

Alle innspillene som står her har vært publisert i TA, Varden og/eller PD fra høsten 2009 og i bunnen av dokumentet finner du eldre artikler og innspill og enkelte som ikke ble publisert

Barcley-skulpturen

Publisert i PD 02.01.18

Jeg tilhører dem som setter pris på Barcley-skulpturen i Minneparken. Her kan jeg sitte med ryggen til monumentet for de falne under 2.verdenskrig, se mot Barcley-skulpturen og savne vannet i fontenen i front. Løvet som samler seg innerst i skulpturen ser jeg som en naturlig del av det hele. Skulpturen bør tas vare på. For å få til en fornuftig oppfølging vil jeg foreslå at det legges inn i regnskapet for Ælvespeilet. Der brukes det likevel så mye av skattepengene våre at noen hundre tusen fra eller til spiller liten rolle. Det vil fortsatt ikke være mulig å få full oversikt over kostnadene ved den investeringen.

Inge Jørgensen
Kunstelsker

Plastforurensing

Publisert i TA 18.12.17 og i PD 20.12.17

Vi hører på nyhetene at Naturvernforbundet har funnet ut at norske oppdrettsanlegg sørger for mer enn 300 tonn plastpartikler i fjorder og sjø hvert år. Det skal skyldes plastrørene som brukes til å mate fisken med slites innenfra. Plasten går i sjøen sammen med foret til fisken, fisken spiser og vi spiser fisken. Det er flott, fantastisk at er lov å forurense slik. Det er et godt eksempel på at menneskets intelligens absolutt ikke er på høyde med etikk og moral, en makter rett og slett ikke å la kunnskap styre utviklingen. Slik er det også når det gjelder det som kalles kunstgress på de mange fotballbaner, lekeplasser og i privathager. Kunstgresset, eller plastikken om du vil, drar ungene med seg overalt, fra banen, over jorder og langs veier og inn i egne hjem. Det skulle ikke forundre meg om kyr og sauer får i seg dritten, katter og bikkjer likedan. I neste omgang sørger de for vårt eget inntak av uhumskheten. Sjøl eier jeg en grønn plast"plante" som lyser opp kontoret. Ikke bra det heller. Når skal plasten til fiskeoppdretterne bli forbudt? Eller fotballbaner med kunstgress for den sakens skyld? Fotballen lider under dette. Det er bare å se på resultatene til fotballandslaget.

Inge Jørgensen

Menneskerettighetene 2017

Publisert i Varden og PD 07.12.17 og i TA 14.12.17

Det kan i dag se ut som om det er en menneskerett å lure våre folkevalgte og sette vårt demokrati til side. Advokatfirmaet Selmer DA mener at Petter Øygarden bør få bygge et leilighetsbygg på Frednes slik han selv vil, uten å ta hensyn til demokratisk vedtatte planer for området. Øygarden var sågar selv med på å utarbeide planene. Det framgår av advokatfirmaets hjemmesider at de ble etablert i 1985 og at «Vi ble raskt oppfattet som en utfordrer. Der andre advokatfirmaer hadde hundre års historie med seg, kunne vi se ting med nye øyne. Underveis har vi vært tidlig ute med å jobbe på nye måter.» Det skal være sikkert. Månen til kreativitet har vi sjelden sett. Slikt må selvsagt også belønnes. I følge PROFF.no har Selmer ca.391 millioner kroner i inntekter i 2016 med et resultat før skatt på ca.136 millioner kroner. Med slike inntekter sier det seg selv at de tar seg godt betalt. Det er ikke for hvermannnsen å benytte dem. Dette er i seg selv udemokratisk og sannsynligvis et brudd på menneskerettighetene. Eller hva? La oss slippe sippingen og respektere demokratiet.

Inge Jørgensen
Menneskerettsforkjemper

Espen + Sylvi = Sant

Publisert i PD 30.11.17

De mest umake parene finner hverandre. Det er til å undres over. Nå er det Espen Ellingsen og Sylvi Listhaug som har funnet sammen i spørsmålet om de afghanske guttene som FrP og Høyre vil sende ut straks de fyller 18. Espen er enig. De har ikke krav på beskyttelse fordi sikkerhetssituasjonen i Afghanistan er god, i alle fall i deler av landet, og da kan guttene være internflyktninger, om ikke annet. Jeg undrer meg over denne alliansen. Sylvi er sikkert glad for Espens støtte, venstrevridd skribent som han er. Men hva så? Er det sant at det er trygt i Afghanistan? Sylvi har sjøl sagt hun ikke vil reise dit. Regneringen.no skriver på sine hjemmesider: «Sikkerhetssituasjonen i Afghanistan er svært utfordrende. Det skjer hyppige angrep, og det pågår sikkerhetsoperasjoner i størstedelen av Afghanistan. I tillegg er det mye alvorlig kriminalitet.» Så da var det kanskje ikke så trygt likevel. Den norske regjeringens flyktningpolitikk står det ingen respekt av. Dermed heller ikke Espens standpunkt. I utlandet undres en over at verdens rikeste land viser slik smålighet og egoisme. Her hjemme også. Dessverre må vi leve med de blåblå i fire år til. Trist.

Inge Jørgensen
Frivillig

Fattigdom

Publisert i Varden og PD 29.11.17 og i TA 30.11.17

Vi kan lese i Klassekampen at barn leker mindre ute aleine enn tidligere. Voksne er mer redd for ungene enn før. «Kom deg ut og lek», sa de hjemme da vi var unger. Det er mye mindre uorganisert lek og aktivisering enn tidligere. Innelek med dataspill har tatt over mye tid fra utelek. Turer i lekeland, badeland og organiserte tiltak likedan. I Larvik har de nylig åpna en Trampolinepark. Det som kjennetegner dataspill og alle disse -landa, er at de koster penger. Det er ikke alle som har penger å avse til slik kostbar «lek». Altså skaper vi flere fattige jo flere betalingsleker vi skaper. Utelek blant unger er gratis. Kanskje bør vi legge vekt på å promotere lek ute, tur i skog og mark, opp i trærne, sprik med tærne, bygg ei hytte. På denne måten vil alle kunne delta, få opplevelser, ha noe å prate om som ikke koster penger. Det vil være berikende.

Inge Jørgensen

Romersk og katolsk lov

Publisert i PD og TA 28.11.17

Katolikkerane har svindla staten for millioner av kroner med kreativ føring av medlemslister. Nå påberoper de seg retten til slik medlemsregistrering med romersk og katolsk lov, som om denne står over norsk lov. Vi har da ikke praktisert romersk og katolsk lov i Norge etter reformasjonen, og i land der den praktiseres er det utbredt korrupsjon, svindel, mafiavirksomhet og andre uønskete følger. Det er like uønsket å praktisere romersk og katolsk lov som det er å praktisere sharialovgivning eller annen bibelsk lovgiving. I Norge gjelder norsk lov og religiøs lovgiving av alle slag må praktiseres i henhold til denne. Vanskeligere er det ikke.

Inge Jørgensen

Black Friday – svindel og svartekunst

Publisert i PD 25.11.17 og i Varden og TA 27.11.17

Kunder inviteres til å spare store beløp på Black Friday. Jeg har nettopp mottatt tilbud fra Power hvor alle Windows-PC'er selges med 15% avslag. Det høres flott ut. Men det er en hake ved det hele. Jeg kjøpte sjøl en av disse PC'ene for tre uker siden. Jeg betalte kr.13.999 for en PC som nå er avertert til kr.17999. Avslaget på 15% gir en pris på kr.15299. Så jeg sparte 1300 på å handle tidligere i høst enn på den fantastiske Black Friday. Dette er bare ett eksempel. Kundene blir forledet og bransjen jubler.

Inge Jørgensen

Andejakt og filantropi

Publisert i PD og Varden 24.11.17 og i TA 28.11.17

For ei tid tilbake blei de rike i Telemark oppfordra til å gi av sin rikdom til alles beste, eller kanskje helst til de som trenger det mest. Nå har et par av de rike i Telemark gjort nettopp det. De har satt fri noen tusen tamme ender som ikke blei skutt ned under andejakta tidligere i høst. Den gangen var det inviterte rikinger som bega seg ut i skauen med skarpe skudd og liten erfaring med det resultat at de fleste av tamendene unnslopp med livet i behold. Nå beriker de våre nabolag, åpne vann som åpne matforretninger, og innbyr til mer jakt. Myndighetene må innse at dette er filantropisk virksomhet som vil glede mange. En bør tillate andejakt med garn, snare og felle (ikke slike som avliver anda). Så må allmuen kjenne sin besøkestid og gå på jakt etter disse skogens rikdommer som smaker aldeles utmerket. Filantropi handler om mer enn penger. Tusen takk.

Inge Jørgensen

Tildeling av prikker

Publisert i Varden 13.11.17 og i PD 14.11.17 og i TA 15.11.17

Det registreres at en i Porsgrunn Kommune har en prikkbelaster som jo må følge loven. Dermed tildeles prikker i vilden sky, ofte for bagatellmessige forhold, som at den alkoholfrie vinen som tilbys er utgått på dato. En bemerkning og lovnad om bot og bedring er ikke nok. Loven gjelder visstnok for alle andre enn prikkbelasteren selv. På en utenlandstur besørget prikkbelasteren alkohol utover vår lokale skjenkebestemmelse for slike arrangementer. Oisann, var svaret da han blei konfrontert med dette. Han kunne heller ikke redegjøre for skjenkebestemmelsen. For slik uvitenhet og slik uaktsom atferd burde prikkbelasteren selv bli tildelt prikker nok til stenging av virksomheten, prikkbelastning. Som om det ikke var nok har prikkbelasteren endog ringt en lokal kafé med begrenset servering og beordret umiddelbar stenging uten å ta i betraktning hvor ødeleggende en slik stenging vil være for kafeen og kundene. Prikkebelasteren ser ikke sin rolle og opptrer utilbørlig belastende. For dette bør prikkebelasteren tildeles ytterligere prikker, nok til å frata prikkbelasteren oppgaven som prikkbelaster. Han synes like humørløs som dette innlegget og uskikket til oppgaven.

Inge Jørgensen

Prikkletter

Porsgrunnsakevitt

Publisert i Varden 11.11.17 og i TA 13.11.17

Jeg har vært på polet og kjøpt meg en Jens Fischers Porsgrunnsakevitt. Jens Nicolai Fischer var gjestgiver og urtekremmer på Osebakken på 1700-tallet, kan en lese på flaska. «Han destillerer lige gode Liqueurer og Aquaviter som de udenlandske», kan en lese. Jo, så men. Porsgrunnsakevitten er laget med pors fra Bjørkedalen. Fra Sverre Siljans rike. Det var også Gammel Porsgrund, Aquavit med Pors. Det var akevitten som endog blei solgt på Gardermoen før salget dabbet av og Porsgrunnsklubben dy kjøpte opp restlageret. Rart i grunnen at den forsvant. Den oppnådde fire stjerner og omtalen «Meget vellaget» i Apéritifs blindtest i 2002. Begge de to akevittene blei produsert av Arcus Norway. Så ikke med «Husets Akevitt», et hjemmeprodukt laget med pors fra de

samme skoger som de øvrige og med laaang lagringstid. Resepten er ukjent på alle disse tre akevittene.

Gammel Porsgrunn kan omtales slik (av Apéritif): «Farge og duft: Gull. Særpreget duft av blomster, tørket krydder, sitrus, fat og trevirke. Smak: Mild, rund og elegant smak, fin og ren karve/kryddertoner, lang ettersmak.» Sjøl ville jeg vel si med Hans Reynolds; «Hu var skvær i begge endær.»

Fischers Porsgrunnsakevitt vil jeg omtale slik: Farge og duft: Gull. Svak duft av grønt med hint av tannlege. Smak: Mild mot skarp, ru og distinkt, rene toner av karve og krydder, lang ettersmak.

Husets akevitt må få en slik omtale: Farge og duft: Gyllen rein. Duft av karve og pors i godt jordsmonn. Smak: Mild og rund, behagelig i munnen, etablerer et ønske om mer, preg av karve og krydder, tydelig smak av pors.

Sånn kan en holde på å nyte Porsgrunnsakevitter. Her skal det ikke gis stjerner. Omtalene taler vel for seg. Løp og kjøp.

Inge Jørgensen
Akevitsmaker

Nøkken i Lillelva

Publisert i Varden 26.10.17'

Alle vi som er født og oppvokst i Lillelva vet at en ikke skal kødde med Nøkken. Da jeg var 5 år datt jeg i elva. Det var under båtpussen våren 1957. Jeg kjente hvordan Nøkken dro meg i beina. Hadde ikke faren min vært så rask og sterk, så hadde jeg nok fulgt med ned. Nå kan vi lese hvordan Nøkken svarer når han blir kodd med. Noen «tror» de kjenner grunnen og slår pælær dypt ned i grunnen. Grunnen er Nøkkens. De bare tror de kjenner grunnforholda. Så nå når Nøkken slår tilbake, sikkert med bistand fra sine mange hjelpere, går bygginga av brua i stå. Nøkken får hjelp av bøndane i Gjerpen, Myrdroninga på Vallermyrane, Leirekongen i Porsgrunn og Vår Herre, som slipper litervis av vann på jordene som renner ut i elva. Alt dette må bygningsfolka ta hensyn til, men det har de glemt. Så hva nå? Hjelper det med dypære pælær, eller vil Vår Herres innsats på Sørlandet forflytte seg til Porsgrunn og dra med seg både brufundamentene, Skagerakbygget og Ælvespeilet? Jeg er redd for det.

Inge Jørgensen
Nærkontakt av 1.grad

Folkets vilje

Publisert i TA, PD og Varden 14.09.17

Folket har talt. Folket har ønsket seg et regjeringsskifte. Folk flest har stemt til venstre for dagens regjeringsflertall. Erna Solberg og hennes kumpaner har tapt stemmer og blitt vist at de ikke er ønsket. Likevel kan de fortsette å regjere, reddet av valgordningen. Mot folkets vilje. Finnes det rettferdighet i verden? Kan vi fortsatt håpe på en ny regjering?

Inge Jørgensen

Mersmak ga mer smak

Publisert i PD og Varden 29.08.17 og i TA 30.08.17

Matfestivalen er et fantastisk arrangement. Her kan en smake mat fra det nære og det fjerne, og oppleve mennesker fra ditto. På plenen til Oliven Reiser sørger søstrene Danielsen for både vått og tørt og en kan møtes med en lang rekke gamle venner og kolleger som vil klemme og takke for sist. Sjefen sjøl stiller med cubansk sigar og latinamerikansk musikk. Rein kos. En reise verden rundt har

fortalt om jordens vakre kvinner. I Skien overgås de alle, av vakre kvinner i alle aldre. Finansministeren er intet unntak, der hun duver i menneskemengden tett fulgt av vår lokale bodyguard. Lutter glede. På bussen hjem møter en Fatima, en bestemor fra Afghanistan, på vei til bursdag til en ett-åring. Hennes sjal var intet hinder mot en samtale og en varm avskjed. Vi kosær vårs i Grenland.

Inge Jørgensen
Patriot

Kraftkabler til Europa – Valg 2017

Publisert i PD og TA 24.08.17 og i Varden 26.08.17

Høyre/FRP og støttepartier har åpna for at private selskaper kan legge kraftkabler fra Norge til Europa. Disse partiene ønsker også å delprivatisere Statkraft. De private ønsker selvsagt å tjene penger og penger kan de kun tjene om kraftprisene i Norge øker. I følge Aftenposten 16.08.17 har Eurostat 2016 funnet at kraftprisene i Norge er 19% billigere enn gjennomsnittet i EU. Det er den eneste varen som kommer under gjennomsnittsprisene i EU. Det gir industri i Norge en enorm konkurransefordel i kampen om etableringer. I Klassekampen 15.08.17 kan vi lese at kraftprisene i Norge er 71% lavere enn i Storbritannia, et land Statkraft planlegger å legge en sjøkraftkabel til. Fra før har vi flere kabler til Danmark, Tyskland og Nederland. Vi har også landkabler til Russland, Finland og Sverige. Nå vil NorthConnect, et privat selskap med blant andre svenske Vattenfall som eiere, bygge sjøkabel til Tyskland. Det er folk flest som vil betale for disse kablene i form av økte strømpriser. FRP skryter av at de er partiet for folk flest, men her viser de nok en gang at de sørger for at folk flest får økte skatter i form av høyere utgifter der det er helt unødvendig. Det er ingen grunn til at norsk kraft skal prisharmoneres med Europa for øvrig. Ikke bare øker strømutgiftene for alle innbyggerne, men industrien mister sine konkurransefortrinn, noe som ikke kan bortforklares med en mer stabil krafttilgang, som gjerne er kronargumentet for sjøkablene. FRP/Høyre er ellers gode venner med de rikeste og nå vil de igjen senke skattene for de rikeste med milliardbeløp. Våre rikeste betaler promiller i skatt allerede nå, og det er ingen grunn til at de skal betale enda mindre. Dessuten, økte kraftpriser vil gjøre investeringer i industri mindre lønnsomt i forhold til investeringer i eiendom og finans. Investeringer i eiendom og finans skaper ikke arbeidsplasser slik investeringer i industri gjør. Så la oss stoppe galskapen, stoppe salget av Statkraft og byggingen av flere sjøkabler til Europa. Salg av Statkraft og bygging av flere sjøkabler vil ramme oss alle hardt.

Inge Jørgensen

Trygt i Skien

Publisert i Varden og TA 26.08.17

Det er matfestival og mye folk i Skien. Vi kosær vårs i solskinnet her i Grenland. En svart terrengbil stilles opp. Kunne nesten vært Blackwater security. Det er politiet som stiller mannsterke, og bevæpna. Nå er det like trygt i Skien som i Bogotá. Det er flott det nå som enkelte politikere gjør så godt de kan for å skape frykt blant folk.

Inge Jørgensen

Skjellsord om de rike

Publisert i TA 12.08.17 og i Varden 14.08.17

«Å være rik er blitt et skjellsord», sier Stein Erik Hagen til Dagens Næringsliv. Han og familien har spart 2,2 milliarder i skatt ved å flytte til Sveits. Her ligger noe av grunnlaget for skjellsordene, slik Hagen oppfatter dem. Når viljen til å bidra til fellesskapet svikter, når moralen bygger på størrelsen på profitten, må det være lov til å bruke sterke uttrykk. I tillegg

vet vi fra media at det er de rikeste som er de største skattesvikerne, som gjemmer sine verdier i skatteparadiser (som Sveits), som unndrar seg å bidra til fellesskapet, da må det være lov å stille spørsmål ved de rikes moral, etikk og handlinger. Nå er vi selvsagt på tynn is, for det må være grunn til å tro at de fleste rike betaler sin skatt og bidrar til fellesskapet på samme måte som alle vi lønnsmottakere. Men de rike, som Hagen, som ikke vil bidra, som flytter ut, vil også for framtida møte kritikk og fordømmelse. Men Hagen gir av sine milliarder til sine politiske venner i Høyre og FRP hvor han får stor sympati, så han vil sikkert få større skattefritak også her hjemme dersom disse partiene får fortsette sin elleville vei mot større ulikheter folk i mellom.

Inge Jørgensen

Mobbing 2017 del 2

Publisert i PD 12.08.17

I PD 9.august uttrykte jeg håp om at våre ledende politikere kunne gå foran i kampen mot mobbing i voksenverdenen. Samme dag sier Sylvi Listhaug om Knut Arild Hareide og andre politikere at «Det (dei) gjer er å slikke desse her (imamer) opp etter ryggen» og dagen etter gir partileder Siv Jensen støtte til å bruke et slikt uttrykk i en opphetet debatt. I USA blei kommunikasjonssjefen med den «friske» ordbruken sparket etter 10 dager, ikke av Donald Trump, men av hans nytilsatte general, John Kelly, i rollen som stabssjef. Hvem skal sparke Sylvi Listhaug når hennes sjef ikke gjør det? Hvor er Erna Solberg? Sylvi Listhaug bruker et språk som er sterkt splittende og uverdigg i norsk politisk og som kolliderer med norske verdier, som bl.a. handler om å vise respekt for andre mennesker.

Inge Jørgensen

Mobbing i 2017

Publisert i PD 09.08.17

Mobbing som fenomen har nådd nye høyder. Donald Trumps valgkampanje var stappfull av mobbing av konkurrerende kandidater i eget parti, av Hillary Clinton, av kvinner generelt, av funksjonshemmede, av journalister. Trump har fortsatt sin mobbing av de fleste av disse, med særlig vekt på media (fake news media), mens han sjøl ljuger så det renner av ham. Nå har han ansatt en kommunikasjonssjef, Anthony Scaramucci, som i Aftenposten (29.07.17) sies å ha «et fargerikt språk». Han sier om Trumps sjefsstrateg, Steve Bannon, at han bare fremmer sine egne interesser og «Jeg er ikke Steve Bannon, jeg prøver ikke å suge min egen pikk» (ifølge Aftenposten med henvisning til The New Yorker). Han omtaler Trumps stabssjef, «Reince er en jævla paranoid schizofren, en paranoiker». Scaramucci beskylder medarbeidere for å lekke opplysninger om hans finanser, som han sier er en forbrytelse. Og så viser det seg at opplysningene er offentlige. Mannen ljuger, angriper, mobber og får full støtte fra Donald Trump, som sjøl har benytter samme strategi overfor motstandere.

Norsk skole har som sentral oppgave å bekjempe mobbing. Hvordan det skal kunne gjøres nå, med en «voksenverden» totalt fri for etikk og moral, blir det spennende å følge. Kanskje våre egne ledende politikere kan vise vei og ikke satse alt på skolen?

Inge Jørgensen

Skyldig, men håpefull

Grenland gror igjen

Publisert i Varden 09.08.17

Avisene forteller oss at Norge gror igjen om vi ikke tar grep. Varden viste et bilde av speilbildet av kirketårnene i Skien. Det mest framtrædende var alt utgrasset i forkant av bildet. I Porsgrunn fokuserer vi på alle blomstene som stelles i sentrum. Et nydelig skue. Det som ellers dominerer er alt ugrasset langs husveggene og fortauene i sentrum. For ikke å snakke om på selveste Rådhusplassen. Om ingen tar grep vil det være vår neste fotballbane, og det med ekte grass og ikke forurensende kunstgrass som er blitt så vanlig.

Inge Jørgensen

Siv Jensens gaver

Publisert i TA 29.07.17, Varden 31.07.17 og i PD 05.08.17

Siv Jensen vil bygge i strandsonen. Det er en naturlig konsekvens av skattekuttene til de rikeste. De rikeste får mer penger mellom hendene og vil investere dem der de gir mest tilbake. Det er i eiendom, for eksempel i strandsonen. Investeringene i industri uteblir fordi det krever langsiktighet og vanligvis små utbytter til investoren, i alle fall på kort sikt. Siv Jensen senker motorkraftavgiften på båtmotorer med det til følge at salget av båter med kraftige motorer øker. Det er de som har råd til de kraftigste motorene som får mest igjen for pengene. De av oss som ikke har råd til motorkraftig båt, vi får ingenting av dette avgiftskuttet. Mer til de som har, mindre til oss andre. Det er flest av oss andre, så Siv Jensen og FRP må sies å være på parti med rikfolk flest. Sånn er det bare.

Inge Jørgensen

Båteier med liten motor

Sommer og ansvar

Publisert i TA og Varden 25.07.17 og i PD 29.07.17

Søndag 23.juli var den flotteste dagen denne sommeren. I Sildevika var det mange mennesker, både voksne og barn. Noen badet i det fristende vannet. På sjøen var det mange båter. De fleste kjørte i et rolig tempo og koste seg i båten. Andre kjørte fort, altfor fort til å kunne kalles ansvarlig. Det er det vanlige. Vannscooterne var der også. Jeg talte åtte stykker i løpet av et par timer. Alle disse åtte kjørte fort, 15-25 knop. Alle var nærme land, 20-40 meter. Alle disse Bårds venner kjørte uansvarlig. Hittil i sommer har jeg kun sett et par vannscootere med ansvarlig fører. Det er da ikke noe rart at de uansvarlige er i flertall. All reklame for vannscootere viser at det er et leketøy for de som liker fart og utfordrende kjøring.

Inge Jørgensen

Prioritering og moral

Publisert i TA 19.07.17 og i Varden 20.07.17 og i PD 21.07.17

I Porsgrunn har en prioritert å gi våre toppledere en god lønnsøkning, i både kroner og prosent, sammenliknet med kommunens andre arbeidstakere. Det må kunne kalles umoralsk å øke forskjellene mellom kommunens innbyggere i en tid hvor vi vet at økte forskjeller undergraver tillitten til demokratiet. En annen ting er at svake grupper taper på de prioriteringer som gjøres i kommunen. Det være seg sykehjemsplasser som vi gjerne kunne hatt flere av, eller elever med behov for spesielle tiltak i skolen som mister sine trygge lærere når budsjettene barberes. Det må kunne kalles umoralsk når de som har mest får mer og de som har minst mister det lille de har. Riktignok står det slik i Matteus, «For den som har, ham skal gis,... og den som ikke har, fra ham skal endog tas det han har,» men det handler om tro, ikke om det pekuniære. Det nytter ikke å begrunne disse prioriteringene med konkurranseforholdene. Det er å la den liberalistiske økonomien trumfe

fornuften og undergrave demokratiet. Skal vi tro på demokratiet, må det prioriteres med god moral, ikke som nå, med umoral.

Inge Jørgensen
Moralistisk

Handel og menneskerettigheter

Publisert i PD 02.06.17

Donald Trump har vært i Saudi-Arabia og solgt militært utstyr. Han solgte mer enn noen gang, til landet som har fostret vår tids mest betydningsfulle terrorister, de som fløy inn i finansverdens palass, Twin Towers, landet som har talt og praktisert ekstremisme siden 1800-tallet, som endatil har finansiert IS, denne islamistiske terrororganisasjonen vi alle mener det er riktig å bekjempe, landet som nekter den kvinnelige befolkningen de mest grunnleggende friheter. Norge har også en «stolt» historie å vise til som handelspartner. I 1959 solgte Arbeiderpartiregjeringen militært utstyr til diktatoren Batista på Cuba, mens det var borgerkrig i landet. Seinere solgte Bortenregjeringen marinefartøyer til militærdiktaturet i Hellas. Nylig har Høyre/FRP-regjeringen inngått avtaler om salg av fisk og annet til det kapitalistiske diktaturet Kina, hvor det er et sentralt punkt at vi ikke skal kritisere menneskerettstilstanden i landet fordi det vil være å blande seg inn i landets interne forhold. Og regjeringen skjuler dialogen med Kina, mener Riksrevisjonen. Handel trumfer menneskerettigheter. Og sånn vil det fortsatt være. Det går en rød tråd gjennom historien. Handel er viktigere enn menneskerettigheter. Moral er for de med sterk rygg. Vi andre bøyer oss med vinden.

Inge Jørgensen

Tusen takk!

Publisert i Varden 02.06.17

Helge Ottesen blir pensjonist. Hans reportasjer og musikkomtaler vil bli dypt savnet. Tusen takk for de mange gode år.

Velkommen etter som pensjonist. Det blir sikkert anledning til flere musikkreiser i åra som kommer.

Inge Jørgensen

Fri fart på ælva

Publisert i TA, Varden og PD 26.05.17

Her sitter en på dekket til Kafé K og nyter en sigar og en øl i sommersola. Hyggelig prat med venner i disse vennlige omgivelser. Så med ett, en vannscooter farer forbi i minst 25 knop. En av Bård Hoksruks venner. En av de mange «ansvarlige» han har kjempa så tappert for. At det seinere kom det en sigarliknende båt med et monstrum av en maskin bak i samme fart gjør ikke saken bedre.

Inge Jørgensen
Oppgitt

Nye ideer i trafikken

Publisert i PD 02.05.17

Det dukker opp mange nye ideer når en er ute og reiser. Da jeg besøkte La Paz, hovedstaden i Bolivia, tenkte jeg at jeg aldri ville ha tort å kjøre bil her. Trafikken var så tett at det var umulig, eller nesten umulig, for et menneske med noe kjøtt på beina å passere mellom bilane. Minibussane, som det var et hav av, tok seg fram flere i bredden enn det kunne ha vært kjørebaner, drosjene og alle andre som var først framme, kommer seg gjennom kryssa mellom kjerrer, menn og kvinner, traller, mopeder og motorsykler, all verdens transportmidler, i tillegg til de gående. Mange med store bylter på ryggen. Noen vil si de brøyta seg vei, men de brukte bare den lille muligheten som var der til å komme først inn. Høyrehandsregelen var oppheva og lyskryss eksisterte knapt. Jeg satt i en drosjebil

på vei til flyplassen da jeg angra på at jeg ikke hadde tilbudt dobbel betaling om han brukte bompengeveien som svinga seg opp fjellsida og ut av byen, istedenfor å bruke den kortaste veien, rett opp fjellsida og gjennom ørten veikrøss som alle var en utfordring både for sjåfør og passasjer. Men jeg kom fram. Ingen blei påkjørt, ingen ble skada, alle kom fram. Det var bare en uvant trafikkultur.

Nå, i Mexico, leser jeg ei bok av Paulo Coelho, brasilianeren som har hatt så stor suksess med boka Alkymisten, som forteller deg at sannheten om livet finnes der du bor, ikke allverdens langt unna. I boka jeg leser nå, El Portal de los lideres, eller Ledernes åpenbaring, forteller han om nederlanderens Hans Monderman som foreslo at en skulle lage trafikkregler som gjorde sjåføren ansvarlig i ethvert trafikalt forhold. En ville ha ned antall trafikkulykker. Trafikkreglene opphørte, trafikklysa ble borte, alle måtte passe seg i trafikken. Hastigheten i byen der det ble gjennomført forsøk, gikk til under 30 km/t. Erfaringene ble oppsummert slik; «Dersom du behandler en person som en idiot, vil han følge reglene og ingen ting annet. Dersom de gir ham ansvar, vet han å opptre ansvarlig.»

Kan vi lære noe av dette, i vårt kalde nord? Porsgrunn står overfor betydelige trafikale problemer. Ikke bare klager kinokundene på manglende parkeringsplasser midt i sentrum, vi har også et domuskryss hvor trafikken står når det faktisk er mulig å kjøre, om en bare følger litt med og selv tar ansvar for sin atferd. Så mitt forslag er, la oss gjenta eksperimentet til Hans Monderman fra Drachten, bort med trafikkreglene og fram med hver enkelts ansvar i trafikken. Kanskje vil vi oppleve at forståelse, vennlighet og smidighet vil gjøre hverdagen lettere for alle. Hvis vi enda til gjør som italienerne, og mange andre, parkerer der det er en ledig plass, om ikke to i bredden, kan vi redde næringslivet i sentrum også. NB, også italienerne har gågater.

Inge Jørgensen
På reise

NHO, EU/EØS og demokratiet

Publisert i TA 13.03.17 og i PD 18.03.17

NHO, ved Nikolai Boye, en mann som skriver godt, tydelig og poengtert, bekymrer seg for at noen av oss ønsker oss å reforhandle EØS-avtalen, endog si opp avtalen. Han skriver at vi er avhengig av et marked for å få solgt våre produkter og tjent penger, og dermed er vi avhengig av EØS-avtalen, siden EU er vårt største marked. Han skriver som om EU som marked forsvinner dersom Norge trer ut av EØS-avtalen. Det er selvsagt ikke riktig. Norge vil ha tilgang til EU-markedet gjennom WTO-avtalene, som både EU og Norge er medlemmer av. Han skriver også at innstramninger i verdenshandelen vil være en trussel mot Norge og norsk næringsliv, noe som sikkert er riktig. Det er imidlertid nødvendig med internasjonale innstramninger av kapitalbevegelser for å redde demokratiet. I dag framstår kapitalen som den største trusselen mot demokratiet, illustrert ved hvordan Hellas er blitt behandlet av EU, IMF (som har innsett galskapen og vil ettergi gjeld) og Verdensbanken. Hellas ble ikke gitt noe valg av kapitalen, men måtte godta ødeleggende nedskjæringer i velferdstjenester og en omfattende privatisering av offentlige virksomheter for å få lån. Kapitalen dikterte Hellas, og slik kan vi ikke ha det om vi skal redde demokratiet. Så om NHO er redd for at næringslivet skal tape, bør de også ta innover seg at den frie kapitalbevegelsen er en enda større trussel mot både næringsliv og velferdssamfunnet. Kapitalbevegelsen må temmes, look to Roosevelt. Anbefalt lesing, Agora 2-3/2016 Globalisering.

Inge Jørgensen
Demokrat

Oppvåkningen

Publisert i Varden og PD 07.03.17 og i TA 08.03.17

FRP er på vei bort fra EU/EØS. Siv Jensen sier til Dagens Næringsliv at hun i dag ville stemt nei til EU fordi EU er blitt et byråkratiprojekt og ikke lenger handler om handel og deregulering. Det er verdt å merke seg at Jensen ikke ser kapitalens makt over byråkratiet som noen trussel mot folk flest. EU-domstolen har gjennom en rekke dommer tilkjent kapitalen fortrinn over nasjonale og internasjonale avtaler som har som funksjon å skjerme arbeidsfolk for kapitalens tilfeldige maktutøvelse. Her hjemme har transportsektoren og byggenæringen kjent på kroppen hvordan sosial dumping og cowboytilstander brer om seg med EU-domstolen i ryggen. Det er å håpe at Arbeiderpartiet også våkner, at Terje Lien Aasland Lene Vågslid og Christian Tynning Bjørnø evner å ta arbeidsfolks sak og se til at Norge avslutter sitt EØS-engasjement. FRP er ikke noe godt alternativ slik jeg ser det.

Inge Jørgensen

Den USAmerikanske Jihad Schoolbook

Publisert i TA 27.02.17

Har du noen gang hørt om ekstremistiskoleboka som USAID finansierte og som ble laget ved University of Nebraska i Omaha? Læreboka, som var skrivi på pashtu, ble sendt til Afghanistan og flyktningleirene i Pakistan fra 1984 til 1994. Den ble omtalt i Washington Post den 23.mars 2002 etter den USA-ledete og Natostøttede invasjonen av Afghanistan. Det viste seg at den USA-produserte skoleboka indoktrinerte skolebarn i jihadistisk islam. Med henvisning til Koranen lærte barn å ta livet av sovjetiske invasjonsstyrker og andre vantrø. Washington Post pekte på at USAmerikanerne fremmet ekstremisme og viste til at Taliban brukte læreboka i sin regjeringsperiode. Washington Post la også vekt på at skattepenger ikke skulle fremme en spesiell religion. Nettstedet tenc.net (The Emperor's New Clothes) var sterkt opptatt av ekstremismen og publiserte en artikkel den 9.april 2002. De spurte om det var mulig å tenke seg at det å distribuere ekstremismelitteratur til barn uten samtidig å tenke at barna blir ekstremister? Det var fordi myndighetspersoner ga uttrykk for at ekstremismen var en utilsiktet sideeffekt (eller kanskje vi kan si collateral damage, et uttrykk som følger kirurgisk bombing fra fly og droner). Aljazeera USA har også tatt opp tråden. Rob Crilly skriver i en artikkel 7.desember 2014 («De vantrø er våre fiender») at da Taliban overtok i Afghanistan omfavnet de den USAmerikanske læreboka fra 1984 og fortsatt i dag oppfordrer de til å bruke den i opplæringen. Det refereres til flere tekststykker fra alfabetiseringen som disse: A; Allah er vår gud. Islam er vår religion. Muhammed er vår leder. Alle russerne og vantrø er våre fiender.» Bokstaven T (Topak=gun, skytter) illustreres med tegning og teksten «Min far har en skytter. Den bruker han i jihad». Bokstaven K: «Kabul er vår hovedstad i vårt elskede land. Ingen kan invadere vårt land. Bare muslimske afghanere kan styre dette landet.» Kristin Solberg skreiv en omfattende artikkel i Aftenposten 1.september 2013 om Afghanistan; «Imperienes gravplass.» Også hun referer til disse skolebøkene: «Blant de mer kyniske virkemidlene var skolebøkene som ble trykket ved universitetet i Nebraska i USA og delt ut i de afghanske flyktningeleirene i Pakistan. I sin ABC lærte flyktningebarna at A sto for Allah og J for Jihad. Fjerdeklassingene fikk bryne seg på følgende matteoppgave: «Hastigheten til en kalasjnikovkule er 800 meter i sekundet. Hvis en kommunist står 3200 meter fra en mujahedin, og mujahedinen sikter på kommunistens hode, regn ut hvor mange sekunder det tar før kulen treffer kommunisten i pannen.»

Den USAmerikanske indoktrineringen førte til en muslimsk radikalisering i Afghanistan som vi kjenner resultatet av. USA ble angrepet og World Trade Center ble jevnet med jorden. Collateral Damage? Dette er selvsagt kun alternative fakta. Radikaliseringen hadde pågått lenge, med det salafistiske Saudi-Arabia som pådriver. Opprettelsen av shiarepublikken Iran bidro også. Seinere bidro Gulfkrigen i 1990-91 til radikalisering. Salafistene mislikte sterkt at vantrø soldater slapp til på muslimsk land.

Hva har skjedd med de som produserte og formidlet disse jihadistiske lærebøkene? Er noen ansvarlige noen gang stilt til ansvar? Hva sier vi i Norge om disse? Så vidt jeg vet har ingen ting skjedd og ingenting er kommentert. Vi drøfter radikaliserings og voldsbruk, terrorisme og krig og elendighet uten en skygge av selvkritikk som får følger for noen av våre egne handlingskåte ansvarlige. Isteden retter vi skytset mot islam som en voldelig religion. Noe den også er med lover om drap på frafalne. Men det finnes fredelige sider ved islam slik Hege Storhaug viser i boka «Islam, den 11. landeplage.» Korantekstene fra Muhammeds tid i Mekka bærer preg av en fredelig religion, en religion med vekt på forholdet mellom gud og menneske. Muhammed flytta til Medina og Medinatekstene preges av krig og konflikt. Det foregår en dragkamp innen islam om hvordan forstå tekstene. Også denne har pågått lenge, som vist i Aftenposten Innsikt 11 / desember 2016 hvor Yngve Leonardsen skriver om islamske reformatorer fra 1800-tallet.

Jeg leste artikkelen til Solberg i 2013 uten å fatte innholdet. Det var for utrolig. Nå leser jeg antologien Islamsk Humanisme hvor norske muslimer skriver om humanisme i islam. Det var der historien om den USAmerikanske jihadskoleboka beveget meg til mer kunnskap. Nå etterspør jeg bidrag fra fredsforskere, filosofer, politikere og debattanter som kan føre til en bredere forståelse for våre egne bidrag til radikaliserings, uansvarlig politikk og hodeløs, militær innsats.

Inge Jørgensen

Globalisering

Publisert i TA 15.02.17 og PD og Varden 16.02.17

Det store bildet som kan tegnes i 2017 er kapitalismens seier over sinnene, eller kanskje heller kapitalismens nederlag, forstått som Donald Trump som president i USA. Kapitalismen seiret over kommunismen i 1989 med Berlinmurens fall. Siden den gang har den liberalistiske frihetsforståelsen med fri flyt av kapital vært gjeldende. Den seirende kapitalisten i denne konkurransen har vært Kina. Det er ingen land som har hatt en vekst som Kina de siste 20 år. Da jeg besøkte Kina for første gang i 1991 var det kjøkkenet som imponerte meg mest. Etter fem døgn på den Transsibirske jernbanen med svin, ku og kylling, alle servert med poteter og kokt kål, og helt uten alkohol, annet enn den kassa med russisk champagne vi kjøpte i Moskva, siden Michael Gorbatsjov forbød salg av alkohol på jernbanen i et forsøk på å stanse den russiske fylla, var det kinesiske kjøkkenet et varsel om himmelen. Aldri før hadde et måltid smakt bedre enn det vi fikk om bord i den kinesiske spisevogna vår første dag i Kina. Derfra imponerte et praktfullt hotell med dype tepper i foajeen i gangavstand til Den Himmelske Freds plass hvor vi kunne beundre Mao Tse Tungs balsamerte legeme. Og syklistene som stilte seg side om side i fem kjørebane i Beijing der bilen kun krevde en. 15 år seinere var det omvendt. Syklistene tok en kjørebane og bilene fem. Kineserne hadde fulgt Deng Xiaos doktriner om kattens farger, det handlet kun om å fange mus. På disse 15 årene var Kina blitt verdens ledende kapitalist og viste på den måten at kapitalisme ikke er demokrati.

Nå diskuteres globalisering som et onde, forstått som den fri flyten av kapital helt uten forpliktelser og dermed helt uten moral. Svaret på denne globaliseringen er en mørk nasjonalisme hvor elendigheta begrunnes i de fremmede (kulturelt eller religiøst). Analysen av kapitalismen og den frie flyten av kapital synes svært mangelfull. Det er bare å vise til Arbeiderpartiet og LO som advarer folk og medlemmer mot å stille spørsmål til EØS. EØS har påført Norge stor skade på det demokratiske feltet i det kapitalen dikterer lovene. EU, og dermed EØS, holder seg med fire friheter hvorav kun den ene, fri flyt av kapital, besitter makt, mens de andre underordnes fordi de ingen makt har. I dag er det kun Senterpartiet som går imot EØS og som har makt til å gjøre noe med det. FrP er i bevegelse og vil, den dagen lyset går opp også for dem, forstå at folk flest er imot EØS og dermed rekruttere de

mange som Arbeiderpartiet og LO sier de kjemper for, men som de ennå ikke forstår at de svikter. Hvis ikke AP og LO våkner og tar grep for å få oss ut av EØS slik avtalen i dag fungerer, vil også vi få en Donald Trump-liknende statsminister. Hvis ikke AP og LO forstår at folk flest ønsker en annen Europa-politikk, vil de komme til å ende opp som Demokratene i USA, rævkjørt av en uærlig demagogi hvor «de andre» får skylda for den elendigheta mange av oss opplever, men som er selvforskyldt.

Globaliseringen er kommet for å bli, mens den globale kapitalismen uten forpliktelser og uten moral, må temmes for at verden som sådan skal gå framover. Samkvem mellom folkene er kun et gode. Fri flyt av kapital er kun et onde. Regulert kapital er et gode, vist ved Roosevelts New Deal på 1930-tallet og vår egen Hovedavtale fra 1935. Roosevelts reguleringer tok slutt med Bill Clinton. Vår egen Hovedavtale demonteres i små steg av de BlåBlå. Frihet må forstås som frihet fra vilkårlig makt. Er det noe folk flest frykter, er det tilfeldig og uventet flytting av bedrifter, endring av avtaler, konkurranseutsetting m.m. som alltid går utover folk på gølv, om ikke lederne. Kapitalen i den uregulerte globale finansverdenen vi i dag kjenner utøver vilkårlig makt. Folket lever i et tvangsregime og reagerer. Det må sosialdemokratiet forstå, og ikke bare Senterpartiet.

Inge Jørgensen
Analytiker

FRP-retorikk

Publisert i Varden 27.01.17 og TA 30.01.17 og PD 31.01.17

Siv Jensen angriper AP's skatteskjerpelse etter at hun selv har stjålet fra Oljefondet og gitt til landets rikeste mennesker. At hun tør! I hennes regjeringstid har vi også fått en nedgang i reallønnen for folk flest. Hennes retorikk likner Trumps. Det blir det som kalles Alternative fakta, eller som vi andre sier, løgn. Beklager Siv Jensen, det hjelper ikke å ta fra folk flest og gi til de rike. Vi tror ikke lenger på deg. Inge Jørgensen

De bokstavtro

Publisert i PD den 19.01.17

Vi tar ofte avstand fra de bokstavtro i vårt samfunn. Enten det er kristne, katolikker, jøder eller muslimer. Særlig muslimer. Muslimene blir ofte omtalt som ekstreme når de hevder sin rett til å tolke Koranen bokstavelig. Her i Porsgrunn har vi fått en mullaaktig fortolker av alkoholloven, velsignet av formannen i klubben Humanitas. Bokstaven skal tolkes entydig og uten tvil. Noen form for tilpasning til tradisjonen eller til samfunnsutviklingen er ikke mulig. Vi krever gjerne av muslimene at de tilpasser seg. Så hvorfor ikke kreve en tidsmessig tilpasset tolkning av alkoholloven slik at det fortsatt blir mulig å få «et gratis glas champagne» slik en alltid har fått på vernisager, foruten på Titanic da den gikk ned?

Inge Jørgensen
Beruset

Kapitalismen har feilet Publisert i PD 22.12.16

Det var Petter Stordalen som uttalte at "kapitalismen har feilet" i et intervju Dagbladet 17. desember. "Vi må gå fra kortsiktig tenkning, til bærekraft," sa han. Barak Obama har gitt uttrykk for at globaliseringen har sine vanskelige sider og Christine Lagrand i IMF mener at den gjelden IMF, Verdensbanken og EU har påført Hellas, ikke er bærekraftig. Donald Trump har vinni valget i USA med kamp mot globaliseringen og Storbritannia skal ut av EU som en reaksjon på den frie flyten av

arbeidskraft. Det er noe som skjer 25 år etter at den fundamentalistiske kapitalismen vant over kommunismen slik den ble praktisert i Sovjetunionen. I motsetning til Stordalen mener jeg at kapitalismen har seiret. De liberalistiske fundamentalistene Ayn Rand og Friedrich Hayek har vunnet med sitt budskap om fri flyt av kapital og markedets perfektjon. Kapitalen regjerer i skarp motsetning til demokratiet. Problemet er at kapitalismen er antidemokratisk, ikke at kapitalen tenker kortsiktig. Eksemplene på det antidemokratiske er mange. Når kapitalen er uenig i demokratiske valg, som økte skatter for bedre fordeling av rikdom, reguleringer av finansverden og liknende, så trekker kapitalen seg ut, flytter, finansierer mottiltak eller liknende. F.eks. flytter norske kapitalister utenlands for å slippe å betale norsk skatt, kapitalen finansierer både streikebrytere, statskupp og direkte kriger (som i Sør-Amerika under den engelske eller US-Amerikanske imperialismen), eller lånemarkedet stenges (som i Argentina inntil i år). I USA krevde Roosevelt i New Deal på 1930-tallet at investeringer skulle være samfunnsnyttige. Med New Deal innførtes en rekke reguleringer av finanskraftens virksomhet. Disse kjempet kapitalen imot inntil de vant full seier da president Bill Clinton opphevet de siste reguleringene på 1990-tallet. I dag er det kommunistkina som er verdens mest vellykkede kapitalist, noe som viser at kapitalen ikke er demokratisk.

Etter Sovjetunionens oppløsning fantes det ingen annen sannhet enn fri kapitalbevegelse og globalisering. Langt inn i de sosialistiske rekker ble det sett på som gjeldende sannhet. Her hjemme var det sosialisten Kristin Halvorsen som opphevet forbudet mot Hedgefond i Norge. Fondene som ikke har noe samfunnsnytte over hodet, som kun har kortsiktig gevinst som mål. Petter Stordalens utsagn om at kapitalismen har feilet må tas på alvor. Nye reguleringer av kapitalen må på plass for at vi skal kunne føre samfunnene framover. Reguleringene må tilby en politikk for folk flest, for bærekraft, for fordeling av overskudd. Dessverre er vår nåværende regjering totalt uegnet til å føre oss framover. Kanskje kan vi håpe på den neste, at den vil bekjempe den totalitære kapitalismen og sørge for folk flest.

Inge Jørgensen

Fidel Castro er død

Publisert i PD 06.12.16 og i Varden 09.12.16 og kanskje også i TA

Jeg er i Amerika, i Buenos Aires. Her kan jeg følge Castros siste reise, til Santiago de Cuba. Reisen dekkes med respekt, selv i et land med en nyliberal president. Castro står sterkt i Latinamerika, som i Afrika. Som Nelson Mandela sa, uten Castro ville vi fortsatt hatt apartheid. Vel, vi har fortsatt rasedelte samfunn, selv etter Mandelas seier og selv etter Castros død. Ikke bare i Afrika, men også i USA og mange andre samfunn. Men jeg spør meg, hvem skal nå tale de fattige og undertrykte sak? Vi har ingen ledere som kan tale som Castro, med slik autoritet, med slik rett til å mene. Castro stod alltid opp mot overmakten. Han formlerte seg klart og tydelig, om enn med mange ord. Det er mulig å tenke seg Jimmy Carter, tidligere president i USA, som en talsmann. Hans bok Fred, Ikke apartheid, bærer bud om en moralsk renhårig politiker. Men Carter er en gammel mann. Hvem andre? I Norge inviterer vi krigeren Henry Kissinger til å tale om fred etter årets fredsprisutdeling. Nobelkomiteen avgikk ved den moralske døden for mer enn 40-år siden. Så hvem skal tale rettferdighet nå etter Castro?

Inge Jørgensen

Bekymret

Sylvi Listhaug svertes

Publisert i PD 24.11.16 og i Varde 26.11.16, kanskje også i TA

Sylvi Listhaug mener hun er utsatt for en svertekampanje hvor hun framstilles som en kald og kynisk politiker. Det er min oppriktige mening at Sylvi Listhaug selv er den eneste som er i stand til å sverte, sverte seg selv, med sine mange kalde og kyniske utspill i kampen mot flyktninger og asylsøkere. Ikke mot innvandrere, som det er mange flere av. Når du sperrer grensen, når du plasserer barn og familier bak høye gjerder, når du foreslår elektronisk fotlenke, når du sender barn tilbake til krigsområder, hvordan kan du da være annet enn en kald og kynisk politiker? Og mer, når du jubler for et oppslag i US-amerikansk presse som forteller at Norge har Europas strengeste asylpolitikk, hvordan kan du da være annet enn en kald og kynisk politiker? Det er mulig det er mange i Norge som synes dette er bra. Jeg er ikke en av dem. Jeg er en av folk flest. Jeg synes ikke man skal kunne verken grine seg til sympati eller bølge seg til tilslutning i verste Donald Trump-stil.

Inge Jørgensen

Fra det amerikanske kontinent

Nullskatt og paradiser

Publisert i Varden 10.11.16 og i PD 11.11.16 og kanskje også i TA

Hvis målet ditt er å få null skatt og du flytter virksomheten din til et land med null skatt, er du da kommet til paradiset? Selvfølgelig har du det. Spørsmålet er betimelig siden EU ikke klarte å enes om at land med null skatt er et skatteparadis. Parodien er fullkommen. Stein Erik Hagens barn flytta til Sveits og Hagens firma Canica slapp unna norsk skattenivå. Han fikk kanskje ikke null skatt, men han kom til et paradis. Vi ønsker oss alle til paradis, ikke bare kristne og muslimer, hvor den ene har evig frelse og den andre har tilgjengelige jomfruer til enhver tid. Hva skatteflyktningene får eller har, annet enn gleden over å få null skatt, vites ikke. Men det heter seg at mye vil ha mer, så kanskje bader de i de virtuelle pengene nå som Onkel Skrues Pengebinge ikke lenger inneholder klingende mynt? Hvem står så naken tilbake, staten eller folk flest?

Inge Jørgensen

Å tenke stort

Publisert i PD 08.11.16 og i Varden 12.11.16 og kanskje også i TA

Da en skulle bygge sosialt etter krigen var luft og sol og god plass hoveingredienser i den førende arkitekturen. Før krigen var det vanlig med leiegårder som lå tett, med mørke gårdsrom og utedo i gården. I Porsgrunn. etter krigen, bygget en med tanke på lys og rom. Det er nok å se til Grautdalen/Jønholtdalen eller til Lager Franken/Hovenga. Store åpne rom mellom blokkene slapp lyset til og gjorde det trivelig å være beboer. I Eidanger gjorde de likedan. Vallermyrane med sine mange firemannsboliger hadde alle store hager, plenty med lys og plasser for fotball og skøyter.

I dag er det annerledes. I dag er det plassutnytting som gjelder. Slik det gjorde før andre verdenskrig. Den gangen styrte kapitalen, det var utbyttet som regjerte. Nå er vi der igjen. Det er nok å se på Rådhuskvartalet i Porsgrunn hvor flere av leilighetene ikke har sollys noe tid av døgnet. Bratsberg brygge er likedan. For ikke å snakke om det nye prosjektet på Langbryggene i Skien. Er det mulig å se for seg lykken i første etasje i bakerste rekke i dette komplekset? Det er mulig at en nå regner med at folket er mye ute i skog og mark og på den måten får dekket sitt behov for lys og varme. Jeg tror heller det er kong kapital som regjerer og som dikterer fortetning som gir større utbytte. Utbytte for investorer, ikke for beboere som må ta kosttilskudd og ymse medisiner siden sola aldri når til deres eget slott. Det ville vært fint med større visjoner.

Inge Jørgensen

Partiet for folk flest

Publisert i PD 08.10.16 og i Varden 10.10.16, kanskje også i TA

FRP sier om seg selv at de er for folk flest. Det ble effektivt motbevist allerede det første året i deres regjeringsperiode da de ga formidable skatteletter til de rikeste i landet. Folk flest har det bra de, også med FRP i regjering, men de små gruppene sliter, får lide. Nok en gang har FRP og Høyre tatt fra de svakeste (for øvrig et uttrykk som klinger dårlig, sett i forhold til mange av de "svakeste" bidrag i form av arbeid, kunst og kultur). Kommunene skal gi gode tjenester til de som trenger omfattende tiltak, og staten har toppfinansisert dette. Nå reduserer FRP og Høyre toppfinansieringen nok en gang og viser på denne måten sine prioriteringer, mmer til den lille gruppen rike. Til og med Høyres Gunn Marit Helgesen reagerer og setter sin lit til Stortinget, at de der får toppfinansieringen av tiltakene på plass. Vi får håpe dette åpner øynene til folk flest, og så satser vi på at Gunn Marit Helgesen blir hørt.

Inge Jørgensen

Politikerforakt del 2

Publisert i Varden 27.09.16

Det kan se ut som om politikere meler sin egen kake, akkurat slik Espen Ellingsen så ofte har hevdet. Det kan se ut som om AP-nestor Ole Henrik Lia ønsker stillingen som daglig leder i Porsgrunn Utvikling. Den er godt betalt etter at den samme Lia øket lønna med mer enn 6% for kort tid siden, til nærmere en million kroner. Da Rennestraum i Varden 01.september spurte hva som begrunnet en slik økning, svarte Lia at han ikke trengte diskutere lønna til daglig leder i Porsgrunn Utvikling med han. Nå har Rennestraum stilt spørsmålet om Lia har søkt stillingen som daglig leder i Porsgrunn Utvikling sjøl, uten å få svar. Kan det være at Lias økning av lønna til daglig leder egentlig var en påskjønnelse til ham selv? Politikere som meler sin egen kake har vi liten sans for, så vi får håpe Lia ikke skaper mer politikerforakt med sine handlinger og trekker en eventuell søknad.

Inge Jørgensen

Veikryss til besvær

Publisert i PD og TA 27.09.16 og i Varden 28.09.16

Problemkryssene Håvundveien-Meensveien og Håvundveien-Grønnerødveien påkaller vilje til sikkerhet. Da jeg reiste med buss i Peru for en tid tilbake var fartsdumpene irriterende effektive i å hindre høy fart og ulykker. Bussen måtte ned i 5km/t for ikke å bli skadet. Det kan være en god løsning også her, om vi vil.

Inge Jørgensen

Parkeringsavgift

Publisert 22.09.16 i Varden

Jeg har opplevd noe gledelig. Europark har betalt meg tilbake kr.35 for parkeringsavgift jeg ikke har brukt. Det var på Sykehuset Telemark at parkeringsautomaten tok imot 20 kroner, men ikke ga billett. En annen automat ga meg billett for 20 kroner. Jeg brukte bare 5 av dem. Europark viste seg forståelsesfulle og returnerte altså 35 kroner, de 15 jeg ikke brukte og de 20 som ikke ga billett. Det var noe annet det, enn Q-park, som viste seg som en parkeringsterrorist da de ga meg bot på kr.800 kroner fordi en parkeringsvakt bevisst ikke fikk med billetten på bildene han tok av bilen min. Stor takk til Europark.

Inge Jørgensen

Skattelette, boligboble og aksjer

Publisert i Varden 17.09.16, i TA 20.09.16 og i PD 24.09.16

De blåblå gir skattelette for at de rikeste skal kunne investere i aksjer som skal bidra til nyskapning og omstilling i norsk industri. Pengene går bolig nummer to i Oslo og andre pressområder. 46% av småleilighetene i Oslo kjøpes av personer som aldri bor der. SSB-forsker Torbjørn Eika ser ingen faresignaler i så måte. Hva slags briller forskeren bruker som hindrer han å se boligboblen, er ikke til å forstå. De blåblå legger også ut det statlige eiendomsselskapet Entra til salgs «for å styrke privat eierskap i Norge», som Monica Mæland uttrykker det. Det er flott. De blåblå gir penger til de rikeste for at de skal kunne bruke pengene på eiendomsinvesteringer som gir dem ennå større overskudd siden «arbeidende kapital» (aksjer) skal skattlegges lavere enn vanlig lønn. På denne måten kan vi se langt etter nyskapning og omstilling.

Inge Jørgensen
«Finansforsker»

EU rakner i sømmene

Publisert i Varden 14.09.16, TA 15.09.16 og i PD 16.09.16

I Varden 12.09.16 analyserer Johan Følne, NTB, hvorfor EU rakner. Folket gjør opprør mot innvandring, fri flyt av arbeidskraft og mot at EU blir mer EU, mer overnasjonalt, samt mot et EU hvor eliter mister kontakten med vanlige europeeres virkelighetsforståelse. Er analysen riktig?

EU bygger på fire «friheter», fri bevegelse av varer, tjenester, kapital og personer. Av disse fire er det bare kapitalen som har makt. Dermed sørger de sterke kapitalkreftene i Europa for å flytte varene, tjenestene og personene dit det gis størst utbytte. Den frie bevegelsen av varer, tjenester og personer begrunnet i kapitalens utbytte, øver vold på både demokratiet og frihet for personer. Det blir umulig å gjøre demokratiske vedtak som begrenser kapitalens utbytte, f.eks. gjennom å vektlegge offentlige og ideelle tjenester i tjenesteyting, eller å kreve investeringer der personer befinner seg heller enn å tømme land etter land for personer med utdanning, slik det skjer i Polen og de øvrige, nærliggende land. EU's fire «friheter» står i skarp kontrast til to av de fire friheter Franklin D. Roosevelt talte for i 1941, frihet fra nød og frihet fra frykt. Nøden er tydelig i øst og frykten for å miste jobben er reell for mang.

Analysen er ikke riktig. Det grunnleggende problemet er kapitalens frihet til å gjøre som den vil. Kapital uten regulering er et onde som dreper. Det er bare å se på befolkningsnedgangen i Russland etter kommunismens fall og den tidlige døden til gruvearbeidere i Sør-Amerika gjennom flere hundre år. Det må vises politisk vilje til å temme kapitalismen, det stikk motsatte av politikken i EU til nå.

Inge Jørgensen

Alle jobbene

Publisert i PD 08.09.16, i Varden 09.09.16 og i TA 12.09.16

Torbjørn Røe Isaksen er i politisk kvarter onsdag 07.09.16. Han vil gi skattelette, som vanlig, og han vil skape nye jobber. Det viktige er å skape dem i privat sektor, sier han, det offentlige kan ikke klare alt alene. Det er med undring en registrerer at antall vernet, offentlige arbeidsplasser er økt betraktelig i den blåblå regjeringsperioden. Både departementene og direktoratene har est ut mer enn tidligere. Kostbare, vernet arbeidsplasser hvis eneste funksjon er å gjøre byråkratiet vanskeligere, mer utilgjengelig (kommunikasjonsavdelingene skaper avstand), mer uforståelig. Hadde de vernet arbeidsplassene kommet mennesker med psykisk utviklingshemming til gode, eller kunne jeg forstått satsingen. Eller like godt, de kunne gått til utøvende virksomhet, f.eks. i politiet og ikke til

politidirektoratet. Skal det skapes arbeidsplasser må det satses på industri og annen verdiskapende virksomhet utenfor oljesektoren. Det er det vi skal leve av i framtida.

Inge Jørgensen
Konstruktiv

Juksepage pipelort

Publisert i Varden 06.09.16 og i PD 07.09.16 og kanskje også i TA

Da jeg grodde opp på Vallmyrane blei alle som juksa gjentatte ganger omtalt som juksepage. Den gangen var det ikke snakk om doping. Det var det derimot i fotballgjengen GLAK for noen år siden, da jeg brukte astmamedisin. Pusten var blitt merkbart dårligere i løpet av høsten, legespesialisten gjorde noen målinger og ba meg forsøke astmamedisin. Pusten ble noe bedre, men konklusjonen var at jeg ikke hadde astma. Siden jeg hadde noe medisin igjen, så brukte den forut for tirsdagstreningene hvorpå gutta kommenterte at jeg måtte være dopa siden jeg sprang mer enn før. Doping er juks, så jeg slutta med astmamedisinen. Friske mennesker bruker ikke medisiner.

Inge Jørgensen

Politikerforakt

Publisert i Varden 03.09.16

Politikere høster som de sår. Når Ole Henrik Lia, som er politisk valgt styreleder i Porsgrunn Utvikling, et selskap eid av kommunen, kan svare som han gjør i Varden 1.september, inngir det liten tillitt, og hos noen, forakt. Rennestraum spør hva bakgrunnen er for at den daglige lederen i PU øker lønna med mer enn 6%, mens andre må nøye seg med nærmere 2%. Svaret fra Lia er at «Det er for så vidt ikke noe jeg trenger å diskutere med deg.» Nei, men hva med å diskutere det med meg, innbygger og skattebetaler? Jeg antar at innbyggerne har krav på å vite hvordan politikere begrunner bruken av våre penger. Dumme svar høster forakt. Det burde ikke forundre erfarne politikere. Kanskje noen kan begrunne hvordan det går an å bevilge mer enn 3 millioner på en doss på Olavsberget også?

Inge Jørgensen

Velferdsstaten

Publisert i PD 27.08.16 og i Varden 29.08.16

Debatten på NRK torsdag 25.august var på mange måter merkverdig. Utgangspunktet var at velferdsstaten ikke kan opprettholdes i sin nåværende form. Hvem sier det? Hvem har lagt premisset? Hittil har vi klart å opprettholde en tro på velferd for alle her i landet. Nå, som den private rikdommen øker relativt mye mens det offentlige stadig må redusere innsatsen, blir ubalansen framstilt som uunngåelig. Dermed kommer velferdsstaten under press. Vi må huske at dette er en valgt utvikling. Den nyliberalistiske kapitalismen er rovdyret som angriper flokken, dreper og gjør seg feit. Inntil flokken en dag er borte. Den liberalistiske kapitalismen har flere liv på samvittigheten enn alle kriger til sammen, om vi regner fra kapitalismens morgen. Alternativet til denne uvette friheten til rovdraft er regulering, skattlegging, krav om fordeling av overskudd, ansvarlig fordeling og forvaltning av naturen. Mitt bidrag er det moralske alternativ. Frihet for alle må være regelen, ikke unntaket.

Inge Jørgensen

Bidra til løsninger

Publisert i PD 24.08.16

Noen av mine venner kritiserer meg for å være en sur gammel gubbe, sånn som jeg skriver i avisene. Av og til hjelper det med humor. Kanskje med denne quizen; Vet du hvem som spiser og spiser og aldri blir mett? En investor på Wall Street.

Nei, Rolf Erling Andersen har et bedre poeng når han ber om å bidra til løsninger, ikke bare kritikk. Så her kommer noen løsninger. Vi befinner oss i økonomiske ulvetider, om det er det liten tvil. Prisene stiger, lønningene henger etter, særlig for pensjonistene som ble underregulert allerede før den høye prisstigningen, de med lavest inntømme får mindre, mens de med høyest inntømme får stadig mer samtidig som de får mindre skatt, husholdningenes gjeld øker betydelig, finansinstitusjonenes utlånskåthet kjenner ingen grenser, ansvarligheten i finansverdenen er totalt fraværende siden Norges Bank og det politiske Norge vil hjelpe dem dersom de går på trynet, moralen i finansverdenen er å unngå beskatning osv. Krakket er like om hjørnet.

Det er nå jeg skal bidra til løsninger. Vi må arbeide for **en moral** som sier at skatt er en investering, ikke en utgift slik Skattedirektøren sa det. Skatt er å investere i et godt liv for alle. Å unndra skatt må føre til skam, ikke anerkjennelse som i dag. Dagens skattetilretteleggere må skys som pesten. Likedan typisk «gode» ledere, Gro Harlem Brundtlands idoler (det er typisk norsk å være god), som Telenortopp Gunn Wærstad, en gang toppleder med ansvar for Nordeas tilrettelegging i skatteparadiser. Wærstad var «god» til å bidra til unndratt skatt, lovlig eller ulovlig. Slik moral kan vi ikke lenger applaudere. Betal din skatt, invester i framtida, ikke bare din egen.

Finansvirksomhet må reguleres og beskattes på lik linje med arbeidsinntekt. Bill Clinton avsluttet dereguleringen av finans i USA da han droppet de siste reguleringene som var blitt iverksatt i mellomkrigstida. John Maynard Keynes politikk, som ga USA så mange års løft, var slutt. Fra Ronald Reagan og Maggie Thatcher fikk vi vite at «Regjering er problemet», fagforeninger er problemet, «frihet» er løsningen. «Friheten» har ført til den ene finanskrisen etter den andre, med småfolk som taperne. De bemidlede har alltid klart å komme seg gjennom uten mén. Kristin Halvorsen klarte, som finansminister fra SV, å tillate Hedgefond i Norge, omtalt av George Soros som finansielle selvmordsvåpen, helt unødvendig siden Hegdefonds eneste mål er å øke overskuddet, ikke å bidra til en trygg framtid. Forby dem! Det må være lov å tilby lån, men det må være krav om saksbehandlingstid (nå kan du få forbrukslån på timen), krav om betalingsevne og betalingsvilje (nå kan du få låne et allerede belånt hus helt til pipa), og det må være krav til at utlåner selv bærer tapet når lån misligholdes av ubemidlede låntakere.

En fjerde løsning for velferds-Norge er å beholde, utvikle og starte opp statlige og kommunale virksomheter som går med reelle overskudd. Stoltenberg i AP-regjering privatiserte Statoil og Telenor. To overskuddsbedrifter som ga staten gode inntekter og fortsatt gjøre det, men nå mer usikkert, med feilslåtte prosjekter i oljesand og korrupte regimer. Nå vil Høyre/FRP privatisere Statkraft, noe som kun fører til at noen som allerede har god inntjening på finansielle investeringer vil få mer, på bekostning av fellesskapet. Statens beste bidrag vil være å investere i forskning og utdanning, ikke salg av bedrifter. Likedan med kommunene. Ikke selg Skagerak Energi som gir årlige overskudd, men selg heller underskuddsvirksomheter som Bygarasjen, Frisklivssenteret og Ælvespeilet. Geiteryggen flyplass ligger på en gullgrube. Hvorfor ikke realisere den?

En femte løsning. Sørg for å få ungdommen i arbeid. I mer enn 20 år har vi hatt en videregående utdanning som har favorisert bokormene. Gudmund Hernes som utdanningsminister, ville gi alle mulighet til å studere på universitet og høyskole, som om det skulle være bedre å ha en hvitsnippjobb enn manuelt arbeid. Resultatet er at ca.30 prosent av ungdommen står uten avsluttet videregående opplæring, og vi kaller det frafall, som om det er en aktiv handling fra ungdommen selv. Det er et bevisst, strukturelt problem at ungdom ikke får en utdanning som kvalifiserer dem for yrkeslivet, at de ikke får lærlingeplass. Det er ikke ungdommens skyld. Noen av oss visste at det var

en reform som ikke fanget alle allerede i 1994, men vi ble ikke hørt. Hør oss nå! Det må satses på en videregående opplæring hvor YRKE er målet, ikke eksamen fra universitet.

Dette er noen av mine bidrag til løsning. Noen vil kalle det gårsdagens løsninger, men jeg mener vi må lære av historien. Forut for Stoltenbergs privatisering av Statoil og Telenor var det synlig for alle som ville se at slik privatisering fører til elendighet for folket. Carlos Menem i Argentina hadde solgt ut landet og folket var ført inn i dyp fattigdom. Hvorfor gjorde Stoltenberg det samme som Menem, hvorfor lærte han ikke av historien? Hvorfor lærer ikke Erna Solberg av Danmark som bare har tapt på salget av Kastrup flyplass? Danskenes tap handler om både direkte inntekter og unndratt skatt. Løsningen er å søke en politikk som tjener ALLE, ikke bare noen få. Så en må lære av historien, ikke tro på religiøse profetier om framtida. Ayn Rands dager er talte.

Inge Jørgensen
Løsningsorientert

Publisert i PD 27.07.16

Årets slager på isfronten er shave-is, vann med sukker og farge, ymse smaker. Da jeg var i Colombia i fjor høst så jeg barn og voksne kose seg glugg ihjæl med shave-is, eller Hielo raspado som det heter på spansk. Navnet kjente jeg ikke da. Det var i Parque de los niños, Barnas park i Bucaramanga nord for hovedstaden Bogota, at shave-is var in. Men utstyret deres var helt annerledes enn det som brukes her hjemme. En hånddrevet maskin som kan minne om en gammel Singer symaskin eller en handrulle i smijern fra 50-tallet eller tidligere. Det var mange av dem i parken, og alle var opptatt. Det var noe eksotisk over det, noe uendelig, noe varig. Jeg smakte ikke og angrer i dag. En sammenlikning kunne vært morsomt.

Inge Jørgensen
Reisende

Unnskyld Bård

Publisert i PD 22.07.16

Unnskyld Bård Hoskrud. Du kjørte ikke uansvarlig fort fra Tønsberg til Oslo. Turen gikk fra Drøbak og ikke er det sikkert det gikk så fort heller. Ajer og Vikre har rett. Jeg kan lite om vannscootere. Det jeg vet, er det jeg ser nå jeg er ute med båten. Og det gir grunn til bekymring. Bekymret blir jeg også når en farta blir høy i små og store racerbåter, eller sportsbiler for den saks skyld.

Inge Jørgensen

Om å treffe blink

Publisert i PD 21.07.16 og i Varden 22.07.16

Bård Hoksrud er på mange måter en flott politiker. Han svarer små som store. Jeg skreiv om hans usannferdighet den 15.juli og han svarte i PD den 20. Han mener jeg sliter med å treffe blink når jeg sier han tok seg vann over hodet i bompengesaken og at han farer med usannheter i saken om statlig finansiert eldreomsorg. Til det er det bare å si at før en skyter på blink, må en vite hvilken blink en skal skyte på. Svaret til Bård Hoksrud viser at jeg traff blink med begge sakene. Han gjør som mange andre politikere og skriver om noe annet enn det jeg kritiserte.

Bård Hoksrud tok seg vann over hodet i bompengesaken. Det er blitt flere bomber og ikke færre. Han erkjenner det, men skylder på andre. Han skriver ikke om han har stemt for alle bompengeprojektene til FRP-regjeringen. Det ville vært redelig det. Men jeg antar han har stemt for alle veiprosjektene, bompenger inkludert.

Når det gjelder forsøke med statlig finansiert eldreomsorg, var mitt poeng at Bård Hoksrud fikk slippe til på NRK med usannheter. Han sa at det var opposisjonens politikere som ikke ville delta i forsøkene. Men det er bare én FRP-kommune med i forsøket. Og FRP-kommunen Gran trakk seg fra deltakelse da de forstod hvordan FRP-politikken ville slå ut for deres kommune. Hoksrud tok ikke poenget og rota det til for seg med motstand mot statlig styring. Noe som ellers er en god FRP-øvelse. For meg ser det fortsatt ut som om Hoksrud ikke forstår konsekvensene av sin egen politikk

Inge Jørgensen

Bårds venner

Publisert i PD 19.07.16 og i TA 20.07.17

Bård Hoksrud stiller opp når vannscooterne skal promottes. Likheter for loven, det er ønsket. Selv stiller han opp og kjører i høy fart fra Tønsberg til Oslo på vannscooter, helt uten erfaring. Hvor uansvarlig går det an å bli? Hans vannscootervenner kjører tre på én scooter i Brevikstrømmen, et av Norges mest trafikkerte farevann. Vannscootere er laget for fart og moro, ikke for ansvarlig kjøring. Sånn er det bare.

Inge Jørgensen

I respekt for vannet

Bård Hoksruks omsorg

Publisert i Varden og PD 15.07.16 og i TA 19.07.16

Bård Hoksrud er en omsorgsfull person. Han tar ansvar, som han har gjort som natteravn i mange år, og han «finner» ledige midler bortgjemt i kommunal budsjettering til glede for eldre i Bamble. Men det hender han tar seg vann over hodet. Som da han lovet bompengefritt Norge med FRP i regjering. Og det hender han pynter på sannheten, som da han fikk slippe til i NRK onsdag 13.juli uten at programlederen korrigerer hans feilaktige framstilling av motstanden mot FRPs forsøk med statlig finansiert eldreomsorg. I følge Hoksrud er det opposisjonens ordførere og rådmenn som takker nei til å være med på forsøket. 20 kommuner skulle være med i forsøket, men bare 18 takket ja. Siden har flere trukket seg, også kommuner med FRP i ledelsen, og bare sju kommuner blir med, hvorav én er FRP-kommune. Gran kommune, f.eks., med varaordfører Gunnar Schultz fra FRP, måtte trekke seg fordi de måtte redusere andre tjenester for å bli med i forsøket (NRK 22.04.16). Det er mulig Bård Hoksrud ikke ljuger. Det er mulig han bare ikke forstår sin egen politikk. Men sannferdig er han uansett ikke.

Inge Jørgensen

Kutt og kutt

Publisert i TA og Varden 07.07.16 og i PD 08.07.16

Den blåblå regjeringen og deres støttepartier leverer som lovet. De kutter i skattene for de rikeste og de kutter i NAV-ytelsene for de fattigste. Folket sa ja i 2013 til disse kuttene. Folket føler seg rikt, så det er helt naturlig å si ja til disse kuttene. Skylappene hjelper til med å se bort fra realitetene. De fleste av oss får mindre å rutte med av den blåblå regjeringen og deres støttepartier. Vi må betale mer selv, hvor staten tidligere bidro. Bompenger f.eks., eksploderer. Denne skatten må betales av alle som ikke har råd til å kjøpe Tesla og andre helelektriske biler. Ulikheten i samfunnet øker mer enn den har gjort under tidligere regjering. Utbyttedefesten i aksjeselskapene viser det. Utbyttet er tre ganger så stort som lønnsøkninga, og skattene på utbyttet er lavere enn lønnskatten. Det er de bemidlede som har aksjer, ikke folk flest. Slik blir det større forskjeller. Hurra for de blåblå som leverer som lovet

Inge Jørgensen

Turorientering

Publisert i TA 21.04.16

Så har Porsgrunn orienteringslag lagt ut postene for i år, Skien også. Mange i buområdene i Porsgrunn og Skien. Andre i skauene rundt om. Østvikåsen, Olavsberget med Kattøya, Valleråsen sør, Tveitanlia, rundt Hvidtstentjern og i Solumskolen i Kilebygda, Lundsåsen, Gulset, ved Oddebakken, ved Solvika og Lundsåsen og en i Mæluskauane. Noen lette poster, andre vanskeligere, mer utilgjengelige. Men alle med en passende utfordring for dem som ønsker å komme seg opp av sofaen og ut i naturen. Vi er heldige i Grenland som har orienteringslagene i Porsgrunn og Skien som byr oss slike flotte utfordringer.

Inge Jørgensen

Turgåer

Ny etikk og ny moralsk praksis

Publisert i PD 07.04.16 og Varden 26.04.16 og kanskje også i TA

Panamapapirene, avslørt i Aftenposten, viser oss at vi kan trenge en ny etikk og en ny moralsk praksis. Vårt samfunn utviklet seg til å bli et samfunn for alle, fattig og rik, ung og gammel. Dessverre ble vi satt langt tilbake da Maggie Thatcher og Ronald Reagan gjennomførte den egoistiske, samfunnsfiendtlige politikken til Ayn Rand, den økonomiske liberalismens yppersteprestinne. Devisen var at det ikke fantes noe slikt som et samfunn, kun enkeltindivider. Og vi har fortsatt ikke kommet over den egoistiske politikken, dette tilbakeslaget. Panamapapirene viser hvordan samfunnet fortsatt lever etter de etiske reglene om at det er riktig å minimere skattebidraget, lovlig eller ulovlig. DnB og Nordea har bidratt stort til at store summer er blitt unndratt beskatning. Norges Pensjonsfond Utland gjør det samme når det investeres mer enn 190 milliarder kroner i selskaper registrert i skatteparadiser som Luxemburg, Delaware i USA og 11 andre steder. Fondet har endatil etablert eget eiendomskontor i Luxemburg for å slippe beskatning i de landene der eiendommene ligger. Jeg forstår selvsagt at min velferd er avhengig av avkastningen av dette fondet, men det er etter min mening uetisk at det skal gå på bekostning velferden andre steder i verden. Panamapapirene avslører både lovlig og ulovlig virksomhet. Den ulovlige virksomheten må få konsekvenser for de ansvarlige. Derfor bør Rune Bjerke gå av, hans ansvar er ubestridelig. Banken har bidratt til ulovlig virksomhet, noe deres advarsler til investorer før påske viser. Pensjonsfondet gjør ikke noe ulovlig, får vi håpe, men virksomheten framstår som uetisk i en verden hvor en ny etikk og en ny moralsk praksis vinner fram. Det etisk riktige må bli å betale sin skatt der verdiene skapes. Alt annet må kriminaliseres.

Inge Jørgensen

Fra Glasshuset

Rundkjøring på Vestsida

Publisert i PD 22.03.16

Jeg har et forslag. Lag rundkjøring på vestsida. En liten, trang rundkjøring, men stor nok til 20 meter lastebil. Det er mulig med dagens mål i Porselenskrysset. Ved hver inngang er det et opphøyet gangfelt. Høyt nok til å stoppe de verste fartssynderne. Og selvfølgelig med vikeplikt. På denne måten vil en komme problemene til livs. Ideen stammer fra Sør-Amerika hvor krappe fartsdumper stopper de ivrigste, og fra Nerja i Spania, hvor gående har prioritet. Noe å tenke på for oss også?

Inge Jørgensen

Gjenganger

Høyres postkort

(Høyre har gitt uttrykk for at våre postkort står i veien for vannkraftbyggingen)

Publisert i PD 12.03.16 og i Varden 15.03.16, kanskje også i TA

Høyre har en flott miljøprofil. Vi vil i framtida måtte betale en smule mer siden vannkraftutbyggingen skal gå til Europa. Men miljøet vil bli renere og våre postkort vil gjenspeile vår miljøprofil. Eller rettere, Høyres miljøprofil.

Inge Jørgensen

Miljøbevisst

Fint at noen skaper jobber

Publisert i PD 11.03.16

Lars Olav Andersen synes å bekrefte mine vurderinger av FRP. Han synes det er fint at noen skaper jobber og tjener penger, som om jeg hadde en annen mening. Mitt innlegg handlet ikke om jobbskaping. Det handlet om at FRP vil selge NSB som er en statlig overskuddsbedrift. Det er altså allerede skapt jobber hvor det tjenes penger. Blir NSB solgt, vil noen miste jobben og andre miste pensjonen sin. Da blir det slik at noen beriker seg på andres bekostning, og det er jeg imot. Men altså ikke FRP'eren Andersen.

Asylmottaket i Olavsgate var også arbeidsplasser betalt av staten og ikke skapt av HERO. HERO ville, med statens penger, være i stand til å betale de dobbelte av hva dagens leietakere gjorde. Hvorfor skal Statens betale så mye at det private næringslivet ikke kan konkurrere om leieprisene? FRP og Andersen mener staten er lite effektiv og at virksomheter derfor bør privatiseres. Sjøl mener jeg at våre skattepenger bør forvaltes med fornuftig. Det er ikke fornuftig at staten betaler private så mye at de kan være markedsledere i leiemarkedet.

Andersen tillegg meg politiske meninger jeg ikke har. Kina som politisk og økonomisk stormakt har ingen høy stjerne hos meg. Derimot synes jeg det er bekymringsfullt at diktaturet Kina framstår som en ledende kapitaliststat. Nå investerer Kina store beløp i Norge, 45 milliarder kroner de siste åtte åra. Vi vet at penger er makt, så Kinas investeringer i Norge bør bekymre også FRP selv om

privatiseringspolitikken er hellig. Sjøl er jeg sosialistisk demokrat som synes det er riktig og nødvendig at overskudd fordeles og at det følger samfunnsansvar og forpliktelse også med vellykkethet. Det å betale skatt er å vise samfunnsansvar. Men også her er visst FRP uenig.

Inge Jørgensen

Selg toget, det går med overskudd!

Publisert i PD 01.03.16

FRP og Høyre skal privatisere NSB. Det er naturlig nå som NSB går med overskudd. Partiene for rikfolk flest forneker seg ikke. I NSB sier de at de ikke kan møte konkurransen etter salget uten å kutte i de ansattes pensjon. Og så må de «effektivisere», som betyr at et antall ansatte blir avsatt, arbeidsledige. Slik handler partiene for rikfolk flest. Protestene kommer nå, men det er også noe å minnes ved neste valg.

Inge Jørgensen

Velger

Markedsleder

Publisert i TA 17.02.16 og i PD 20.02.16

Hero skal leie St.Joseph i Porsgrunn og betale 100% mer i husleie enn dagens leietakere. Hero er en stor aktør på asyl- og flyktningarbeid. Hvordan er det mulig for et privat selskap som Hero å være markedsleder på leiemarkedet? Hvor kommer pengene fra? Svaret er enkelt. Pengene kommer fra Staten Norge. Det er dine og mine skattepenger som settes i spill. I 2014 hadde Hero 533 millioner kroner i inntekter og et driftsresultat på 19 millioner. Det er en avkastning på mer enn 3,5%, skyhøyt over rentene vi får i bank for tida. I tilfellet med St.Joseph vil eierne der altså få betalt 100% mer i leieinntekter enn markedet har vært villig til å gi. Dette er muligens ikke det eneste stedet hvor Hero kan betale godt. Vi har en integreringsminister som snakker om godhet som tyranni. Hvor god synes hun hun er med eierne av Hero og St.Joseph når hun betaler så godt av fellesskapets midler at de kan tjene seg søkkrike? Mens andre, som flyktninger og sosialhjelpsmottakere, får skåret sine midler inn til beinet? Godhetstyraniet gjelder visst ikke når det er de rikeste som berikes, som oppnår godene.

Inge Jørgensen

Gråhåra nordmann

Kommunesammenslåing

Publisert i TA, PD og Varden 11.02.16

Det må tenkes stort og smått, langsomt og fort, kort og langt. Jeg opplever at det tenkes for smått, for fort og for kort. Kinesere og palestinere har langsiktige perspektiv. Kineserne synes det er for tidlig å evaluere den russiske revolusjon og palestinerne viser i sin kamp for frihet til korstogenes dominans i Palestina som varte bare et par hundre år. Her hjemme hadde vi kommunesammenslåing i 1964. Det er omtrent 50 korte år siden. Nå må vi tenke lenger, større og langsommere. Vi må tenke på hvordan vi skal utvikle demokrati og tjenesteyting med mye annet i større enheter med større variasjoner hva gjelder mennesker og deres bakgrunn, kultur, geografi, historie, natur, næring osv. Vi må tillate oss å tenke at vi skal utvikle oss i lang tid framover, ikke ved å sementere, ikke ved begrensningens kunst, enten det nå er en enkelt kommune som vil fortsette som før, eller det er flere kommuner som vil øke størrelsen, men bare litt. Vi må tillate oss å tenke så stort at omverdenen åpner øynene og munnen og blir stående målløs i beundring for det spektakulære. La oss gå for Telemark Kommune!!

Inge Jørgensen

Telemarking

Skatt, flukt og bedrag

Publisert i TA 03.02.16 og i PD 09.02.16

Vi kan lese og skatteflyktninger som mener skatten i Norge splitter familier. Den blide familiefaren og gründeren Lars Høie har frontet dette. Jentene hans må flytte hjem til Norge for ikke å miste sitt norske statsborgerskap, mens han må bli boende i Monaco for å slippe å betale skatt. I tillegg er det slik at Høies firma, Bionor Pharmas, har mottatt millioner av norske skatte kroner i støtte opp gjennom årene. Så hvor er moralen?

Nylig ble det klart at slalomstjernen Henrik Kristoffersen flytter til Østerrike for å slippe all reisingen til slalomparadisene hvor konkurransene foregår. Han er i godt selskap. Det er han også når han etablerer et eget managementselskap for å sørge for at han ikke får skattesmell i Norge. Les, må betale skatt av sine mange seire i skisirkuset. Når en i Norge legger til rette for at ungdom og gründere skal bli gode og få suksess, så opplever vi at de ikke vil betale tilbake. Så hvor er moralen?

Skatterådgiverne i ulike revisjonsselskaper, konsulent- og advokatfirmaer opptre som de umoralske tilretteleggerne. Kristoffersen får hjelp av revisjons- og konsultentselskapet Deloitte, mens andre får hjelp av PriceWaterhouseCooper, Ernst and Young eller KPMG. Disse selskapene driver internasjonalt og står for skatteunndragelser over hele verden. EU maner til kamp mot uvesenet samtidig som EU bygger ned reguleringer og «hindre» for deres mange «friheter». Jeg mener våre offentlige myndigheter må slutte å benytte seg av de umoralske firmaene, vi må forfølge dem for deres umoralske skatteråd og –tilrettelegging når firmaer straffes for skatteunndragelser, og aller helst bør de nektes å drive sin umoralske virksomhet etter å ha blitt dømt.

Skal vi nå fram må vi etablere en forståelse for begrepet frihet og samfunn som også innebærer forpliktelse. I motsetning til Maggie Thatcher mener jeg at det finnes et samfunn, og hver mann og kvinne er en del av samfunnet. Som en del av samfunnet har vi en forpliktelse. Skal vi nyte, må vi yte. Også Høie og Kristoffersen.

Inge Jørgensen
Samfunnsdeltaker

Norges eksport faller

Publisert i PD 19.01.16

Vi kan lese i avisa 16.januar at Norges eksport falt siste året. Det er oljeinntektene som faller. Oljen er på vei ut mange steder, som i Danmark hvor vindkraft står for 42% av strømforbruket i landet. Så vi må finne på noe annet. Fisk, f.eks. er en vinner. Selv om kineserne er sure på oss siden vi ga Nobelprisen til en opposisjonell og de dermed ikke lenger handler så mye fisk lenger, så øker fiskesalget i nye markeder. Kreative folk der, i fiskerinæringa. En annen vinner er våpen. Vi økte våpeneksporten fra 1.8 milliarder til 2.4 milliarder. Det er 30% økning bare på ett år. Her ligger vårt potensiale. «Det er typisk norsk å være god,» sa en kjent statsminister en gang. Nå er vårt lille land verdens 10. største våpeneksportør. Vi vil jo gjerne være best, så målet må være å nå toppen av pallen. Det er riktignok langt dit, men siden det sies at vi står foran en økonomisk krise, må vi brette opp armene og satse der vi har suksess. Det meste av vår eksport går til våre venner i NATO, men vi har mange andre venner som stadig bruker store mengder våpen. Israel er vår nærmeste allierte i Midt-Østen. Her må det være mye penger å tjene siden Israel som okkupantmakt ikke kan bli venner med de okkuperte. Saudi-Arabia også, som fører stedfortredende kriger med Iran både i Syria og i Jemen. En direkte krig er mulig, så la oss satse. Saudierne er jo våre venner de også, selv om de undertrykker halvparten av sin befolkning og alle som ikke er sunnimuslimere, og selv om de gjennomfører flere dødsstraffer enn de fleste andre land i verden. Venner skal en dyrke, så økt

våpeneksport til disse to landene vil gi økte eksportinntekter og budsjettet vårt vil komme i balanse. For det er bunnlinja som teller, er det ikke?

Inge Jørgensen
Uten skrupler

Egoisme er en dyd

Publisert i TA, Varden og PD 12.01.16

Ordene tilhører høyresidens filosofiske leder, Ayn Rand. Vi ser hvordan disse ordene har fått fullt gjennomslag i det norske samfunn nå når Statoil låner 23 milliarder kroner for å gi utbytte til aksjonærene i et år selskapet har tapt 30 milliarder kroner og det skal si opp 5000 ansatte. Da hjelper det ikke at statsminister Erna Solberg bekymrer seg over økende forskjeller her i landet og høyretalsmann Nikolay Astrup betegner lånemilliardene som «umusikalsk.» Det er ikke umusikalsk, det er umoralsk. Men altså ikke i henhold til Ayn Rand. Nå kan vi vente at høyretenketanken Civitas Kristin Clemet kommer med en beroligende redegjørelse for høyresidens etikk og moral.

Inge Jørgensen
Musikalsk

Høyesterettsjustitiarius

Publisert i PD 05.01.16 og TA 06.01.16 og i Varden 12.01.16

I år skal det tilsettes ny høyesterettsjustitiarius, landets fjerde øverst rangerte person etter kongen, stortingspresidenten og statsministeren. Det er liten oppmerksomhet omkring dette utenfor fagmiljøet. For oss vanlig dødelige vil det imidlertid være av avgjørende betydning hvem som blir tilsatt. Så langt synes oppmerksomheten rundt tilsettingen å være begrenset, konsentrert om det blir en av de unge, nytilsatte i høyesterett, om det blir en utenfra eller om det blir en kvinne. Det er heller andre dimensjoner ved embetet som har større betydning for folk flest. Vil den nye justitiarius komme fra det økonomiske feltet, fra menneskerettsfeltet, fra påtalemakt eller forsvarsmakt, vil han eller hun være hovedsakelig nasjonalt orientert eller internasjonalt orientert? For meg synes det utrygt med en internasjonalist da en se for seg en som bekrefter utsalget av våre demokratiske rettigheter som politiske krefter har gjort vedtak om uten at folket er blitt hørt. Slik Gro Harlem Brundtland sørget for ved vår inntreden i EØS etter at folket sa nei til EU. Det er sikkert andre dimensjoner en kunne nevnt og andre problemstillinger en kan drøfte, men feltet er uklart for meg, så jeg evner ikke mer. Jeg vil oppfordre dere med kunnskap og meninger til å gi uttrykk for disse, slik at også vi andre kan få innsikt i feltet.

Inge Jørgensen
Juridisk interessert

Telemark kommune

Publisert i PD og Varden 31.12.15 og i TA 02.01.16

Telemark kan forsvinne fra kartet skriver TA i dag, med referanse til Fylkesmannen, fru Nordheim-Larsen. Det er selvsagt bare tull. Telemark vil bestå, vær trygg. Fra 2020 blir vi én kommune, Telemark kommune. Riktig nok har NHO foreslått to-tre kommuner i Telemark, andre opererer med fire eller fem. Sjøl er jeg kommet til at det er nok med én kommune i Telemark. For 20 år siden så jeg for meg kommunen Grenland. Men det blir for smått. Vi er så få mennesker her i fylket at det er nok med én kommune. Vi blir ingen storkommune med våre 172000 mennesker. Når det gjelder areal, så har vi 15296 kvkm, knapt tre ganger så mye som Karasjok kommune. Med Telemark som bransjenavn for turistnæringen og Grenlands ry som omstillingskompetent industriområde, bør dette bli helt topp. Nå må vi samles om et felles mål. Alea iacta est.

Inge Jørgensen
Telemarking

Skam deg Bård Hoksrud

Publisert i TA og Varden 21.12.15 og i PD 22.12.15 Bård Hoksrud burde skamme seg. Han konkurranseutsetter losbåttjenesten i Langesund, noe som fører til at fem mennesker mister jobben. Og så sier han han er lei seg fordi de mister jobben. Hvor falsk går det an å bli? Hoksrud vet inderlig godt at når du konkurranseutsetter må noen miste jobben for at eiere skal kunne ta ut utbytte. De som blir igjen får dårligere arbeidsforhold. Hoksrud representerer partiet for rikinger flest. Da kan han ikke komme her og si han er lei seg. Det blir for dumt.

Inge Jørgensen

Sannhetssøker Mobbing-Nobelkomiteen

Publisert i Klassekampen 16.12.15 i en litt forkortet utgave.

Da jeg bladde opp Klassekampen i dag, lørdag 12. desember 2015, blei jeg mer enn skuffa. Avisas publiserte tegneserien Nobelkomiteen som framstår som en nedrig behandling av Torbjørn Jagland fra ende til annen. I høst var serien en del av Vardens tilbud til leserne og jeg skreiv følgende i avisa: «Tegneserien «Nobelkomiteen» framstår for meg som rein mobbing av Torbjørn Jagland, omtalt som Toralf Stueland i tirsdagens Varden. Jeg fatter ikke hvordan Varden kan være bekjent av å bidra til slik mobbing i tider hvor mobbing er det store temaet og skolene gjør hva de kan for å stoppe mobbingen.»

Serien var den gangen uten referanse til forfatter og tegner. Avisas Varden avslutta «Nobelkomiteen», anstendige som de er. Det er derfor uforståelig at Klassekampen velger å trykke denne serien, som verken er morsom eller avslørende. Den er bare trist. Mobbing er et alvorlig tema i vår tid, så hvorfor Klassekampen velger å bidra til mobbing av Torbjørn Jagland er meg komplett uforståelig, uansett hva en måtte mene om Jagland og hans virke i Nobelkomiteen. Det hjelper ikke om en sier seg å ha «kjærlighet til Toralf, Nina og gjengen.» Det er og blir mobbing. Bortne og Iversen bør finne på noe annet å gjøre, noe kreativt. Og Klassekampen bør sjekke sin etiske habitus.

Inge Jørgensen

Pensjonert rådgiver i PP-tjenesten

Ny kirke i Porsgrunn

Publisert i Varden og PD 15.12.15 og i TA 17.12.15

Endelig er kirkestriden i Porsgrunn bilagt. Her finnes ingen uenighet. Øyvind Klingberg med familie og venner la inn et kjempeargument i siste liten. De holder kirkekonserter «Toner i Desember» i Grenland nå før jul. Turneen går til Borgestad Kirke, Gjerpen Kirke, Eidanger Kirke, Vestre Porsgrunn Kirke og Kafe K(irke). Det er ikke første gangen Kafe K(ikke) innlemmes i de troendes spillesteder. Ole Paus er for eksempel en hyppig gjest. Så får vi endelig erfare det fellesskap poeten Minous (Ivar Frønes) sang om på 1960-tallet. «Jeg fryser bestandig i domkirken mor, men i kneipen på hjørnet finns lys på hvert bord.» Kafe K mangler fast tak over en del av bakgården, et utmerket sted å la tårnet til «Reis Opp» strekke seg mot himmelen, mens vi andre benker oss rundt lysene ved baren.

Inge Jørgensen

Kafe K-gjenger

Norge, EU og Espen Barth Eide

Publisert 14.12.15 på nettsida <http://www.motkultur.no/debatt/norge-og-eu>

Espen Barth Eide, tidligere utenriksminister fra Arbeiderpartiet, er klar i sin tale i den engelske avisa The Guardian 17.oktober. Norge feilet to ganger på sjansen til å bli EU-medlem. Som om Norges mål skulle være å bli medlem i EU? Og som om det alternativet vi nå har ikke er noe å trakte etter. EU bestemmer, og vi inkorporerer 75% av EU-lovene uten diskusjon. Egentlig er vi best i EU-klassen. Det er det Espen Barth Eide skriver. Uten at vi har noen som helst innflytelse i EU, uten av vi er med når beslutningene tas.

Tydeligere kan det ikke sies fra maktens menn. Folket er idioter som ikke forsto sitt eget beste i 1972 og 1994. De stemte nei, og så måtte landsmoder Gro Harlem Brundtland ta grep og sørge for en EØS-avtale som gjorde oss til leilendinger. Det var det «riktige» politiske grep den gangen, som fikk støtte av det brede lag av politikerne, men altså ikke av folket. EØS-avtalen ble aldri diskutert i sin fulle bredde og folket fikk aldri si sin mening. Den ble framforhandlet av elitepolitikere som Espen Barth Eide, som altså fortsatt viser sin forakt for flertallet når han sier at vi was «twice failing to secure support for full membership». Vi, altså politikerne, ikke folket, misset to ganger på sjansen til å sikre oss flertall for fullt medlemskap.

Det er på tide at vi får en full, offentlig gjennomgang av EØS-avtalen, slik som vi må ha en full offentlig gjennomgang av de nye avtalene vi både forhandler oss fram til og som vi snart må godta uten diskusjon som EØS-medlemmer, Jeg sikter til TTIP og TISA. Den ene en avtale mellom EU og USA og den andre en verdensomspennende avtale hvor Norge har en aktiv rolle. Begge disse er unndratt offentlighet. Det er godt vi har WikiLeaks til å informere oss.

Inge Jørgensen
Makroøkonom

Brasil, Norge og klima

Publisert i Varden 30.11.15 og PD og TA 02.12.15

Paluari ligger ved en sving i sideelva Yavari, Amazonas. Foto: Inge Jørgensen

Nå har vi vært i Amazonas, Kongen, Kronprinsen og jeg. Det har vært en flott opplevelse for oss alle. Kongen ville oppleve indianernes gamle kulturer, Kronprinsen ville erfare at Norges bidrag til mindre avskoging er til hjelp, og sjøl ville jeg se regnskogen på nært hold. Kronprinsen var glad for at vårt bidrag på inntil 3 milliarder kroner i året var til nytte. Satelittovervåking av regnskogen viser det. Pinduce, min indianske guide fra forskningsstasjonen Paluari (Paluari.org), forteller at jorda er grunn i regnskogen. Trærne velter i vindfullt vær fordi de ikke har lange nok røtter. Jeg så det selv på nært hold da vi kom til falne trær hvor fjell og steiner stakk opp rett under rota. Og i bekkene var store steiner godt synlige over vannflata hvor vi bada i et kjølede vann som ga legemet kraft til fortsatt tur i jungelen, varm og fuktig som den var.

Trær i grunt jordsmonn er også lette å velte med maskinell kraft. Fordi regnskogen har så grunt jordsmonn blir den også fort utarma når en dyrker ensidig. F.eks. soya til kraftfôr til dyr. Så det må stadig ryddes nytt land. Det er slutt på bruk av palmeolje i Norge. Det var en lang kamp å få det til. Nå står vi foran slaget om soyaolje. På NRK.no kan vi lese at dyrking av soyaolje i regnskogen er et 10 ganger så stort problem som palmeoljen (<http://www.nrk.no/ytring/soya--verre-enn-palmeolje-1.12606914>). Vi importerer mer enn 200.000 tonn soya til kraftforet, skrives det. Så vi bidrar til å bevare regnskogen gjennom våre inntil 3 millioner kroner hvert år. Mens vi i ennå større grad bidrar til avskogingen og utarming av jordsmonnet gjennom vår import av soya. Det er et tankekors i og med at det sies at Norge gror igjen, siden utmarka ikke lenger blir brukt til dyrehold og skogdrift er lite lønnsomt. Grisbøndene henter heller ikke skyller hjemme hos folk slik de gjorde i min oppvekst på Vallermyrane. Det er mindre arbeidskrevende og mer lønnsomt å bruke soyaprodukter fra Brasil.

Samtidig som vi bidrar til bevaring av regnskogen, produserer vi «jord» av torvmyrene våre. Hvert år bruker vi hageiere 176.000 kubikkmeter torv

(<http://www.framtiden.no/201504296758/aktuelt/mat/hagejord-er-en-klimabombe.html>).

Torvmyrer binder karbon og andre grunnstoffer, mens torvproduksjonen frigjør disse grunnstoffene så det dannes klimagasser i atmosfæren.

Vårt nettobidrag synes dermed å være økt avskoging og økte klimautslipp. Her hjemme i Norge er vi aktive bidragsyttere til store klimautslipp bare ved stell av våre hager og vår kjøttproduksjon. Det typisk norsk å være god. Kanskje typisk norsk å vite at vi er gode også, mens i Amazonas var det noen som fortalte meg at vi er gode på Baccalao og olje, men ingen som nevnte bidraget til å redde regnskogen. Og det er typisk norsk å ha god samvittighet selv om moralen er dobbelt. Sånn er det bare. Mitt eget nettobidrag til klimautslippene er stort fordi jeg reiser så lange flyreiser. Det hjelper lite at jeg kjører hybridbil.

Inge Jørgensen
Dobbeltmoralisk

Ut i det absurde

Publisert i Varden 19.11.15 og i PD 20.11.15, kanskje også i TA.

Norges pensjonsfond utland investerer penger i atomvåpen. De etiske retningslinjene skal følges, men «vi må gjøre en skjønnsmessig vurdering, uten å trekke det ut i det absurde,» sier Aslak Skancke i Etikkrådets sekretariat. Det er jeg helt enig i. Alle vet jo at det er krigen som bringer verden framover. Se bare på tyskernes bruk av mitraljøsen i første verdenskrig. Engelskmennene hadde ingen tro på at mennesker ville bruke så stygge våpen mot hverandre og stilte med vanlige skytevåpen og sabler. Det gikk med noen engelskmenn ved denne absurde vurderingen. Under annen verdenskrig forsket tyske leger på menneskelig lidelse, på hvordan kroppen takler ulike uhumskheter. US-amerikanerne sørget for å hente disse forskerne hjem til seg siden de selv ikke kunne forske på samme måten og det var ingen annen måte å skaffe seg den verdifulle kunnskapen på. Det samme skjedde med de tyske atomforskerne. Det var en del jøder blant dem, og de slapp forbi innvandringskontrollen som hadde stengt tyske jøder ute fra USA flere år før annen verdenskrig tok til. Så vi må ikke trekke det ut i det absurde, litt innvandring kan vi tåle. Vi må erkjenne fakta, atomvåpenkrig vil bringe verden framover. Menneskeheten vil bli utryddet ved en atomkrig. Det vil være framskritt det.

Inge Jørgensen
Framskrittsvennlig

Spise og drikke på skattebetalernes regning

Publisert i Varen 29.10.15, med intro av Varden, men uten den siste setningen

Kommunikasjons- og rådgivningsselskapet First House samt politikere, næringslivsfolk og kommunetopper spiser og drikker på skattebetalernes i Telemarks regning, meldte først NRK Telemark tirsdag

Det er sånn det går når det offentlige kjøper tjenester fra villbassene i konsulentbransjen. Regninga blir stor og ikke kontrollert. God mat, cola, vin og alkohol i mengder hører med når politikere skal smøres. Smøringa skjer på det offentliges regning. I følge Varden er First House lei seg for den negative oppmerksomheten de har fått. Det er verdt å merke seg at de ikke er lei seg for å spise og drikke på skattebetalernes regning. First House, last nose, smells bad.

Inge Jørgensen

Med luktesans. Kommunen garanterer

Publisert i PD 16.10.15

Jeg leser at Barosen garanterer for øyboerne i Porsgrunnselva de neste 100 år. Det framstår som meg som gambling med felles midler. Været kan vi spå om, men uværet kommer gjerne ubehagelig overaskende. Kommunen bør absolutt ikke garantere noe som helst for kunstige øyer og vel bemidlede utbyggere og ditto framtidige eiere.

Inge Jørgensen

Landfast

Mobbing

Publisert i Varden 15.10.15

Tegneserien «Nobelkomiteen» framstår for meg som rein mobbing av Torbjørn Jagland, omtalt som Toralf Stueland i tirsdagens Varden. Jeg fatter ikke hvordan Varden kan være bekjent av å bidra til slik mobbing i tider hvor mobbing er det store temaet og skolene gjør hva de kan for å stoppe mobbingen.

Inge Jørgensen

FRP ljuger

publisert i Varden 10.10.15 og i PD 13.10.15

Nok engang letter de blåblå på skattene for de rikeste og øker skattetrykket på de fattigste. Det som framstilles som skatteletter for alle, viser seg å være skatteskjerpelse for folk flest. Den personlige skatten blir noen få kroner lavere, mens de indirekte skattene i form av moms og avgifter, økes. Siv Jensen følger ikke egne skatteeksperters, men lar de rikeste få lavere skatt for at de skal investere i norsk næringsliv. For at det skal investeres i næringslivet må en ha et langsiktig perspektiv, med et samfunnsansvar. Folk med penger til overs setter dem heller i de deler av næringslivet som gir best avkastning på kort sikt. Dermed stikker eiendom av med det meste av overskuddet, og ikke industribygging. Frp ljuger, Siv Jensen ljuger og folk flest får mindre å rutte med.

Inge Jørgensen

Økonom

Retorikk og realiteter

Publisert i PD 30.09.15, i Varden 01.10.15 og i TA 02.10.15

Kåre Willoch har rett. Arbeiderpartiet har gått il høyre, gitt avkall på sosialismen og praktiserer nå en moderat høyrepolitikk, en liberalistisk politikk med et sosialt tilsnitt. Helt siden Gro Harlem Bruntland overtok etter Willoch på 1980-tallet har AP «fornyet» sin politikk slik at de nå framstår nærmere Høyre enn noen gang. Da Stoltenberg tok Statoil og Telenor på børs, var det de tydeligste tegnene på denne liberaliseringen. Fortsatt har staten 67% av aksjene i Statoil, men staten har gitt fra seg styringen til fordel for minoritetsaksjonærene. Investeringer i skifergass i USA og oljevirkosomhet i diktaturstater viser det. Akkurat nå framstår AP som en tydelig motsetning til Høyre i og med at en ikke vil privatisere skole-, helse- og omsorgstjenester slik Høyre vil. Men AP aksepterer å kjøpe tjenester innen disse områdene fra private, internasjonale konsern som ikke betaler skatt i Norge. Se bare på bystyreavtalen i Skien. Så det er et stykke igjen.

Det er problematisk med privatisering av tjenester, enten det nå er kommunikasjon, utdanning eller helse og omsorg. Se til Danmark hvor det statlige teleselskapet ble solgt og hvor de private eierne ikke lenger betaler skatt til Danmark og bevilger seg selv så stort utbytte at det ikke er penger til

langsiktige investeringer. TV-programmet «Danmark selger ut» viste det. Den danske stat solgte også Kastrup flyplass fordi det ikke var «naturlig» at staten drev en flyplass, selv om den gikk med et betydelig overskudd. Det ble utbetalt utbytte og skatt fra virksomheten til det danske folk. Nå betales det ikke lenger skatt fordi overskuddet kanaliseres gjennom røverstaten Luxemburg til eierne med sete på Bermuda. Det danske folk har således gitt fra seg milliardbeløp som kunne gått til utvikling og velferd, men som nå går rett i lomma på private eiere.

Her hjemme ville Høyre bl.a. selge Flytoget til private etter at staten hadde ettergitt 6,7 milliarder i gjeld. Nå framstod Flytoget som attraktiv fordi det har 670 millioner i frisk kapital og går nå med overskudd. Og Høyres grunnleggende holdning er at «Privat eierskap bør være hovedregelen i norsk næringsliv.» Også kalt Mæland-doktrinen i Minerva i vinter. For det norske folk framstår det som å ta fra oss alle for å gi til de få. Det er for øvrig en typisk Høyre-øvelse. Se på skattelettene som i all hovedsak gikk til rikfolk i Holmenkollen, Asker og Bærum. Eller en enkel ting som motorkraftavgiften som er redusert, og som kommer dem til gode som har råd til kraftige motorer. Mens folk flest må nøye seg med smuler, eller endog reallønnsnedgang i og med at prisstigningen overskrider lønnsutviklingen for de lavere lønnsgruppene.

Høyre har vært gode på retorikk. Høyretenketanken Civita har lært av US-amerikanske og svenske mestere hvordan etablere et språk som taler til hjertene. Dermed har vi fått mange ny-ord og -vinklinger som låter godt. «Valgfrihet» er et av dem hvor friheten til noen går på bekostning av friheten til andre. Likedan med «fleksibelt arbeidsliv», som betyr fleksibilitet for arbeidsgivere og tvangsarbeid for arbeidstakerne, etter at en har svekket arbeidsmiljøloven, jmf. søndagsåpne butikker. Realiteten er skremmende. Vår sosiale trygghet er i fare, og vi må ta et oppgjør med den destruerende økonomiske liberalismen som har rådet til nå. Det bør være naturlig å vise motstand mot de nye avtalene, TTIP og TISA, som gjør det umulig å reversere en privatisering når den først er gjennomført, selv om folket ønsker det gjennom valg. Demokratiet settes da til side for et kapitalens diktatur.

Inge Jørgensen
Retoriker og realist

Velg meg!

Publisert i Varden 23.09.15 og PD 24.09.15

Vi opplevde et nytt fenomen i kommunevalgkampen i år. Espen Storvand ledet an. Velg meg! Sa han, med bilde og tekst på boards og i annonser. «Jeg føler meg mer som en borgermester enn som ordfører», sa han. Og «Jeg vil bli din nye ordfører.» Han skreiv innlegg i avisene og argumenterte for seg selv. Andre politikere på listene fulgte opp Storvand og argumenterte for at nettopp de selv burde velges med ekstra kryss eller som slengere. På valgstand kunne en oppleve å bli oppfordret til å gi en ekstra stemme. Det føles litt rart i Norge med slik personfokusering, selv om også jeg omtalte Robin Kåss som en surpump tidlig i valgkampen. Han smilte bredt hele tiden siden, og han smiler igjen nå som han vet han blir ordfører. Uansett er det politikken som er viktig, og personfokuset hjalp ikke Storvand til borgermesterposisjonen, selv om han kunne vise til 0,2% framgang for Høyre.

Nå vil jeg også oppfordre til å velge meg. Rådmannen i Porsgrunn forteller at det må spares inn 120 millioner kroner på budsjettet. For å finne fram til innsparingsmulighetene vil han leie inn et konsultentselskap. Velg meg, rådmann, jeg er en utmerket konsulent. Jeg tar bare kr.15.000 for jobben, et naturlig beløp for en AFP'er. Jeg vil bruke det utmerkede analyseverktøyet DYPDYKK-ML som analyserer kommunale data både høyt og lavt for så å presentere det hele i en vakker PDF-fil. Om ønskelig kommer jeg også opp med mange kreative ideer for samme pris.

Inge Jørgensen
Velg Meg!

Fem mål

Publisert i PD 29.08.15 og i Varden 31.08.25

Imponerende av Odd. Å skåre fem mål mot et av Tysklands og Europas beste lag, er en prestasjon. Å skåre tre mål på noen og tjue minutter i den første kampen var så stort at det knapt er til å fatte. Endatil siden Borussia Dortmund ikke hadde fått ballen innenfor stengene. Når Odd skårer først også i Dortmund, må en bare bøye seg i støvet. Et trøstemål, skrev tyske aviser om Odds siste mål, er for oss mer enn det. Imponerende Odd, vi er glade i dere.

Inge Jørgensen
Porsgrunn

Flere dollarmillionærer

Publisert i PD 07.08.15 og i TA og Varden 10.08.15 (minus de siste tre setningene i Varden)

I Norge er vi så heldige at vi har 126.900 dollarmillionærer etter en økning på 7100 siste året. Det kan leses på hegnar.no. Det hadde vært snålt om disse hadde betalt en betydelig andel av sine millioner til fellesskapet i form av skatt. Dessverre har partiene for rikfolk flest, Høyre og FRP, sørget for at skatten til de rikeste blir lavere enn før. Og neste år vil de rikeste betale ennå mindre til fellesskapet. Det er leit, for i vinter kunne NRK melde at vi har 6100 flere fattige barn enn før, slik at summen nå er på 84.300. Vi snakker om fattige barn, så foreldrene må også være fattige. Det er verdt å merke seg at veksten i fattigdom er større enn veksten i rikfolk. Fattigdommen økte også under de rødgrønne, så her har flere svin på skogen. Det hele er et moralsk spørsmål som må adresseres. Kanskje kunne våre biskoper gå ut å love evig pinsel for dem som beriker seg mens andre må tape. Eller er det mer effektivt å vise til at det er vanskeligere for den rike å komme inn i himmelen enn det var for kamelen å gå inn nåløyet (den lille porten til Midtøstens byer i hine hårde dager). Sjøl tror jeg mer på en sosial revolusjon og vil oppfordre til opprør.

Inge Jørgensen
Revolusjonens røst

Hvor utbredt er skatteunndragelse i det norske miljøet i Skien?

Publisert i PD 28.07.15 og i Varden 30.07.15

Jeg er ingen tilhenger av trygdejuks og annen svindel av det norske fellesskap. Jørn Inge Næss synes for meg å ha et godt prosjekt når han fokuserer på flerkoneri som trygdejuks. Prosjektet har imidlertid en svakhet når en anbefaler å følge norsk moral i slike saker. Jeg mener, norsk moral kan være så mangt. F.eks. utgis det bøker som forteller oss hvordan vi kan minske vår skatt i henhold til norsk lov. Noen ganger også i tvilsom praksis i henhold til vår lov. Bruk av skatteparadiser er en kjent virksomhet. Oljefondet vårt gjør det, så det kan da ikke være galt å minske skatte mest mulig? Oljefondet og de som benytter skatteparadiser opererer jo innenfor norsk lov, eller hva? Råd om å redusere skatte er vel heller ikke umoralsk, eller hva? Jørn Inge Næss påpeker at vi ikke har praksis for flerkoneri i Norge. Men det finnes da mange nordmenn som har barn med flere kvinner og som også stikker fra regninga. De muslimske mennene er da ikke alene, eller hva? De muslimske kvinnene som føder flere barn med en og samme mann, men som bor adskilt fra ham, de er da ikke unike? Selv

synes jeg det er trist at slikt skjer. Men er det juks å få stønad fra et norsk system som sørger for at alle har tilstrekkelig (et ikke helt godt uttrykk), når andre som har mer enn de fleste utnytter det samme norske systemet til å øke sin egen profitt utover det nivået vi kaller tilstrekkelig? Norsk moral er en relativ størrelse. Det er nå (som før) god kotyme å se til at bunnlinja gis større oppmerksomhet enn god moral. Arbeidstakerne utsettes for sosial dumping uten at finanseliten bryr seg. Dessverre, eller heldigvis, har vårt bysbarn Stordalen og vår landsmann Ulltveit-Moe kommet i LO's fokus for brudd på arbeidsmiljøloven. Bruddene øker bunnlinja, linja som er det helligste vi har her i landet. Det vil være naivt å tro at dette ikke skjer i Skien, Grenland, Telemark. Så hvorfor ikke fokusere på de rikeste, Jørn Inge Næss, i tillegg til de svakeste? Økonomisk må det da være mye mer å hente her, enn hos de muslimske flerkonene? Eller er det slik at tilskuddene til partiet FRP kommer fra de rike, slike som Spetalen som har bevilget en halv million til partiet nå før høstens valg, og dermed avstås fra fokus?

Inge Jørgensen
Mistenksom

Det banker et blått hjerte

Publisert i PD 24.07.15

Reklameboards forteller oss at vår neste ordfører vil ha et blått hjerte. Espen Storvand er ærlig nok til å fortelle at det renner blått blod i hans årer. Det er helt i tråd med den etablerte forståelse, Høyres blå hjerter banker for de privilegerte. Stem blått og føl deg privilegert!

Inge Jørgensen
Privilegert, men rød

Borgermesteren

Publisert i PD 17.07.15

Espen Storvand har allerede vunnet valget. Smilende gir han i PD uttrykk for at "jeg føler meg mer som en borgermester." Godt gjort. Men med hjelp av gutteklubben BLÅ, Høyre, FRP og ByogNær, vil det være mulig at han vinner. Kvinnene er fraværende på listene, men det er ikke så farlig. Storvand har et vinnende vesen, framstår som omgjengelig og en som vil det beste. I motsetning til Robin Kåss, som dessverre framstår som en sur grinebitter. Smil til damene, så er det ikke så farlig om politikken ikke er til deres beste.

Inge Jørgensen
Imponert

Diktaturet

Publisert i PD 15.07.15 og i TA 20.07.15

Det var de som trodde Europa var frigjort fra diktaturer da Sovjetunionen ble oppløst på begynnelsen av 1990-tallet. Demokrati, liberalisme og kapitalisme var «seierherrene» som skulle lede verden til nye høyder. En kunne ikke tatt mer feil. Den økonomiske liberalismen tok livet av flere millioner

mennesker i Russland og andre kommunistiske land etter en omfattende privatisering og aggressiv kapitalisme med arbeidsløshet og håpløshet som resultat. Levealderen sank som en stein. Denne «krigføringen» fra «seierherrenes» side er aldri blitt konfrontert og ingen er stilt til ansvar.

Igjen opplever en diktatur i Europa. Denne gangen er det den økonomiske liberalismen og kapitalismen som dikterer og demokratiet som settes til side. Hellas blir diktert av banksjefer og deres løpegutter og –jenter, slike som Angela Merkel. Det greske demokratiet blir, ironisk nok, demokratiets vugge som landet er, forbigått i suveren arroganse. Hellas blir diktert til å privatisere mer, til å kutte i de offentlige tjenestene, kutte i pensjonene og øke pensjonsalderen. Det vil føre til lavere sysselsetting og dermed lavere omsetning, og så er den onde sirkelen i gang. Forskerne bør følge med på levealderen i Hellas slik de gjorde i de tidligere sovjetrepublikkene (se forskning.no). Det er for øvrig en myte at den greske pensjonsalderen er så lav, selv om det er riktig at den er lav, 58 år. Den gjennomsnittlige avgangsalderen i Hellas er 61,7 år, faktisk høyere enn den tyske som er 61,3 år, hvor pensjonsalderen er 65 år. Eller se til Frankrike som har en pensjonsalder på 60 år og en gjennomsnittlig avgang på 58,8 år. Høy pensjonsalder er dermed ingen garanti for at folket gjennomsnittlig jobber lenger.

Den nye slavestaten, Hellas, vil ikke bli alene lenge. Dvs, det har vært forsøkt tidligere, både i Afrika og Sør-Amerika. Kapitalismen har alltid gått for profitt på bekostning av demokrati, og nå står vi i Europa foran en ny antidemokratisk trussel, handelsavtalen mellom USA og Europa, TTIP, Transatlantic Trade and Investment Partnership. Avtalen vil slå fast at en ikke skal kunne reversere noen deler av avtalene etter at folkene har stemt for endringer. Kapitalen setter dermed demokratiet til side. Dette vil berøre Norge gjennom EØS-avtalen. Vi vil bli utsatt for kapitalens diktatur og vårt demokrati vil bli satt til side, vår stemme vil ikke lenger bli hørt. Verden for øvrig vil oppleve det samme når TISA blir vedtatt, Trade In Services Agreement. Offentlige tjenester skal privatiseres, og avtalene skal ikke kunne reverseres. Norge er en pådriver i TISA-forhandlingene, mens folket ikke vet hva som foregår.

Hellas er blitt kjørt i grøfta med god hjelp av bankene. Goldman Sachs bidro til et omfattende bedrag og tjente grovt på det, Bloomberg beregnet 600 millioner euro bare i 2001. Rikfolk i Hellas tjente også grovt. Så grovt at de kunne betalt all gjeld Hellas hadde uten å bli fattige. Men de rike går fri, slik de alltid har gjort. Goldman Sachs lever i beste velgående og tjener fortsatt penger på den greske katastrofen. Banken er ikke blitt stilt til ansvar for sitt bedrag.

Sånn går no dagen. Det kapitalistiske diktatur inntar Europa og vi synes ikke å ha ledere som forstår trusselen og dermed heller ikke har kraft til å stå imot og tilby alternativer. EU som demokratiprojekt er dødt, avkledd og avslørt som det økonomiske diktatur det er. Diktaturer vil bli bekjempet, før eller siden. Men først må det bli verre.

Inge Jørgensen
Revolusjonær

Utdanning, profitt og bedrag

Publisert i TA og PD 11.07.15 og i Varden 21.07.15

Nylig har to av våre markante Høyrekvinner, Kiøsterud og Schäffer, vært ute i avisene og markert Høyres skolepolitikk. De private pengemaskinene deres vil de kalle «Friskoler», mens det riktige navnet vil være «Profittskoler». I det hele tatt mesker høyrekvinnene seg i plussord og gode holdninger. Jeg er imponert over engasjementet, og jeg betviler heller ikke det gode ønsket om bedre skoler og en bedre skolepolitikk enn det de rødgrønne har kunnet oppvise, nedleggingskåte som de har vært. Det høyrekvinnene ser dessverre bort ifra er at profittjegerne nettopp jakter etter

profitt. I profittskolene jakter en på overskudd, ikke på å bedre elevers læringsutbytte. Det kan vises til Sverige hvordan elever lærer dårligere enn før og Sverige har mistet høyde på utdanningsstatistikken. Overskuddet kommer enten det kan tas ut som overskudd på budsjettet eller ved hjelp av fantasifull fakturering, regnskapsføring, skatteplanlegging, registrering i skatteparadis eller direkte bedrag. Johan Bauerskolene måtte avslutte sin virksomhet i Norge da de ble tatt for nettopp bedrag. Organisasjonen For Velferdsstaten har vist hvor store overskudd de svenske utdanningsprofittørene har hatt. Det vil neppe bli dårligere i et rikt land som Norge, utbytteforbud eller ei.

Aftenposten viste 5.juli hvordan verdens fattigste land tappes for penger. De enorme summene 10 nevnte land tappes for, utgjør 24 utdanningsbudsjetter. Tappingen foregår ved ulovlig kapitalflyt, flyt av penger eller råvarer, gjennom narkotikasmugling, skatteunndragelser og hvitvasking og annet. Da får en naturligvis en vond smak i munnen når tidligere statsminister i England, Gordon Brown, forteller at de fattigste landene kun bruker 80 US-dollar i året per barn i skole, mens de rike landene bruker 8000 US-dollar. De rike landene er ofte rike fordi de fattigste tappes for ressurser. Afrika, Sør-Amerika, Asia er blitt tappet inntil nå. Sør-Amerika viser veien ut av fattigdommen ved å gi skolegang til alle, utslette analfabetismen og sørge for at flere får muligheter. Det har aldri profittjegerne til høyre klart, og det vil de heller ikke klare. Profittjegerne, som Øystein Stray Spetalen, betaler gjerne høyrepartiene for å fremme sin politikk. Nå er det Fremskrittspartiet som mottar en halv million kroner av Spetalen. Partiet bør hete Tilbakeskrittspartiet siden de bl.a. setter Arbeidsmiljøloven tilbake og bruker positive ord om arbeidsforhold vi forlot for 100 år siden. Tilbakeskrittspartiet og Høyre legger forholdene til rette for profittabel skoledrift og dermed svakere elevkompetanse gjennom sin nye «Profittskolelov.» Mens våre lokale talskvinner later som om profitt ikke er et tema. Fy skamme seg!

Inge Jørgensen
Bedragerijeger

Erigert kirke

Publisert i PD 07.07.15

Porsgrunn er på vei til å en ny kirke, en erigert sådan. Det minner meg mest om den store moskeen i Islamabad, Shah Faisal Masjid. Den er formet som et beduintelt, svært moderne i formen til moské å være. Den har fire minareter som strekker seg høyt mot himmelen.

Høyt tårn vil også den nye kirken i Porsgrunn ha. Dersom menigheten ikke blir hørt. Min undring knytter seg mest til hvem som har blod nok til å fylle tårnet når menigheten ikke vil ha denne kirken. 90 millioner kroner er ikke nok til å bygge mesterverket, så hvem skal betale underskuddet når menigheten ønsker seg et annet bygg? Det gambles vel ikke med at kommunen tar regninga?

Inge Jørgensen
Bekymret

Inges forslag

Publisert i Varden 10.06.15

Jeg ser at Inge vil la Lilleelvgata få navnet Bård Hoksrudsgate fordi han har gjort så mye for veiene i Grenland. Sjøl er jeg født i Lilleelvgata og synes forslaget er dumt. Bård Hoksrud har sørget for at Statens innsats i Bypakke Grenland er økt fra 10 til 20% av de totale kostnadene, noe som betyr at vi fortsatt må betale det meste via bompenger. Bompengetida økes fra 7 til 10 år fordi Hoksrud har sørget for at bamblingene slipper å betale noe som helst. Bommene fra Bamble til Porsgrunn/Skien er tatt bort. La Bamble gi mannen den ære han fortjener. Lilleelvgata er fortsatt et godt navn.

Inge Jørgensen

Unibet med aggressiv og ulovlig markedsføring

Publisert i PD 22.05.15

Unibet angriper min PC og tilbyr meg å opprette konto hos dem. De starter opp mine nettlesere og nye faner i mine nettlesere hvor jeg kan registrere meg og få doblet mitt første innskudd. Fristende? Mens andre firmaer irriterende nok reklamerer for sine produkter på nettsider jeg besøker, går Unibet skrittet lenger og tar direkte kontroll over mine nettlesere. Jeg kan ikke skjønne at det er lovlig, og anmelder derfor forholdet. Det må også være en sak for politikerne å ta tak i dette. Vi snakker her om et produkt som skaper avhengighet på linje med alkohol og narkotika.

Når jeg kontakter Unibet om dette svarer de slik:

«Kjære Inge,Takk for at du kontakter Unibet! Vi kan garantere at det ikke finnes noen måte for oss å ta over din internett forbindelse, det som er skjedd er nok at du har hvert på lumske og usikre nettsider som har gitt deg et virus som utgir seg for og være oss og foresaker da at dette skjer. Anbefaler deg og kjøre en kraftig anti virus kontroll, slette informasjonskapsler og kjøre cc cleaner på din pc. Eventuelt så kan du ta din datamaskin til en pc doktor som kan hjelpe deg med dette. Uansett så har ikke dette noen ting med Unibet å gjøre så det er den nødvendige veien du må gå for og fikse dette. Ønsker deg en god dag videre og en god helg! Med vennlig hilsen, Glenn -Unibet Kundeservice»

Jeg protesterer og får nok svar i samme gata, og en ny fristelse:

«Med vennlig hilsen, Kim - Unibet Kundeservice **Er du fornøyd med hvordan Kim behandlet din henvendelse?** Vennligst gi din tilbakemelding [her](#), og bli med i trekningen om **5000 NOK !** Følg og lik oss!» (Unibet har framhevet de kr.5000 NOK med rød farge).

Min oppfordring til alle som opplever det samme som meg, er å anmelde forholdet og selsvagt boikotte useriøse firmaer som Unibet.

Inge Jørgensen
Ikke spilletgal

Førskolelærernes seier

Publisert i PD 05.05.15

I 1990, for 25 år siden, fikk førskolelærerne en etterlengtet seier i lønnsoppgjøret. PD meldte 2.mai at de fire blide førskolelærerne de avbildet, med Inger Lysa i spissen, var såre fornøyd. Det som framstod som et løft, forsvant snart ut i intetheten. I 2000 var det storstreik i kommunene. Førskolelærerne var igjen kampvillige da de streiket i 8 uker. Ikke bare førskolelærerne, men mange grupper kommunalt ansatte var i streik. Sjøl var jeg ansatt i PP-tjenesten, tatt ut i streik til støtte for førskolelærerne. Det var en flott tid hvor jeg ble godt kjent med en stor gruppe flotte mennesker, hvor kampviljen og solidariteten var på topp. Men når jeg ser tilbake på lønnsoppgjøret i 1990, ser jeg at PP-tjenesten ble ofret for førskolelærerne. Norsk Lærerlag opplyste om det da vi møttes for å oppsummere oppgjøret for PP-tjenesten. KS krevde at PP-tjenesten skulle fratas sine fortrinn i form av ekstra ferietid og sikringsbestemmelser på lønn. Bestemmelser som sikret at de ansatte hadde minst like god lønn som i undervisningsstillinger. Den ekstra ferien var et gode som trakk kvalifiserte folk til tjenesten. Psykologene, f.eks., fikk bedre betingelser enn i sykehussystemet, og kommunene fikk dermed god tilgang til en etterlengtet yrkesgruppe som kunne gi god hjelp nær brukerne. Fra 1990 mistet PP-tjenesten tilgangen til norske psykologer. Fra den tid rekrutterte en psykologer fra Sverige og Danmark. Det var nærmest en farsott. I dag er det få, om noen, psykologer igjen i PP-tjenesten. Arbeidsbetingelsene er som alle andre steder, og lønna er ikke spesielt høy. Dermed var det ikke bare psykologene som forsvant. Mannsandelen i tjenesten har også gått ned, så nå er mannsandelen omtrent som i barnehagene. KS «vant» da de ga førskolelærerne et midlertidig lønnsloft samtidig som de ødela PP-tjenestens rekrutteringsfortrinn. Det hadde vært interessant å høre KS' egen analyse av de historiske fakta. Var det en villet politikk? I så fall, hvorfor? Kanskje Gunn Marit Helgesen kan opplyse oss?

Inge Jørgensen
Pensjonert PP-rådgiver

Om «Å ta ansvaret»

Publisert i TA og PD 28.04.15 og i Varden 29.04.15

Fredag kan vi lese i avisa t Obama tar det fulle ansvaret for at droneangrep tok livet av vestlige gisler i Pakistan i januar i år. Han uttrykker sin dypeste beklagelse til familiene. Hva så? Stoppet han droneangrepene etter det? Hentet han de vestlige tilbake fra de døde? Nei, Obama fortsetter som før. En uverdig fredsprisvinner som utvider en folkerettslig og moralsk forkastelig krigføring. Dronepilotene sitter på trygg avstand fra ofrene når de dropper sine bomber, går hjem til familien etter «arbeidstid» og leker med barna. Kanskje de spiller dataspill hvor det er om å gjøre å skyte flest mulig «terrorister.»

Jens Stoltenberg avviser at NATOs og Norges flyangrep på Libya er skyld i den flyktningekatastrofen vi nå ser i Middelhavet. Stoltenberg tar ikke ansvaret. Libya gikk i oppløsningen etter NATO-angrepene. Angrep som var langt utenfor et FN-mandat som var tragisk nok. Men hvem vil ta ansvar for det? Stoltenberg skylder på menneskesmuglerne. AT NATO og Norge har ansvar har han ikke ryggrad til å erkjenne.

Lokalt er vi i en situasjon hvor ordfører og rådmann tar ansvar for skjenkerotet i Ælvespeilet. Betyr det at de går fra verv og stilling? Jeg bare spør.

Inge Jørgensen
Mitt lodd er ei at svare

Turorientering

Publisert i PD 14.04.15 og i Varden 20.04.15 (forkortet utgave)

Vi er heldige i Grenland som har Porsgrunn Orienteringslag. Hvert år setter foreningen ut poster i forskjellige skogsområder i Grenland, markerer dem på kart og selger kartene for en billig penge slik at vi andre kan komme oss ut i skog og mark med et fornuftig mål for øye. Her i familien har vi gått turorientering i flere år og kommet oss til steder vi ellers aldri ser. Nærmiljøet vårt har mye å by på. I dag, torsdag, gikk turen til Bjerketvedt/Valleråsen. Jeg hadde med en plastpose for søppel, for det er erfaringsmessig en del søppel. Denne gangen kom jeg nesten tomhendt hjem. Det var ørlite søppel ved hytta på Øvre Dammen, Øvre Svinholtdammen. Bl.a. en ølboks som jeg panta og fikk en premie for av Røde kors. Godt utbytte for meg, og et reelt tap for den som kasta boksen fra seg. Vi som vokste opp på Val'myrane på 60-tallet hadde Øvre Dammen som lekeområde. Valleråsen var vår, en ås et stykke hjemmefra som ga oss den frihet vi trengte for å bli voksne. På dammen lå isen seg tidlig, og vi kunne gå på skøyter der. I åsen kunne vi rigge oss til i vårsola med god utsikt til heimen, nyte noe medbragt, kose med det annet kjønn og filosofere over tilværelsen. Det er fortsatt mulig å nyte en øl, en sigar (noe å tenke på for sigarselskapet) og fundere over livets tilskikkelser. Og nå kan vi i tillegg gå fra post til post, lære oss å bruke kart og kanskje kompass, og komme oss i god form slik av vi kan yte mer på andre arenaer. Sjøl spiller jeg fotball i GLAK, Grenland Leddbånd og Achillesklubb, en ærverdig klubb som nå fyller 30 år, og turorienteringen gir uante krefter på parketten. Valleråsen har også en utsikt som kan ta pusten fra en. Ja, ja, ikke akkurat pusten, men fint er det. Fra det rette stedet kan du se både Gjerpensdalen, Skien kjerke, Lifjell og den vakre byen Porsgrunn med Porsgrunnselva som slynger seg mot Frierfjorden. Jo, vi er heldige. I år er den innerste posten straks sør for Øvre dammen, post B08. Det gir oss en lang tur, ca. 8 km dersom du tar alle de 10 lette postene. Ordentlig stas, dette. Og ennå er det mange flere turer å velge i takket være Porsgrunn Orienteringslag.

Inge Jørgensen
Turgårer

Etikk koster oss milliarder

Publisert i PD 26.03.15, Varden 28.03.15 og TA 30.03.15

Denne overskriften finner vi på Hegnar.no mandag morgen. Det viser seg at Stortingets etiske retningslinjer har fratatt oljefondet mulighet til å investere i uetiske aksjer. For eksempel har butikkjeden Wal-Mart steget med 37%. Wal-Mart er utestengt på grunn av «krenkelser av menneskerettigheter». De beste aksjene var klasevåpenaksjene. De viktige her består av to koreanske og tre amerikanske selskaper. De tre amerikanske, Textron, Raytheon og General Dynamics leverte en samlet avkastning på hele 62%. Det er fortærende, å miste en en avkastning på

62% bare på grunn av etikk. Det kan være en trøst at disse selskapene alle har den norske stat på kundelisten og halvstatlige Kongsberg-gruppen som leverandør, Tobakksindustrien har en vekst på 33%, men de er selvsagt utestengt, livsfarlige som de er.

Jeg er lei for at vi taper penger på etikk. Noen ganger er det tydelig at etikk setter strenge grenser. For eksempel i forholdet til Russland og Kina som truer andre land og nekter alminnelig ytringsfrihet. Da er det godt at vi ikke er så nøye når det gjelder Saudi-Arabia som nekter halve befolkningen de mest grunnleggende menneskerettigheter, eller USA som bruker droner til å drepe uskyldige i flere land, fengsler og torturerer mennesker uten lov og dom. Vi handler og tjener penger i disse landene at etikken setter grenser og uten våkne netter.

Mitt forslag er å gi etikken på båten. Vi bør investere der det er mest penger å tjene. La oss investere i narkotika, menneskehandel og våpen. Da først vil vi ha sikret oss tilstrekkelig avkastning til at også finansrådgiverne kan være fornøyd.

Inge Jørgensen
Etikk-kritisk

Politikk og respekt

Publisert i Varden 21.03.15, PD 26.03.15 og TA 27.03.15

Espen Ellingsen uttrykker stor bekymring for politikernes anseelse. Han mener at politikere er å anse som dugnadsfolk som ikke bør ha økonomisk gevinst av sine verv. Men det er riktig å la dem få full kompensasjon for tapt arbeidsinntekt. Jeg vil si meg enig med Ellingsen. Det vil medføre større anseelse om politikerne nøyde seg med kompensasjon og ikke mottok noen form for ekstra betaling for å utøve verv.

En annen sak som kan bekymre er etablering av oljefondet i skatteparadiser. Oljefondet har en rekke eiendomsbesittelser som forvaltes av et firma i skatteparadiset Luxemburg. Andre deler av fondet forvaltes i Delaware, et svært lukket samfunn hva gjelder bedrifters gjøren og laden. Den eneste grunnen til å etablere seg i skatteparadiser er å unngå skatt. Så vidt jeg vet er det norsk politikk å skulle bekjempe skatteparadiser. Så hvor er politikerne i denne saken? Skal vi igjen ty til den doble moralen som om den var dobbelt så god? Alle vet at dobbeltmoral ikke er dobbelt så god moral, men heller omvendt. Praktiseres dobbeltmoral, mistes moralen. Vi ser det i Norges og vestens politikk i Midt-Østen hvor bombingene av Irak, Afghanistan og Libya skulle bidra til demokrati i landene, men hvor det var olje og hevn som var den reelle agenda. En moralsk verdig Erna Solberg vil være å foretrekke framfor moralsk, relativistisk, økonomisk politikk slik den praktiseres nå og slik den ble praktisert også i de rødgrønnes tid.

Lokalt erfarer vi at politikerne bevilger seg ekstra belønning for sine verv samtidig som de legger på eiendomsskatten for oss vanlig dødelige. De bevilger seg også et kulturhus som en passende bauta, mens leietaker ikke har råd til å betale leia. Eiendomsskatten er økt med 25%, sier rådmannen. Denne økningen skal betale både økte politikerlønninger og det formidable underskuddet ved

kulturhuset. Jeg betaler skatten min med glede. Men det er et skår i gleden at det er politikerne og kulturhuset stikker av med pengene.

Inge Jørgensen
I respekt for politikk

Finansnæring og skatt

Publisert i PD 07.03.15 og Varden 09.03.15

Dagens Næringsliv melder i dag at Skatteetaten har avdekket at finansnæringen unnlater å innrapportere, eller innrapporterer feil, for 2,7 milliarder kroner siste året. Det er forstemmende lite fokus på denne type kriminalitet her hjemme på berget. Det er mye større fokus på de millionene som blir stjålet fra NAV, for ikke å snakke om den milliarden NAV selv sløser bort på IT. Og det siste uten at noen blir stilt til ansvar og må betale tilbake. Vi er kommet så langt her i landet at de som tjener mest kan gjøre omtrent som de vil, av den enkle grunn at de blir beundret for sin økonomiske suksess. Det problematiske med den rikeste 10%-en er at det ikke er noe fokus på den, slik det er på rikeste 1%-en. Kanskje vil det endre seg. I Aftenposten 26.februar skriver Knut Olav Åmås at det er problematisk at den nye økonomiske overklassen er et tabutema. Finansnæringens suksess er en del av dette problemet. Vi må slutte å fokusere på de små-kriminelle og fokusere på de store. De som skummer fløten i det norske samfunnet og som lite gjerne bidrar til fellesskapet. Økonomisk sett er det mye mer å hente hos eliten enn hos småkjeltringene. Vi har et enormt problem når økonomiske handlinger beskattes lavere enn ordinært arbeid, og problemet blir betydelig større skatten uteblir. Vi kunne trenge en Harriet Beecher Stowe til å røske opp i elitens moral. Hennes Onkel Toms Hytte var i sin tid en brannfakkell mot den hvite overklassens umoralske utnyttning av de svarte slavene. Hun truet med helvete og evig pinsel. Og det hjalp. Dessverre, kan en kanskje si, vil slike trusler ikke gjøre noe inntrykk i dag. Unnalurerne mangler en religion, annen enn troen på det pekuniære. Hvor de altså har lyktes. De har det ikke engang som buddhistene, som betaler for sitt dårlige liv ved å bygge en pagode. Men kanskje kunne vi true med økonomisk avlivning, inndragning av formue, bannlysning og utestengelse for alltid fra finansiell virksomhet? Et liv i Onkel Toms Hytte? Dersom disse 10% rikeste bidro like mye til fellesskapet som vanlige arbeidstakere, ville kanskje Erna Solberg kunne avblåse den økonomiske innstramningen hun nettopp har annonsert overfor kommunene. Men det er vel fåfengt å håpe. Erna Solberg er ikke av Harriet Beecher Stowes støpning.

Inge Jørgensen
Finansjeger

TISA-Kapitalens diktatur

Publisert i PD 10.02.15

Nå er vi i gang igjen. Demokratiet står for fall. Kapitalen vil konkurrere med Kina som nå er dominerende innen finans i verden. Kina er, som kjent, et diktatur. Den vestlige kapitalen vil ikke være dårligere. Derfor forhandles det nå om finansavtaler som ikke skal kunne endres av folket ved demokratiske prosesser. Finansavtalene vil hindre at folket skal kunne reversere privatisering av offentlige tjenester gjennom valg. Finansavtalene skal tjene kapitalen, ikke folket. TISA, Frihandelsavtalen for tjenester (Trade in Services Agreement), forhandles fram i hemmelighet fordi

den ikke tåler dagens lys. Og fordi den går utenom den vedtatte politikken her i landet om at avtaler for handel med varer og tjenester skal skje i WTO. WTO er en demokratisk organisasjon, noe som vurderes som et hinder av kapitalen. Vi må våkne, våre politikere må våkne, og vi må vise motstand mot et slikt kommende diktatur. Det er ille nok slik vi allerede har det, med vår tilknytning til et kapitalstyrt EU som aktivt motarbeider demokratiet til fordel for profitten.

Inge Jørgensen
Demokrat

1976, et godt år?

Publisert i Varden 03.02.15

Til Kristian Norheim: Den ekstreme liberalisten Milton Friedman fikk nobelprisen i økonomi dette året, eller den økonomiske prisen til Alfred Nobels minne, Alfred Nobel selv anså ikke det økonomiske området som verdig en nobelpris. Friedmans pris betydde starten på den økonomiske nedgangen for middelklassen i USA som siden bare har økt sin gjeld og ikke sin realinntekt. Og den betydde starten på en kapitalkonsentrasjon uten sidestykke i historien. Nå eier 1% av verdens befolkning omtrent 50% av verdens verdier. Mao døde i 1976 etter å ha åpnet sitt land for dialog med USA på like vilkår. Nå, 40 år seinere, er det ikke lenger like vilkår siden Kina er USA's største kreditor og den beste kapitalisten i verden, diktatur som landet er. Elvis rusa seg så intenst i 1976 at han døde året etter og Jimmi Carter vant valget denne høsten. Og Kristian Norheim ble født. Om 1976 var et godt år vel kommer an på øynene som ser?

Inge Jørgensen
Ikke så sikker

Stråmønstre

Publisert i PD 28.01.15

Museumsansvarlige legger ikke vekt på det opprinnelige. De velger et nylaget stråmønster fra Danmark heller enn den lokale, opprinnelige varianten. Sjøl synes jeg det er uansvarlig og lite kompetent atferd som bør belønnes med sparken. De museumsansvarlige må forstå at, skal en bygge museum, er det et poeng å benytte det historiske og ikke noe importert, enten det er fra Kina eller Danmark.

Inge Jørgensen
Museal

100 piskeslag og forebygging av ekstremisme

Publisert i TA 10.01.15 og PD 13.01.15

«100 piskeslag til den som ikke dør av latter.» Det var teksten til forsidetegningen i Charlie Hebdo i 2011 som førte til at redaksjonen ble utsatt for en bombe. Tegningen var av Muhammed. Det er vanskelig å forstå at dette skulle være særlig provoserende. Selv om vi vet at Muhammed ikke skal avbildes, tegnes eller framstilles på scene. Det provoserer muslimene når nettopp det skjer, enten det er en karikatur, et vakkert portrett eller en god rollefigur. Forstår jeg det rett, så føler de seg mobbet. Og, ja, det er en systematisk provokasjon fra oss ikke-muslimer når vi framstiller Muhammed i bilder. Vi må forstå det. Så, ja, det er mobbing av den enkelte muslim. I alle fall dersom vi aksepterer definisjonen til Dan Olweus fra 1992: "En person er mobbet eller plaget når han eller hun, gjentatte ganger og over en viss tid, blir utsatt for negative handlinger fra en eller flere andre personer". Dermed har vi et dilemma. Vi aksepterer ikke at vold og drap skal sette grenser for vår ytringsfrihet. Og vi aksepterer ikke mobbing i samfunnet. Så hva da, når noen føler seg mobbet av våre ytringer, enten de nå kommer fra skrift eller bilde? Hvem skal definere hva som er mobbing og hva som er akseptable ytringer? Jeg synes de muslimske representantene opptrer på TV med klokskap og verdighet når de maner til dialog. De legger vekt på at muslimer føler seg trakassert, mobbet og lite akseptert i samfunnet. De ber om at vi viser forståelse. Det må da være mulig for storsamfunnet å møte dem på det? For eksempel ved å sørge for at de kommer i jobb som de fleste andre? En som jobber nyter respekt. På jobb brytes meninger og folk blir kjent med hverandre. Folk blir mindre fremmede når en lærer dem å kjenne, og mer akseptert som mennesker selv om vi kanskje synes noen av deres oppfatninger er ganske fremmede. Befruktelse av en ånd og jomfrufødsel f.eks., er ganske ekstremt. Gjenfødelse er også ganske fremmed. Et evig liv likeså, for mange. Å akseptere at det er ok å drepe uskyldige mennesker i frihetens og demokratiets navn er heller ikke til å forstå, slik det foregår med droner i noen av de muslimske landene, av US-amerikanske myndigheter. Det er klokt å bryte meninger, men uklokt å drepe mennesker for deres meninger og ytringer. Hittil har vi ikke lyktes med å demme opp for terrorisme med denne krigen mot terror som har vært ført militært. Vår terrorliknende krigføring har ført til oppløsning av samfunn og mer terror. Og dersom vi ikke møter muslimene med dialog, flere ansettelse, flere som verdsettes i samfunnet, men med mer provokasjon, mer mobbing og større avstand mellom de som er innenfor og de som er utenfor i samfunnet, vil vi bli møtt med det som provoserer oss; voldelige angrep, drap og trusler.

Vi må gjerne fortsette å tegne, male, vise i film og teater, skrift og bilde det som provoserer, men la oss sørge for at også muslimer og andre som føler seg støtt, blir inkludert i samfunnet med ansettelse som gir akseptabel lønn, deltakelse i klubber og foreninger for alle, hørt i presse og media. Først da kan vi regne med å nå målet i kampen mot terror.

Inge Jørgensen
Ytrer

Statsministeren og individets innsats

Publisert i Varden og PD 06.01.15 og i TA 07.01.14

«Du kan, med din vilje og kraft, gjøre en forskjell.» Det var det hun sa, statsminister Erna Solberg, i nyttårstalen. Hun startet med dette; «Vi mennesker er til for hverandre.» Ikke som Maggy Thatcher 40

år tidligere, «Det finnes ikke noe slikt som et samfunn.» Fru Solberg har et annet utgangspunkt, en mykere stil og en søtere tale. Hun framstår på samme måten som i fjor, som en god mor for oss alle. Sist høst viste hun imidlertid sitt rette ansikt, med en omvendt Robin Hood-politikk, tok fra de fattige og ga til de rike. Samtidig gjennomfører hun og hennes ministre en politikk hvor folket, gjennom fagforeningene, ikke blir hørt. Hun synes nemlig det ikke er så nødvendig å konsultere fagforeningene i alle alvorlige saker. Maggy Thatcher var ærligere, hun knuste fagforeningene i England med hard hånd. Fru Solberg tar dem forsiktig, steg for steg, ved å la være å konsultere, ved å frata makt, endre lover og forskrifter til fordel for arbeidsgiverne og på bekostning av folk flest. Når fru Solberg legger så stor vekt på individet og den enkeltes innsats, er det for å flytte fokus fra fellesskapet til enkeltindividet, fra solidaritet gjennom fagforeninger og samfunnsinstitusjoner, til det personlige og ens individuelle skjebne. Hver enkelt av oss er viktige, og våre handlinger og vår innsats har betydning, men det er lite hver enkelt har å stille opp med når den sterkeste bestemmer over hverdagen. Nytaalen til fru Solberg og hennes like er fylt av gode, positive ord. «Fleksibilitet i arbeidslivet» er et eksempel. «Modernisering», er et annet. Ingen vil vel framstå som stivbeinte og gammeldagse. Men her betyr nytaalen at arbeidsgiver kan skalte og valte med de ansattes arbeidstid, aller helst med midlertidig ansatte med usikker framtid. Og det moderne har vært prøvd før, avskaffet gjennom klassekamp og trepartssamarbeid i arbeidslivet for å gi trygghet og forutsigbarhet for alle. Dersom arbeidsfolk og folk flest ikke klarer å ta tilbake språket og stå imot den arbeiderfiendtlige politikken til fru Solbergs regjering, vil vi om få år ha et ennå råere arbeidsliv enn det som er påtvunget oss gjennom EØS-avtalen.

Fru Solberg har rett, du kan gjøre en forskjell. Du kan delta i det store prosjektet å avskaffe regjeringen Solberg før den gjør for mye skade. Si klart ifra og gjerne arbeide for et stortingsvalg i 2015. Det må da være mulig å tvinge fram et nyvalg inneværende år?

Inge Jørgensen
For ny regjering

Skattemoral

Publisert i PD 11.11.14 og kanskje også i TA og Varden

I disse dager rulles opp de store skatteunndragelsene som Luxemburg bidrar til. Det er ingenting høyverdigg ved det å unndra seg beskatning. Luxemburg framstår som umoralens høyborg, nå etter at Sveits har måttet åpne sine tidligere lukkede rom. I demokratiske land har vi ofte lover og regler som bidrar til det sosiale fellesskapet. Det sosiale fellesskapet og de sosiale forpliktelser er ikke sett på som kommunisme eller tvang, men som goder for folk flest. Og skal man oppnå goder, må det forpliktelser til. Det er det som utgjør forskjellen til de uansvarlige, kapitalistiske ideer hvor grådighet er godt og skatt er noe dritt. Den liberale kapitalismens messias Ayan Rands disipler sitter i vår regjering og der opplever de i dag hvordan folk flest tar avstand fra ideen om at noen skal slippe unna all beskatning, alle personlige bidrag til fellesskapet. Til høyre stupes det nå på meningsmålingene. Skattemoraleen er høy blant folk. Det er en glede å få betale til fellesskapet slik det også er en glede å motta når en trenger det. Det er dette som gjør at firmaer som PricewaterhouseCooper bør skys som pesten. De bidrar ikke til felleskapets beste, men hjelper

grådigheten til å unnsnippe forpliktelsene. Selv om de «ikke har gjort noe galt,» som de selv uttrykker seg, er det nettopp det de gjør. Det er moralsk galt å la være å bidra til fellesskapet.

Vi har også nylig sett hvordan barnevernet i Norge besørger store verdier til kapitalsterke investorer. Privatiseringen av barnevernet har ført til fokus på gevinst heller enn faglighet, sikkerhet og trygghet for barn, unge og ansatte. Privatisering av lovpålagte tjenester fører ikke til bedre tilstander, bare til at noe blir rike mens andre får dårlige tjenester. Vi ønsker ikke et slik samfunn, hvor noen beriker seg på andres bekostning.

Selv har jeg bodd noen uker i et samfunn hvor det kjempes for at det sosiale fellesskapet skal omfatte noe mer enn familien. Jeg har arbeidet frivillig i et fritidssenter for barn og unge i Cusco hvor det skal være godt å komme, noe å lære om å omgås andre, ta ansvar for seg selv og andre, og hvor likestilling er et sentralt tema. Det gjør inntrykk at noen satser så hardt på noe som ligger så langt fram i tid. Men tenker jeg tilbake, så kan jeg se at vi hjemme i Norge også har måttet kjempe for de goder som er oppnådd. «Uten kamp, ingen seire», sier bannerne til fagforeningene her i Cusco. Her kjempes det for å oppnå et trygt fellesskap, mens hjemme må vi kjempe for å bevare et trygt fellesskap.

Kjemp, og vinn. La ikke høyreregjeringen vinne over fellesskapet. La ikke grådigheten få vinne. La ikke Ayan Rand få dominere våre tanker om frihet og profitt. La ikke PricewaterhouseCooper få flere oppdrag finansiert av våre midler.

Inge Jørgensen
Fra Cusco, Peru

Privatisering

Publisert i PD 25.10.14, i Varden 03.11.14 og kanskje også i TA

Bilde er tatt bort.

Cusco, Peru, 15.10.14. Fagforeningene mønster 1000 mennesker og mer til demonstrasjoner mot privatisering som flår den jevne mann og kvinne. De krever at regjeringen kontrollerer de private etter at gassprisene har skutt i været som følge av chilenske selskapers utbyttegrådighet. De krever at regjeringen avstår fra privatisering av elektrisitetsverkene som har vis at de kan tjene penger mm. (Diario el Sol del Cusco 15.10.14). Vellykkede bedrifter som er felleseie bør ikke gis bort til private. Det er herlig å møte mennesker som vet å si ifra. Å møte fagforeninger med mot til å ta opp kampen mot den hensynsløse kapitalismen. Hjemme har vi en regjeringsleder som ikke vil involvere fagforeningene i samfunnsutviklende prosesser. Hegnar online melder dette. En statsminister som ikke forstår at et samfunns utvikling er en kamp mellom flere aktører, hører ikke et sosialt demokrati til. Som gjerne privatiserer og gir bort fellesverdier. Heldigvis er det allerede gått ett år av regjeringstida, og vi ser allerede nå hvordan det tas fra de trengende (de trygdede) og gis til de

formuende som allerede har mer enn de kan svelge. Måtte fagforeningene samle seg og regjeringstida bli kort!

Inge Jørgensen
Fra Sør-Amerika

Flott fra Mæla ungdomsskole

Publisert i TA, PD og Varden 11.09.14

Ved Mæla ungdomsskole sørger de for at elever får opplæring tilpasset deres evner og forutsetninger slik at det ikke er behov for spesialundervisning. Elevene lærer og trives, og alle er fornøyd. Dette kan vi lese i Varden 8.september. Det er kjempefint. Det å tilpasse opplæringen til elevene er en av skolens største utfordringer, og meldingen om slik tilpasning ved Mæla er noe alle bør lære av. Med en tydelig formidling av hvordan lærerne har kvalifisert seg, hvilke verdivalg som er gjort, hva slags organisering og hvilken metodikk som benyttes, bør det være mulig for andre å følge etter. Støtte fra elever og foreldre vil også gjøre det lettere. Dersom elevene viser seg kvalifisert også i videregående skole, da har en hatt suksess. Lykke til Mæla! Dette var oppmuntrende.

Inge Jørgensen
Pensjonert skolemann

Sterke kvinneroller

Publisert i PD 06.09.14

I dag, torsdag 4.september, ser vi på Dagsrevyen at det skal lages en kortfilmserie med tre sterke kvinneroller. Dvs, kvinnene framstår som voldelige helt på linje med Rambo og andre grusomme filmhelter. For meg virker det som om det er en misforståelse å framstille voldelige personer som sterke. Da har det mer for seg når de muslimske, somaliske kvinnene i Kristiansand vil stoppe en eventuell radikaliserings av egne barn. Her har vi en gjeng utrygge kvinner som er redd for den radikaliserings de ser blant unge muslimer, men som tar grep og viser syn styrke i hverdagen. For ikke å snakke om muslimen Hadja Tajik som står opp mot rasismen i FRP, en rasisme hun selv er utsatt for. Dessverre, men ikke uventet, en rasisme FRP-lederen først valgte å overse, og siden vegret seg for å beklage og i alle fall ikke be om unnskyldning for. Mens Tajik framstår som sterk, framstår Siv Jensen som en unnvikende FRP-leder. Vi ønsker oss sterke kvinner, ikke voldelige og unnvikende.

Inge Jørgensen
Ser ikke voldsfilm

PST - vår hjemlig trussel mot demokratiet Åpent brev til våre stortingsrepresentanter

Publisert i TA 27.08.14, PD 28.08.14 og Varden 29.09.14 (i PD og Varden med en feil; Det står POT og ikke PST som er riktig)

Det utrolige har skjedd. Politiets overvåkingstjeneste ber om å få overvåke alle norske borgere, all vår elektroniske aktivitet med telefon og på internett. Vi skal ikke lenger få snakke i telefonen, sende SMS, bruke e-post, Skype, Face-book, Twitter, Instagram eller framtidige medier i fri utfoldelse. Vi har en PST-sjef helt ute av vater som ikke ser at hennes forslag er et av de sterkeste angrep på demokratiet vi noen gang har hatt. Terrortrusselen, som sies å være hennes beveggrunn for forslaget om total overvåking, er ingen trussel mot demokratiet hvis den handteres med mot og fornuft. Terror i virksomhet er en trussel, enten den kommer fra stater, grupper eller enkeltpersoner. En fri, åpen samtale er en forutsetning for demokratiet. Overvåking av oss alle vil stoppe dette, og det burde PST-sjefen ha innsett. Noen må fortelle henne det, så hun kan ta sin hatt og gå!

Inge Jørgensen
Sjokkert demokrat

Takk til ordfører Beyer

Publisert i PD 23.08.14

I torsdagens PD skriver Øystein Beyer om hva Porsgrunn mister om formuesskatten blir borte. Han illustrerer på en god måte at fellesskapet taper når Høyre-FRP får regjere med støtte av de liberale. Han spør hva folk vil ha, om det er taxfree. Svaret er jo at folk vil ha taxfree og skatt er noe dritt, så regjeringa er på trygg grunn, enn så lenge. Vi tror vi er rike siden lønningene til mange av oss har hatt en sinnsyk økning de siste årene. Og vi tror vi betaler sinnsykt mye i skatt. Tjener du 500000 kroner i året etter fradrag, blir skatten ca.32%. Som om det er så mye. Hadde de som forvalter milliardbeløp og de som tjener millionbeløp på å flytte penger på børsen betalt like mye skatt, ville det ikke vært noen sak. Men vi vet at de best bemidlede betaler en forsvinnende liten del av sin inntjening til fellesskapet. De økonomisk vellykkede har lyktes i å skape et inntrykk av at en velfungerende stat som utjevner forskjeller og sørger for at alle har en økonomisk og sosial trygghet, er en overdimensjonert stat som står i veien for innovasjon, utvikling og gründervirksomhet, som står i veien for enkeltmennesket. Derfor er veivalget deres å redusere statens virksomhet og utvide det private rom. F.eks. vil regjeringen selge flytoget som nå tjener penger etter at den forrige regjeringen etterga milliarder av kroner i lån, milliarder som fellesskapet har betalt. Og så skal altså enkeltmennesket og ikke fellesskapet få høste godene. Det kjennes dypt urettferdig at regjeringen nå vil forгриpe seg på fellesskapets verdier og gi dem bort til private.

Takk Øystein Beyer. Stå på og vis hva du kan gjøre med de pengene Høyre/FRP nå vil gi til de som har mer enn nok fra før.

Inge Jørgensen
Begeistret og fornærmet

Imponerende i Skien

Publisert i PD 22.08.14 og Varden 23.08.14

Ordfører Hedda Foss Five vil framsnakke Skien, men blir motarbeidet av politiske motstandere, også feige, anonyme Facebookprofiler. Det er mulig å framsnakke Skien av flere grunner. To særlig gode grunner er Parkjazzen og de mange arrangementer som foregår i de tre bydelshusene Menstad, Lie og Gråtenmoen. I et hefte over 52 sider fortelles det at bydelshusene tilbyr 74 kurs og 162 arrangementer. Her er det noe for gud og hvermann. Stå på Hedda, framsnakk Skien og vis til alle de gode sidene av byen.

Inge Jørgensen
Porsgrunn

Paradisisk formue og skatteunndragelser

Publisert i Varden og PD 19.08.14

Igjen bekjenner formuende at de har skjulte penger i utenlandske banker. Skatteparadisene er mer åpne enn noen gang og selv om det er et stykke igjen til full åpenhet og full erkjennelse fra de formuende, så er vi på vei. Aftenposten og NRK melder at det skal betales mer enn åtte milliarder kroner i skatt for året 2013 fra de paradisiske formuer, så vi snakker om store beløp som er blitt unndratt skatt i årevis. Mon tro hva disse pengene ville ha betydd for fellesskapet i alle foregående år? Det er skatt på disse formuene de blåblå nå har vedtatt fjernet. Dette er et tydelig bevis på at de blåblå er ikke fellesskapsorientert.

Fra de blåblå, og særlig fra FRP, kommer angrep på trygdemisbrukerne. Det snytes for ca. 150 millioner kroner i året. Mye penger, men det er ingenting sammenliknet med det omfattende skattejukset som Økokrim har beregnet til 130 milliarder årlig. Det er nesten 1000 ganger så mange penger. Det er mitt inntrykk at når det er så liten bekymring for skattejukset, så er det fordi en blant jukserne finner kreative mennesker med oppdrift og pågangsmot som sysselsetter mange mennesker som dermed ikke behøver å gå til NAV for å motta en eller annen ytelse. I vårt samfunn ser vi opp til vinnerne, samme hvordan gevinsten er kommet. Viljen og evnen til å ta jukserne er minimal, beundringen for de store inntektene er total. Derfor har vi en en blåblå regjering som er på vei til å demontere velferdsstaten og oppløse fellesskapet.

Inge Jørgensen
Skattebetaler

Terrortrussel

Publisert i PD 01.08.14 og Varden 04.08.14

PST og politiet har i lengre tid orientert oss om en terrortrussel mot landet og satt sine tropper i beredskap. Overvåkingen pågår for fullt og beredskapen bygger på kunnskap og analyser. Det er i

denne situasjonen en gruppe svenske nazister tar seg inn i landet, klatrer opp på Galdhøpiggen og planter naziflagget på toppen. Blant gruppens medlemmer finner vi, ifølge NRK, ekstremistiske voldsmenn. Brave menn som skal inspirere gode nordmenn til å kjempe for et raserent Norden. Fenomenet overvåking er det vanskelig å bli klok på. Nazistene er vel kjente, men de går stadig under radaren til PST. Og denne gangen har ikke PST's utmerkede samarbeid med utenlands etterretning kunnet bringe på det rene at en gruppe nazister er på vei til Norge for å provosere i sommervarmen. Det er ikke videre imponerende. Norsk ekstrem høyreside har stått for drap og vold i Norge i en årrekke, men fortsatt er det ingen fokus på dette fenomenet. Heller ikke etter 22.juli 2011. Og forskningen på høyreekstremisme stimuleres ikke. Dessverre vil det fortsette slik om vi ikke viser vilje til å se at det er fra høyreekstremismen vi i Norge har den største terrortrusselen.

Inge Jørgensen
Trusselanalytiker

Gisle Roksund har rett

Publisert i TA, PD og Varden 03.05.14

Det er for mange barn og unge som får diagnosene ADHD og liknende. Og det er mange grunner til det. Urolige barn skaper utfordringer både hjemme og på skolen, men kanskje ikke så mye på fritida. Heldigvis er det mange urolige, aktive barn som ikke opplever at deres aktivitet er en utfordring for omgivelsene. Disse får ikke en slik diagnose. Det hører med til diagnosesystemene at uroen og aktiviteten skal være til plage for en selv eller omgivelsene. I skolene kan rammene for aktivitet være trange, og særlig for guttane, noe jeg selv påpekte i lærernes tidsskrift Utdanning i fjor høst (se www.inge.no). Da er det lett å forsøke å få medisinsk hjelp til å takle den opplevde uroen heller enn å endre rammene. Når det er sagt, er det flere grunner til uro og aktivitet enn trange rammer i skolen. På Dagsrevyen 30.04.14 handlet innslaget etter Roksund om barn og unges bruk av mobiltelefon og nettbrett på sengekanten, noe som førte til kortere søvn enn nødvendig. Den uro og aktivitet som følger av for lite søvn likner selvsagt på ADHD. Men behandlingen er like selvsagt ikke medisiner, men aktivt foreldreskap. I tillegg til disse to fenomenene, trange rammer og lite søvn, kommer den konstante tilgjengelighet og respons i mediasamfunnet, sosiale eller ikke. Det skal ikke mye fantasi til for å forstå at det er vanskelig å dele oppmerksomheten med mange fenomener på en gang. Lærerens undervisning og oppgavene i skolen gir kanskje ikke den samme umiddelbare opplevelsen av deltakelse som det en opplever på nettet. I skolen oppleves elevenes uro og aktivitet som forstyrrende, der den egentlig er rettet mot noe annet enn skolens formål.

Helt til slutt. Barn og unge i samme klasse er svært ulike i alder. De yngste oppleves som mer urolige enn de eldre. Noen av disse blir urettmessig diagnostisert og medisiner, bare fordi de er yngre. Canadiske forskere påviste det i 2012 (se www.inge.no) Her har medisinnmennene et problem, noe Roksund er klar over og har advart mot i mange år. La oss håpe han lykkes, både med å få medisinnmennene til å forstå fenomenet uro og aktivitet i et bredere perspektiv og i å få skolemyndighetene til å forstå at dagens skole ikke er for alle.

Inge Jørgensen
Spesialist i Pedagogisk-Pedagogisk Rådgiving UF

Kirkefinans

Publisert i PD og Varden 25.04.14

Noen ønsker at kirken på østsida skal betales av kommunen, av alle. Det sammenlignes med kulturhuset, et kostbart prosjekt vi vil streve med i alle år framover. Kulturhuset er for alle.

Kirken er for menigheten. Det er en stor forskjell. La menigheten betale for kirken slik andre menigheter betaler for sin. Og så kan vi alle betale for kulturhuset. Det er kostbart nok.

Inge Jørgensen
Kulturnyter

I saksa

Publisert i PD 14.02.14

I Danmark har den «rød-grønne» statsministeren Helle Thorning-Schmidt solgt energiselskapet Dong til den amerikanske investeringsbanken Goldman Sachs. Når fru Thorning-Schmidt går til sengs, uten beskyttelse, med herr Sachs, blir det uten de «røde». Goldman Sachs er skremmebildet av aggressiv kapitalisme, som spres sitt avkom til sentrale posisjoner verden over. Det antidemokratiske EU påla Hellas å kutte i offentlige tjenester, lønn og pensjoner og nekta Hellas å avholde folkeavstemning om tiltakene. Goldman Sachs' avkom satt i EU-banken som var en av de antidemokratiske kreftene. Goldman Sachs hadde lånt penger til Hellas, tjent penger på Hellas, og skjult lånene som inntekt for Hellas. Etter krakket tjener Goldman Sachs igjen penger på Hellas. Denne gangen på dyre lån med skyhøy rente. Goldman Sachs var også sterk pådriver for å pakke inn og selge de råtne boliglånene i USA til uforstående i verden forøvrig. Goldman Sachs tjente penger, mens alle andre tapte.

I Danmark har Goldman Sachs fått Dong på billigsalg. Prisen var 107 danske kroner, mens Dong selv er villig til å kjøpe aksjene tilbake for kr.225 over årene fram til 2019, skriver Dagens Næringsliv på nett. Hvordan er det mulig? Goldman Sachs vil spre sine spermier også uten Dong, men det hjelper ikke folk flest. Skatten vil kreativt forsvinne i skatteparadis og folk vil igjen tape. I Danmark sitter de «rød-grønne», men en ny, svakere regjering. Mens folket sitter i saksa.

Inge Jørgensen
Med beskyttelse

Honningkrukken

Publisert i TA 31.01.14 og PD og Varden 01.02.14

I tiden 2012 til og med mars 2013 ble det etablert 2293 nye, kommersielle velferdsselskaper i Norge, ifølge Klassekampen med henvisning til Statistisk Sentralbyrå. Det skjedde under de rødgrønne, i påvente av de blåblå. Nå får de betalt. Torbjørn Røe Isaksen vil tillate private skoler uten lovendringer. Bent Høie har lovet at staten skal betale for behandling hos de private når pasienten ønsker det. Staten er en sikker betaler, og de private selskapene kan ikke gå konkurs med en slik oppdragsgiver. Mens norsk industri gjerne flagger utenlands for å tjene mer penger, finner utenlandske selskaper det interessant å etablere seg i Norge, nettopp for å tjene mer penger. Som i Sverige. Der hadde velferdskonsernet Acade-Media en fortjeneste på 1,2 milliarder svenske kroner bare de fem årene 2008-2012, på skoler og barnehager. De etablerer seg gjerne i Norge når inntjeningen kan bli bedre. Som den gjerne blir når de blåblå gjennomfører sin privatiseringspolitikk. Konsernet eies av kapitalfondet EQT som drives fra skatteparadis som Guernsey og Luxemburg (se eqt.se). Acade-Media er bare ett av flere selskap som tjener godt på svensk helse og skole hvor det er beregnet at den private profitten er på hele 30 milliarder kroner under Reinfeldts regjeringstid. Nå er Bent Høie i gang med ekstrabevilgninger på helsesektoren for å kunne benytte de private, og der tas det også ut utbytte. Staten er en sikker betaler. Staten det er oss. Skal vi ta oss råd til å etablere en honningkrukke for de private, eller skal vi benytte milliardene til bedre helsetjenester for alle?

Inge Jørgensen
Bamsebrakar

BlåBlå logikk

Publisert i Varden og PD 21.01.14 og TA 22.01.14

Høyre vil selge Entra Eiendom. Et statlig selskap med mange statlige leietakere. I Klassekampen 17.januar forteller stortingsrepresentant Else-May Botnen at det ble tatt ut 800 millioner kroner i utbytte i 2013. Det er mye penger. Det er vel fordi det er mye penger i eiendom at Olav Thon er blitt styrtrik og oljefondet setter pengene våre i handlegater i London og kontorbygg i Washington og San Francisco. Nå vil de blåblå selge Entra Eiendom til private. Begrunnelsen skal være at «...det er unaturlig at staten engasjerer seg i en vekststrategi i det kommersielle kontormarkedet.» Utsagnet stammer fra statssekretær Eirik Lae Solberg i Næringsdepartementet. «Profesjonelle eiere har bedre markedsforståelse.» Så må vel staten betale høyere leie, noe annet kan det umulig bety.

Det er her jeg har vansker med å forstå logikken. Staten kjøper eiendom utenlands fordi det lønner seg, fordi en har en forståelse for markedet. Staten vil selge eiendom innenlands fordi en mangler en forståelse for markedet. Skal oljefondet kjøpe Entra Eiendom? Kanskje en klok beslutning i en ellers ubrukelig argumentasjon. Eller er det så enkelt at privatisering er bra og fellesskap er dårlig? Jeg frykter det siste. Staten har leid for billig og nå skal de private kunne ta enda høyere utbytte enn 800 millioner ved at de markedstilpasser leia. Kan noen opplyse meg om logikken?

Inge Jørgensen
Logiker

Tunnel i Grenland

Publisert i PD 10.01.14 og TA 13.01.14

Jeg hadde gleden av å kjøre gjennom Operatunnelen i Oslo natt til julaften. Kjapt og trygt. Tidligere har jeg kjørt i Rogalandtunnelen på 5875 meter. Nå har Lærdal fått sin tunnel, og vi kan trenge en eller flere her i Grenland. Bård Hoksrud må nå bruke sin posisjon til å skaffe oss en tunnel fra Langgangen til Rugtvedt eller lenger. DET hadde vært noe det.

Mor Ernas metode

Publisert i Varden 07.01.14 og PD 09.01.14

JernErna framsto som Mor Erna under nyttårstalen. Stående, slik som kongen dagen før, vi er da et oppegående folk som ikke sløver ned i godstolen, i en rød, vakker kjole, med en tant av blått, med fyr på peisen og en behaglig kameraføring fra ulike vinkler og med forsiktig inntoning mot et blidt ansikt, med en beroligende stemme i et behagelig stemmeleie med bare godord, helt uten skarpe kanter eller provoserende formuleringer, framførte hun et budskap vi alle kan være enige i. Vi må gi dem som har et hull i CV-en en sjanse. Alle barn bør få slippe mobbing. Alle elever bør få oppleve drømmelæreren. Slike nyttårsønsker kan vi alle ha. Og vi trenger dem også, ingen tvil om det. Så når Mor Erna neste gang framfører et budskap, gjerne med samme behagelige stemmeleie og moderlige framtoning, vil innholdet ikke føles provoserende og alarmerende, men troverdig, uansett hva som kommer. Tillitt er skapt.

Mor Erna sier hun vil videreføre velferdsstaten. Jeg drister meg til å si at den ikke vil gjelde for alle, men begrenses til de verdig trengende. Hennes idol, den svenske statsminister Reinfeldt, har forlatt modellen med velferdsstaten ved at ikke alle får støtte av det offentlige om de trenger det. For eksempel er det vanskeligere å få dagpenger om du er arbeidsledig. "140.000 svensker i arbeidsfør alder står helt uten registrert inntekt, studerer ikke, søker ikke jobb og mottar ingen form for offentlig støtte." Dette står å lese i pamfletten Fellesskap fungerer, som viser til en rapport fra SCB, bestilt av svensk NHO i 2012. Reinfeldt bekymrer seg ikke. *"Man får støtte og hjelp av sine foreldre, sin partner eller på annet vis."* Den samme pamfletten viser til at norsk arbeidsliv er vitalt og inkluderende, effektivt og konkurransedyktig. SSB viste i 2011 at sysselsettingen har økt de siste 40 årene, fra i overkant av 60% av hele befolkningen mellom 15 og 74 år, til oppunder 70%. Samt at sysselsettingen er høyere enn i andre land. Vi har flere eldre i arbeid enn det vi finner i USA og OECD, og vi har flere sysselsatte med lav utdanning enn de fleste andre land. Alt dette viser at velferdsstaten fungerer. **Trygghet og verdighet for alle utløser arbeidskraft og innsatsvilje.** De svenskene som ikke har noen ting, er sannsynligvis mer utafor enn de som får støtte fra det offentlige. Slik vil vi ikke ha det.

Mor Ernas metode har virket så langt. Oppslutningen om regjeringen er fortsatt høy. Men angrepet på velferdsstaten er i gang med en retorikk som forteller oss at velferdsstaten er for dyr, og likevel gis det skattelettelse til dem som har mest fra før. Vi trenger en sannferdig argumentasjon og ikke fordreid framstilling av virkeligheten, så vil vi få en endring og mor Erna vil igjen bli JernErna.

Fader Inge Jørgensen

2014 Frihetens år

Publisert i PD 03.01.14 og i Varden 06.01.14

Vi jubilerer i år, 200 år med frihet og egen grunnlov. Det blir sikkert et fint år hvor flere enn kongen taler og hyller både friheten og grunnloven. Kanskje blir det tema at vi har gitt bort store deler av friheten og grunnloven til EU. EU-lov får stadig større betydning for oss. EØS-avtalen er 20 år og ble inngått uten folkets vilje. Gro Harlem Brundtland sørget over EU-nederlaget og inngikk isteden EØS-avtalen. Den ble aldri gjenstand for en valgkamp, så folket fikk ikke sagt sin mening. Det vil si, vi sa nei. Men altså ikke til EØS. EU-medlemskap er Høyres vilje, men en ikke-sak i nåværende stortingsperiode. Fru Solberg lever godt med det, men sann mine ord, hun kommer igjen med denne saken, om hun får sitte lenge nok.

Frihet er et begrep vi gjerne bruker. Bård Hoksrud sørger for friere fart, flere snøscootere og sikkert også flere vannscootere når den tid kommer, for de som kan betale. Torbjørn Røe-Isaksen vil sørge for at det blir større frihet til skolevalg, for de som kan betale. Velferdstjenester skal også kunne velges, i frihetens navn. Da må det finnes velferdstjenester overhodet, og ikke som sør i Europa, hvor pengemakta har sørget for å rasere velferden for folk flest, om ikke for de rike. Der fikk ikke folket frihet til å stemme over velferdspolitikken. Den ble diktert av kapitalen. Her hjemme vil de blåblå åpne for søndagshandel og sexkjøp. I frihetens navn. Det spiller ingen stor rolle at folk flest er i mot søndagshandel og sexkjøp. Som stortingsrepresentant Morten Stordalen sa til Klassekampen på juleaften om åpne butikker på søndager; «Dersom næringen selv ønsker å ha søndagsåpne butikker, ønsker ikke vi å stoppe dem.» Så lenge bransjen finner det lønnsomt å ha åpent på søndager, bør en ha frihet til å gjøre det. Friheten til de ansatte spiller mindre rolle.

Et annet aspekt ved friheten er tanke- og ytringsfrihet. Edgar Snowden har vist oss at overvåkingen er mer massiv enn under sovjettiden. Nå overvåkes vi alle. Fru Solberg bryr seg lite og protesterer svakt når «vennene» i NSA tiltar seg kunnskap om vårt privatliv. Mange av oss legger bånd på oss, selv om vi ikke synes vi har mye å skjule. Taushet er gull, ikke friheten til å si sin mening. Snowden er en varsler, men fru Solberg synes ikke den betegnelsen passer på hans avsløringer. At forholdene som avsløres er lovstridige, spiller mindre rolle. Og nå skal arbeidslivslovene våre «mykes» opp og gjøres mer «tidsriktige.» Det betyr flere midlertidig ansatte og flere engasjementer. Med påfølgende taushet når misligheter og annet rask oppdages, av frykt for ikke å få fortsette i jobben. Arbeidstakerne får et svakere rettsvern, og kapitalen vinner.

Så, i grunnlovsjubileumsåret, la oss bruke friheten og grunnloven til å hegne om vår frihet og vår grunnlov. La oss si nei til uvettig avhending av makt til utenomnasjonale organer, nei til å la oss stilne og la oss heller bruke året til å gi frihetsbegrepet et innhold som betyr noe for alle og ikke bare for de få. Godt nytt år!

Inge Jørgensen
Frihetselsker

Velferdsfella og skattemoralen

Publisert i TA 20.12.13

Nå er det jul igjen og vi bruker våre penger på alt som er godt. Det være seg tradisjonelle julegaver eller etiske julegaver. De fleste av oss har mer enn nok, så vi har stemt blått med tanke på at vi skal få ennå mer. De blåblå leverer som lovet og bruker av oljeformuen for å senke skattene. Ikke så mye, kanskje, bare 500 kroner om du tjener normalt og har normal formue, men betydelig mer om du er god for mer enn en million. De blåblå bekymrer seg for om vi har råd til dagens velferd i framtida. Inngåtte avtaler er for dyre og avtaleverket er for sterkt, i følge de blåblå og deres støttespillere. For eksempel NHO, som arrangerer årskonferanser om "velferdsfella" og gir uttrykk for at vi ikke kan ha det like godt i framtida. Trygdemisbruket og -svindelen skal også være betydelig. Svindelen skal beløpe seg til ca.150-160 millioner i år. Det er mye penger. Men det er forsvinnende lite i forhold til skattejukset som Økokrim beregner, 130 milliarder årlig. Det er nesten 1000 ganger så mange penger. DET hadde vært verdt en årskonferanse det. Tenk om NHO kunne ha gått for en bedre skattemoral her i landet. Men slik er det ikke. Skatt er noe dritt, så alle har forståelse for at det jukes. At det er en sammenheng mellom skatt og velferd er ikke tema. Kun hvor mye vi kan få i pungen for å bruke på oss selv og våre nærmeste. En skikkelig julegave som et godt velferdstilbud til de som lite har, hadde vært mer på sin plass enn 4 milliarder oljekroner til de rikeste av oss. Jeg ber om unnskyldning om jeg har ødelagt julestemningen for noen.

Inge Jørgensen

Julenisse

Skolebudsjett 2014

Publisert i PD og Varden 12.12.13

Skolebudsjettene skal slankes, nok en gang. Torbjørn Røe Isaksen sier at kommunenes budsjetter får økte tilskudd neste år. Frie inntekter, som kommunene kan benytte til det de ønsker. Hvorfor ønsker ikke politikerne å satse på skole slik de forteller oss i alle valgkamper, hvorfor velger de å slanke skolebudsjettene? På Dagsrevyen mandag 09.desember får vi høre at ordfører i Skien, Hedda Foss Five, fortelle forskningen viser at antall lærere ikke betyr noe, det er lærernes kvalifikasjoner som betyr noe. Det er underlig det, for da småskolene i Mælum ble samlet til en enhet, påviste lærer og mælumer Bjørn Øyvind Wærstad at det motsatte. Han tok for seg perioden fra 1970 – 1984. Da hadde 60 elever har gått ut fra Dolva skole i klasser på ca.4-5 elever. Han fikk svar fra 53 av de 60 elevene. I TA skreiv han at 40% av alle elevene hadde tatt høyere utdanning, 43% hadde fagbrev/var i jobb og 5% var selvstendig næringsdrivende. Jeg antar at ingen av de store byskolene kunne vise til tilsvarende kvalifiserte elever. Sannheten var at Mælumskolene måtte legges ned fordi de var for dyre, ikke at de var for dårlige. Hvis Hedda Foss Five hatt rett, og forskningen for den saks skyld, så ville de store byskolene kunne påvise like gode tall som Dolva 1970 til 1984.

Det gis inntrykk av at vi har for mye spesialundervisning her i landet. Særlig har vi i Skien brukt store deler av skolebudsjettet til spesialundervisning, og nå er målet å få ned antall elever som får spesialundervisning. Målet er dessverre ikke at elevene skal lære, trives og utvikle seg, men antall med spesialundervisning skal ned. Det er lett, det er bare å slutte å gjøre enkeltvedtak om spesialundervisning så er vi kvitt «problemet». Vi sammenlikner oss stadig med Finland, etter hvert også med Polen som gjør det så godt i realfag. I Finland har ca.28% av elevene spesialundervisning, 8% i egne skoler og grupper og resten i vanlig skole. Rune S Hausstätter har skrevet om det i Spesialpedagogikk nr.6-2013. Det er kjent at det satses på de yngste elevene i Finland. De får

spesialundervisning når lærer og spesiallærer er enige om det. Lite byråkrati og tidlig innsats. Her i Skien har vi også mange elever i egne skoler og grupper, ca.2,5%. Det er verdt å merke seg at de fleste av disse får en god, kvalifiserende opplæring. Alle elevene på Enggrav, Uthauen, Bølehøgda spesialgruppene, og de fleste på Den Røde skolen, gjennomfører videregående opplæring på 3-5 år og går deretter ut i en aktivitet eller et arbeid som de er kvalifisert for. Du finner dem ikke i PISA-statistikken, men kvalifisert er de, ut fra sine forutsetninger. Det er en god investering. Andre kvalifiserer seg ikke med gjennomført videregående skole, noe som ikke er en SÅ god investering. Blant de som får spesialundervisning i ordinær skole er det dessverre mange som ikke kvalifiserer seg i videregående opplæring. Jeg har selv påvist det i en artikkel i Skolepsykologi nr.5-2009. Den har ikke påkalt noen interesse hverken hos politikere eller skoleadministrasjonen. Løsningen, etter min mening, er ikke mindre spesialundervisning, eller slankere skolebudsjett. Snarere flere og bedre lærere i skolen, og økte budsjetter.

Inge Jørgensen
40 år i skolen

Stutum

Publisert i PD og TA 10.12.13

Det er ikke farta som dreper, sa Stutum. Det er bråstoppene. Så hvorfor stoppe på 110, Bård Hoksrud? Hvorfor ikke fri fart og personlig frihet? Det er jo god populisme.

Inge Jørgensen

Frihetselsker

Å satse på barna

Publisert i PD 05.12.13 og TA 13.12.13

Resultatene av Pisaundersøkelsen 2012 er nettopp offentliggjort. Den måler elevers skoleprestasjoner og viser at elevene i Norge ikke har hatt den forventede framgang siden 2009. Det gjelder særlig faget matematikk hvor det har gått tilbake siden den forrige undersøkelsen i 2009. Rapporten forteller ikke hvordan elevene i Grenland har gjort det. Kanskje andre har disse dataene.

Det har lenge vært en uttalt vilje til å satse på førskolebarn og elever i tidlig skolealder. Som i Finland, som skårer høyt på PISA, som gir barn som ikke lærer som forventet individuell hjelp straks vanskene oppstår og uten et stort byråkratisk regime slik vi har her hjemme. Dessverre er det blitt med uttalelsene. I praksis har de yngste tapt. Tidligere i høst kunne vi lese i avisa at skolene i Porsgrunn skal slankes med 25 millioner kroner. Det er mange stillinger det. I Skien er barnehagetilbudet allerede blitt slanket slik at det ikke lenger er så mange kvalifiserte pedagoger og spesialpedagoger som før. Barnegruppene blir større og voksenkontakten mindre. Nå står vi foran en betydelig reduksjon i lærerstillinger i barnskolen. Så her går vi i motsatt vei enn den uttalte vilje. Hvordan er det mulig at vi ikke har råd til å opprettholde eller bedre barnehage- og skoletilbudene? Kan det være at skatteinngangen er for lav? Eller er det noen som har søla bort skattepengene på dubiøse prosjekter?

Inge Jørgensen

Spørrende

Privatisering

Publisert i TA og PD 15.11.13 og Varden 22.11.13

Hva var det jeg sa, del 3. Jo, de blåblå vil privatisere i stor stil. Nå er de på vei. Private vil få større del av felleskassa ved hjelp av de blåblå's privatiseringsbølge. Private skoler, private sykehjem, private rengjøringsbyråer osv. Det vil gi flere ansatte på lavere lønn, mer usikre arbeidsplasser og svakere pensjonsordninger. Motsatt vil investorene kunne ta ut et passelig utbytte som beskattes lavere enn før, hvis det i det hele tatt betales skatt. Vi vet i dag at flere av de store firmaene som yter tjenester til det offentlige er registrert i skatteparadisene. For eksempel Aleris. Kilde N Hill: Dagens Næringsliv på nett. Jeg skulle gjerne skrevet noe positivt om dette. Som at det blir bedre tjenester, at vi får mer ut av pengene, at brukerne blir mer fornøyd. Vi har hørt slikt fra de blåblå i mange år. Dessverre finnes det ikke belegg for det. Dessverre har de blåblå i lang tid sett bort fra fakta og, ved nytale, overbevist velgerne om at privatisering er riktig. Så nå, velgere, er det tid for erfaring.

Inge Jørgensen

Erfaren

Skattelette

Publisert i PD 12.11.13

Hva var det jeg sa? Del 2. Endelig kan Stein Erik Hagen cashe inn for sine investeringer i Høyre og FRP. Sammen med de 100 rikeste her i landet får han 87 millioner i skattelette når arveavgiften blir borte og formuesskatten reduseres (N Hill: kilde er Klassekampen og Dagsrevyen 08.11.13). Finansminister Siv Jensen gir 3,57 milliarder kroner til de formuende. I tillegg gir hun 10,54 milliarder i skattelette på inntekten. For folk med inntekt under 500.000 gir det 1000 eller mindre i skattelette, mens de med inntekt over 2 millioner får

39.000 ekstra. Det Jensen tidligere kalte «folk flest» er blitt «folk mest». Hun skjuler det i en flott retorikk og framstiller det som at alle vinner, mens det altså er de rikeste som vinner. Som vanlig. Gratulerer velgere, dette har dere ønsket.

Inge Jørgensen

Økonomisk Nostradamus

Hoksrud taus?

Publisert i Varden 03.11.13 og TA 04.11.13 og i PD 05.11.13

Etter at statssekretær Bård Hoksrud i beste liberale ånd lanserte 110 km på tørt føre har han glimret med sitt fravær i pressen. Har han fått munncurv?

Inge Jørgensen

Observant

Skriv noe positivt!

Publisert i PD 01.11.13, TA og Varden 04.11.13

Det var en god venn som anbefalte å skrive noe positivt til en forandring, slik at jeg ikke bare framstod som en gretten gammel gubbe. Han hadde glemt mine refleksjoner rundt Porsgrunn som turistby. Nå er jeg svært glad for at Porsgrunn kommune ikke planlegger å betale 40 millioner for ny kjerke på Østsida. Det er positivt at innbyggerne slipper en slik kostnad nå som Ælvespeilet blir dyrere og de årlige kostnadene på 20 millioner tynger nok. Dessuten er kjerka rik nok til å betale sjøl. En annen positiv ting er at Kafé K stiller bakgården til disposisjon uten kostnad til alle som vil arrangere noe på kulturkafeen. Her har nok Ælvespeilt sin største konkurrent, og konkurranse er jo positivt, må vite. Går vi til de litt større sakene ser jeg det som positivt at kundelistene til First House er offentlig tilgjengelig i EU, om ikke i Norge. EU krever offentlighet for at lobbyistene skal få innpass i systemet. Jeg fant ikke listene på nettet, så nå venter jeg bare på at avisene lar oss få vite hvem som er kunder i First House og dermed har bånd til landbruksminister Listhaug. Til slutt vil jeg trekke fram Norges største skatteyter, Trond Mohn, som betaler sin skatt uten å klage. Det er positivt og det står det respekt av.

Inge Jørgensen

Positiv

Kildene mine

Publisert i PD 29.10.13

Napoleon Hill, artig navn, gir uttrykk for at jeg er lat. Det kan så være. Her er mine kilder i høst, noen av dem oppgitt i leserinnleggene: De utmerkede lokalavisene PD, TA og Varden, Dagsrevyen, Dagens Næringsliv på internett, Hegnar Online, Klassekampen papir, Mimir Kristjanssons utmerkede bok "De Superrike", den like utmerkede boka "Den onde sirkelen" av Torbjørn Røe Isaksen, Statistisk Sentralbyrå. Det gjelder å følge med, Napoleon Hill. Da åpenbarer verden seg.

Inge Jørgensen

Med riktig navn

Skattefritt utbytte

Publisert i Varden, TA og PD 23.10.13

Hva var det jeg sa, del 1. Stein Erik Hagen tar ut milliarder av kroner i utbytte fra sitt selskap Canica. Det kan en lese på Hognar Online mandag. Han slipper å betale skatt. Det var skattefritak under den forrige borgerlige regjeringa, noe som heldigvis ble endra av de rødgrønne. Hvordan det er mulig fortsatt å ta ut skattefritt utbytte er meg en gåte. Men selvsagt, en forklaring vil vi få, og det er jo også helt i tråd med de blåblå sin politikk. Hagen raser fordi han må betale skatt av sin luksusbåt, men det er bare småpenger i forhold til det han tjener på sine investeringer i de blåblå under valgkampen. Erna Solberg fikk gratis helikopterskyss av Hagen, en vennetjeneste og investering. At det er mulig å surmule når du tar ut milliarder i skattefritt utbytte er meg en gåte. Det er dessuten et dårlig signal i forhold til skattemoralen. ALLE må bidra til fellesskapet for at det skal føles meningsfylt. Dessverre

er Hagen i selskap med Olav Thon som beklager seg over eiendomsskatten og formuesskatten. Han som betaler kun 80 millioner i skatt, mens inntektene er formidable. En annen av de som bidrar lite er Kjell Inge Røkke som ikke har betalt personlig skatt på åtte år. Hvordan det er mulig er også en gåte for meg, enkel økonom som jeg er.

Nå er de blåblå i gang. Det første de gjør er å melde at uførepensjonister skal aldersjusteres. Dvs at de som har lite skal få mindre. Det gjøres selvsagt for at de som har mer skal få mer. En god tradisjon i vårt vestlige samfunn.

Inge Jørgensen

Ikke overrasket

110 km/t

Publisert i TA og PD 22.10.13

Lykken er å kjøre fort. Det har Bård Hoksrud forstått. Populisten fikk ikke plass ved kongens bord, men han vet å markere seg fra første dag på jobben. Dermed foreslår han at vi skal kunne kjøre fortore enn i dag når været tillater det. Kjempeflott. FRP har forstått at de lite kan gjøre med det første statsbudsjettet og velgerne vil bli skuffa. Derfor vil populistiske forslag som ikke krever penger være velkomne. Hoksrud smiler hele veien rundt når han får støtte fra forskere og ansvarspersoner i forvaltningen. Så heretter vil vi ikke bare få været presentert i radio, TV og på nett. Værmeldingen og YR vil heretter inneholde opplysninger om dagens fartsgrenser. Så følg med, du kan ikke skylde på Bård Hoksrud når du kjører av veien fordi føret ikke var som du trodde. Og i rettssakene etter det økte antall ulykker, vil ulykkesdagens vær være et sentralt element i bevisførselen. Jeg gleder med til neste tur til Oslo, høye fartsgrenser som det er allerede. Ansvarlig

politikk blir det imidlertid mindre av.

Inge Jørgensen

Fartsglad

Nytt statsbudsjett – Et svik mot de fattigste

Publisert i TA, Varden og PD 17.10.13

Hva skal vi med de blå-blå når vi har et blå rødgrønne?

I dag kan vi lese at den avtroppende regjeringen vil belønne de rike blant oss med lavere formuesskatt og redusert arveavgift. Og det vil de gjøre etter at de best betalte av oss systematisk har økt våre lønninger med atskillige prosent og kroner mer enn de lavest betalte av oss. Det ble påvist av Statistisk Sentralbyrå da de i fjor la fram en oversikt over lønnsutviklingen fra 2002 til 2011 (Teknisk berekningsutval). Den viste en systematisk skjevutvikling som ga de rikeste av oss stadig mer, mens de lavlønte fikk mindre. Den viste at de 10% lavest lønte lønnstakerne hadde 32,4% lønnsøkning i perioden. Det tilsvarte ca.62.000 kroner. De 10% høyest lønte fikk hele 53% lønnsøkning, tilsvarende 312.000 kroner. De høyest lønte økte sin andel av lønnsmassen fra 18,6 til 19,7%, mens de lavest lønte reduserte sin andel av lønnsmassen fra 6,1 til 5,5%. Så jeg spør igjen, hva skal vi med de blå-blå når vi har de blå rødgrønne? Det er et svik mot de lavest bemidlede når de rødgrønne øker gapet ytterligere.

Inge Jørgensen
Bemildet og belønnet

Ja, sa folket

Publisert i PD 11.09.13 og Varden 12.09.13

Folket har talt, de ønsker andre løsninger. Folket sier ja.

Ja, til skattefrihet for de aller rikeste.

Ja, til redusert formuesskatt.

Ja, til forlenget normalarbeidstid.

Ja, til større fleksibilitet for arbeidsgivere.

Ja, til større frihet for arbeidsgivere.

Ja, til redusert innflytelse for arbeidstakerorganisasjonene.

Ja, til økt arbeidsgivermakt.

Ja, til lavere lønn.

Ja, til lavere ytelser fra NAV.

Ja, til større krav fra NAV.

Ja, til private skoler.

Ja, til utbytte fra private skoler.

Ja, til private helse- og omsorgstjenester.

Ja, til utbytte for private tjenestetilbydere.

Ja, til redusert skatteinngang fra skoler, helse- og omsorgsinstitusjoner.

Ja, det er så mye.

Litt etter litt endrer samfunnet seg. En dag våkner folket opp og sier nei.

Inge Jørgensen - Kledd i sort.

Ola Thons renholdere

Publisert i Varden 04.09.13, PD og TA 05.08.13

Ola Thon har skapt seg landets største formue i et samfunn han ønsker å endre. Han har derfor annonsert at han vil stemme FRP. Sammen med Høyre er FRP de rikes parti, det er ingen tvil om det, finansiert som de er av både hjemlige og skatteflyktige rikinger. Ola Thons renholdere derimot, de annonserer at de vil stemme RØDT, partiet som sies å være for arbeidsfolk. Renholderne skriver at deres svette har gjort Thon rik. De skriver også de må vaske mer enn 50% flere rom etter at Thon outsourcet renholdet til ISS. ISS ønsker ringevikarer framfor fast ansatte, organiserte arbeidere. Ringevikarene kan nemlig skaltes og valtes med. Thon tjener litt mer på en slik ordning, selvsagt. Det skjedde også i Os kommune, hvor FRP-Søviknes sparte et par millioner kroner på å privatisere renholdet. Det råkjøret som følger av slike grep, fører til økt trykk på NAV. Men det bryr verken Thon eller Søviknes seg om. NAVerne angripes med enkel mobbing. NAVerne «tjener» godt og blir sittende komfortabelt uten oppdrift til å skaffe seg nytt arbeid. Det er en ond sirkel. Veien går nedover, med lavere lønn, svakere rettigheter og mindre frihet. Thon derimot, tjener mer og får større frihet. Tydeligere kan det ikke illustreres, rikingen Thon er for FRP, de lavtlønnede renholderne er for RØDT. Valget er enkelt.

Inge Jørgensen

FRP-døddare

Gamle ideer og dårligere løsninger

Publisert i Varden 03.09.13, TA og PD 04.09.13

Med hendene i lomma, seierssmil og avslappet holdning skal de tre Høyretoppene i Telemark vinne valget. Og jeg som trodde at den som kjempet måtte brette opp armene og gå på med krum hals. I skolepolitikken vil Høyre satse på læreren. Det er jeg helt enig i. En lærer med god kunnskap og forskningsbasert praksis er gull verdt og bør belønnes deretter. Høyre vil også privatisere skolen. Det er ingen ny idé og i Sverige har det ført til svakere plassering på utdanningsstatistikkene. Høyre vil bygge vei og bane med såkalt OPS, Offentlig Privat Samarbeid. Det er ingen ny idé og har vært gjort i England og i Sverige med store ekstrakostnader for kommende generasjoner. De private tjener godt, og det er vel meningen. Høyre sier de vil ha valgfrihet i helsevesen og eldreomsorg. Private skal få

bygge og drive, og heller ikke det er noen ny idé. Valgfriheten vil være for de som har råd til å velge dyrere løsninger og ikke for folk flest. Og i alle fall ikke for arbeidstakere som må overnatte i kjellere for å komme i havn med de lange vaktene. Med økt privatisering av disse tjenestene får vi flere uorganiserte arbeidstakere og dermed dårligere arbeidsavtaler. Det er et kjent fenomen. Og som om dette ikke er ille nok, vil privatiseringen medføre at fellesskapet mister skatteinntekter i og med at de store omsorgsfirmaene gjerne er registrert i skatteparadiser og dermed slipper unna beskatning i Norge. Til slutt vil Høyre skape nye arbeidsplasser. Det vil de gjøre med forenklet regelverk, ved at det blir enklere å skape arbeidsplasser (les flere korttidskontrakter og svekket fagorganisering) og ingen særnorske skatter og avgifter. Skattelette og svake fagforeninger har aldri skapt verdier for fellesskapet. Kapitaleierne derimot, de tjener godt på dette. Det er bare å se til Tyskland hvor de arbeidende fattige har økt betydelig i antall og hvor det er skapt større forskjeller mellom folk enn på lenge. Heller ikke her har Høyre noen nye ideer. Hvorfor folk her i Norge ønsker en slik politikk, med gamle ideer og dokumentert dårlige løsninger, er meg en gåte. Godt valg!

Inge Jørgensen
I kampposisjon

Den onde sirkelen

Publisert i PD 28.08.13, Varden 29.08.13 og TA 30.08.13

Jeg har nettopp lest boka til Torbjørn Røe Isaksen, Den onde sirkelen, om å falle utenfor i verdens rikeste land. Isaksen skriver godt, respektfullt, folkelig og forståelig. Og jeg kan kjenne igjen og akseptere det meste av det han skriver. Likevel er jeg urolig og jeg skal forsøke å få fram hvorfor.

Om skolen heter det at den er for teoritung og at lærerne ikke har kompetanse nok. Det siste vil Isaksen og Høyre gjøre noe med ved å tilby etterutdanning til 10.000 lærere. De vil også skape alternative utdanningsveier etter grunnskolen. Dette er vel og bra, men det teoritunge innholdet i grunnskolen ser det ikke ut til å bekymre. De vil også privatisere skolen, som i Sverige. Sverige faller tilbake på de internasjonale skoleundersøkelsene etter privatiseringen. Det bekymrer meg at Isaksen og Høyre ikke makter å ta innover seg at fellesskolen er best for alle i det lange løp. Å satse på læreren er det viktigste vi kan gjøre, det er jeg helt enig i, og da må vi gjøre læreryrket attraktivt, som i Finland hvor de beste søker seg til lærerutdanningen.

Forrige gang de var i regjering godkjente Høyre private videregående skoler over en lav sko, i Troms tilsvarende 20% av studiespesialiseringsplassene, alle i Tromsø kommune. Det ville ødelagt den offentlige skolen hva gjelder både elevtilfang og økonomi. De private skal tjene penger, uansett hva Høyre måtte mene om det. De private tjenestene i Norge er ofte registrert i skatteparadis, driver kreativ fakturering mellom egne virksomheter for å senke overskuddet i Norge og unndra beskatning her hjemme. Samfunnsøkonomisk lønnsomt kan det ikke være. I Sverige har de private hatt medvind i seilene og tjent gode penger. På TV nylig fortalte en skoleeier at de ikke tok ut utbytte, men investerte i nye skoler. Seinere solgte han alle skolene og tjente gode penger. Tok han ikke da utbytte?

Isaksen bekymrer seg for de mange som havner på uføretrygd og andre offentlige ytelser. Det gjør vi alle. Han bekymrer seg i tillegg for ytelsenes størrelse, at de skal være høye slik at mottakerne mister motivasjonen for arbeid. Også jeg kan se at det finnes de som får mer enn godt er, men noen regel er det neppe. Hans løsning er å senke "terskelen inn i arbeidsmarkedet for dem som virkelig trenger det." Det skal bli lettere med midlertidig ansettelser. Midlertidige ansettelser og lav lønn er allerede realiteten for mange. Sammen med krav til mobilitet utgjør dette en brutalisering av arbeidslivet jeg mener vi ikke er tjent med. Isaksen mener vi ikke har noen brutalisering av arbeidslivet fordi det norske folk skårer høyt på tilfredshetsskalaen. Det rengjøringspersonalet i Os kommune som mistet jobben til fordel for ansatte i konkurrerende firma vil neppe være enige. Det nye personalet hadde midlertidige kontrakter og lavere lønn, og de var til lite bry, uorganiserte som de var. De gamle, som ikke skaffet seg nytt arbeid, måtte til NAV for å få til livsopphold. Du skal se de kommer inn i den onde sirkelen. Istedenfor å svekke arbeidstakernes rettigheter bør Isaksen erkjenne at opparbeidete rettigheter har ført til et godt samfunn for flere.

Torbjørn Røe Isaksen har mange gode analyser og mange gode forslag i boka Den onde sirkelen. Hel til slutt skriver han at "Tidligere generasjoner brøt ut av sine onde sirkler, og vi kan bryte ut av vår." Det er synd han ikke er sosialdemokrat og kan bruke sin kunnskap og sine evner til beste for alle, og ikke bare for de få. De tidligere generasjoner organiserte seg mot en brutal kapitalisme og skapte et bedre samfunn. Når vi ser hvem som er Isaksens venner, ser vi hvem som tjener på hans politikk. Millionærene, kapitalistene gir til partiet, både våre hjemlige og skatteflyktningene. Deres udemokratiske holdning er en krone er lik en stemme, slik vi ser det i USA hvor virksomheter nå får finansiere valgkamper og ikke bare personer. Vil ønsker ikke slikt her i Norge.

Inge Jørgensen

Utbryter

Stem blått, mist jobben

Publisert i Varden og TA 28.08.13 og i PD 29.08.13

Jeg tuller ikke. Det skjedde i Os kommune hvor Bård Hoksruvs venn Terje Søviknes regjerer. Der mistet de kommunale renholderne jobben til fordel for et firma som ansatte utenlandske arbeidere på korttidskontrakter og lave lønninger. Utlendingene var heller ikke organisert i noen fagforening. Os kommune sparte visstnok et par millioner kroner. De tidligere renholderne som ikke fikk seg annet arbeid, måtte til NAV og få hjelp der. Hvor mye det kostet Os kommune sier historien ikke noe om, og kanskje er det staten som tar den regninga. At renholderne mister rettigheter også, som rett til AFP og eventuelle andre ting, bryr heller ikke de blå seg om. Menneskelige hensyn angår ikke den liberale kapitalismen.

I neste omgang, når renholderne har NAVet i lengre tid, kommer de blå og mobber dem for liten oppdrift og vilje til å påta seg mindre attraktive jobber, for ikke å ville flytte dit jobbene er, for å være dårlige modeller for de yngre generasjoner som så arver en innstilling til at det er greit å gå på NAV. Den onde sirkelen er i gang. Vi får et hardere samfunn på denne måten.

De blå vil gjerne privatisere for å skape konkurranse som skal sørge for bedre resultater, mer for pengene og andre positive effekter. I Sverige privatiserte de mange skoler med det til følge at svenske skoleelever gjør det dårligere på PISA-undersøkelsene nå enn før privatiseringen. Det er det Erna Solberg kaller å satse på skolen. Privatiser, få dårligere resultater og mist jobben, hvis du i det hele tatt får en jobb. Svenskenes blå regjering sørget for at mange svenske ungdommer ikke kom inn i arbeidsmarkedet, ikke fikk støtte til å prøve seg heller, og måtte flytte til Norge for å få jobb. Her finner vi nå 80.000 svensker som jobber lange dager uten å klage, og slik presser vårt arbeidsmarked så våre unge må NAVE. Når du er i Norge for å arbeide og legge deg opp penger, er fritid og familie mindre viktig. Norske arbeidstakere vil gjerne ha tid til familie og venner, og ei lønn å leve av. Med de rødgrønne er det blitt vanskeligere, med de blå blir dette umulig. Veien nedover vil akselrere og kanskje vil vi ende opp som den kapitalistiske vinneren Kina, hvor f.eks. Iphones fabrikker krever arbeidere under 35 år som kan jobbe 15 timer dagen for ni dollar.

Useriøst? Stem blått, mist jobben, så får du se.

Inge Jørgensen

Blåblåoppgitt

Bypakke Grenland

Publisert i PD 21.06.13

Grenland, Norges industridistrikt nr.1. Kunsthall Grenland forstod det. Gul røyk og forurensning var ikke vår greie. Grenland er industri. Ikke forurensing og elendighet, men kreativitet, utvikling og omstillingsevne. Så vi ser at kunstforeningen og Grenland Friteater viser vei, oppnår nasjonal og positiv omtale og Grenland er på banen. Også når det gjelder kommunikasjon. Bypakke Grenland er et formidabelt bidrag til Grenlands utvikling. Vi trenger et nytt veisystem. Grenlandspakka er svaret. Når det protesteres er det fordi det oppleves som urettferdig at noen må betale som ikke benytter og andre må betale mer. FRP er uten svar, som vanlig. Alternativet? Statistisk SentralByrå har nylig påvist at det er mange som har økt sin inntekt urettmessig mye, de best lønnete er de 10% av oss som tjener mest. De har økt sin inntekt med mer enn 60% de siste 10 år, mens de tilsvarende 10% lavest lønnete kun har økt sin lønn 30%. Dermed er det naturlig at de høyest lønnete betaler mest. Så mitt forslag er, la de (vi) høyest lønnete betale for Bypakke Grenland gjennom en egen transportavgift innkrevd gjennom skatteseddelen, i tillegg til at utenbysbrukere betaler pr. passering. Ansvaret er vårt og FRP er ikke svaret.

Inge Jørgensen

For Bypakke Grenland

Annonserer

Publisert i PD 15.06.13 og Varden 20.06.13

Tenk deg følgende annonse: "Vi øker våre priser med 0,2% for å kunne ansette en person ekstra. Denne personen vil få anstendig lønn og bedre livskvalitet. Vedkommendes kontakt

med NAV vil opphøre." Flott, hva? Eller denne: "Våre aksjonærer avstår 0,5% av utbyttet for at våre ansatte skal kunne få en ekstra kollega. Denne vil bidra til at arbeidspresset blir mindre, arbeidsmiljøet bedre og alle blir glade. Også NAV og ordføreren." Hvorfor er det

så utenkelig?

Inge Jørgensen

New Vision Society

Kapitalismen dreper

Publisert i PD og TA 29.05.13, Varden 30.05.13

10.000 ekstra selvmord melder forsker Sanju Basu ved Stanford University som følge av finanskrisa i 2008. Sammen med økonom og folkehelseekspert David Stuckler har Basu skrevet "Boka Body Economic - Why austerity kills" om kuttpolitikken i EU. Det er kuttpolitikken som fører til drapene. Det er kjent stoff for dem som vil se. Da den økonomiske banditten Jeltsin hyret inn de liberale arvtakerne til Ayn Rand i 1992, falt gjennomsnittsalderen på russiske menn til 56 år og landet mistet millioner av mennesker. Det er ingen tvil om at kapitalismen dreper. Noen ganger direkte, som i angrepskrigene i Vietnam, Irak og Libya, andre ganger indirekte, som når økonomien bryter sammen. Eller som når en i Bangladesh dreper 100-vis av tekstilarbeidere fordi bygningene de arbeider i ikke holder god standard. Bare for å spare penger slik at du og jeg skal kunne fylle garderoben med silke og lekkert undertøy fra H&M eller andre lavpriskjeder. I diktet "Vise om kinabarna" skrev Rudolf Nilsen;

"Før natten er endt må de stå
ved grytenes kokende vann
og rense kokonger, de små
langt borte i Himmels land,
så engelske ladies kan gå
med kjoler som klær deres stand."

Det er ikke lenger bare engelske ladies, men gud og hvermannen, også jeg, som sprader rundt i silkeskjorter med død og fordervelse på samvittigheten. Og nå er den kapitaliske døden kommet frem til Vest-Europas porter. Det har hittil bare vært snakk om hvordan ismer som kommunismen, fascismen, nazismen og sintonismen fører til massedrap. Ingen frihetssøkende mennesker i kapitalistiske samfunn har ønsket å se hvordan deres egen ideologi også fører til massedrap. Det hjelper ikke om kapitalistene er lyse eller mørke blå, røde eller grønne, eller behengt med roser. Også til venstre kan en gå til krig per mobiltelefon og kreve at islendingene betaler for finansvikingenes

ville ferd gjennom natten. Også med en venstrepolitisk finansminister godkjente en hegdefond i Norge, også kalt finansielle masseødeleggelsesvåpen.

Så hva skal en da gjøre, annet enn å mane til kamp? Som Rudolf Nilsen sa:

"Gi meg de rene og ranke, de faste og sterke menn,
de som har tålmod og vilje og aldri i livet går hen
og selger min store tanke, men kjemper til døden for den.

Ja gi meg de beste blant dere, og jeg skal gi dere alt.
Ingen kan vite før seiren er min, hvor meget det virkelig gjaldt.
Kan hende det gjelder å redde vår jord. De beste blant dere er kalt."

Inge Jørgensen

Revolusjonens røst

Høyre vil endre samfunnet

Publisert i TA og Varden 23.05.13 og i PD 24.05.13

Erna Solberg skal ha sagt at hun vil forandre Norge. Det vil også Siv Jensen. Torbjørn Røe Isaksen har imidlertid vært ute og sagt at forandringene ikke vil bli **så** store. Så hva er små eller store forandringer? Kåre Willoch foretok noen små grep i reguleringen av boligmarkedet da han tok over som statsminister i 1980. Boligmarkedet føyk til himmels og vi fikk et boligkrakk til stor fortvilelse for mange. Nå er det aktuelt å endre arbeidsmiljøloven igjen, slik Bondevikregjeringen gjorde rett før den gikk av og som ble reversert av de rød-grønne. Det vil endre og redusere arbeidstakerorganisasjonenes makt. Det vil bety større makt til arbeidsgiver. Og en slik endring vil kunne medføre store forandringer i samfunnet. Vi vil fa den samme reduksjonen i fagforeningenes makt om FRP kommer i posisjon og stopper skattefradraget for fagforeningskontingenten. For noen av oss betyr fradraget motivasjon nok til å være medlem, og en redusert motivasjon vil bety færre medlemmer. Se til Sverige hvor fagforeningene har mistet all makt etter at deler av motivasjonen for medlemskap ble borte. Det svenske høyre klarte å ødelegge grunnlaget for en maktfordeling vi trenger for å oppnå en god fordeling av overskudd. Så selv om Torbjørn Røe Isaksen bedyrer at forandringene ikke vil bli så store, vil samfunnet endre seg betydelig. Og du og jeg vil tape mens de rike vil vinne. Sånn blir det når Høyre endrer samfunnet.

Inge Jørgensen

Maner til kamp

Reklame for lave lønninger

Publisert i TA og Varden 25.04.13

St1, et lavpris selskap som selger bensin og diesel har i disse dager en eklamekampanje gående. Her reklamerer de for sosial dumping og ansatte uten tarifflønn. Det er sikkert ment å være morsomt. Og kanskje er det bare jeg som synes det er usmakelig når de skriver: «Du får lavere pris fordi vi driver med sosial pumping av våre ansatte» og «Du får lavere pris fordi våre ansatte ikke har tarifflønn.» Kanskje er det en advarsel mot høyrekreftene som gjerne

vingestekker fagforeninger og svekker ansattes lønnsbetingelser. La oss se det slik. Stem sosialistisk.

Inge Jørgensen

Organisert

Høyres klassekamp

Publisert i TA og Varden 18.04.13, PD den 24.04.13

Høstens valg er et klassevalg. Det er et valg som får stor betydning for fordeling og velferd. Fordeling og velferd er garantert av arbeidsfolk, fagforeninger og sosialistiske partier. Uten fagforeninger og sosialistiske partier vil det være slutt på en rettferdig fordeling og velferd. Thatcher er død og begravet, thatcherismen lever i beste velgående. Thatcher ødela fagforeninger, fordeling og velferd i Storbritannia. I henhold til thatcherismen og liberalismen skal staten være liten og svak og enkeltmennesket skal ha størst mulig frihet. Friheten for den ene er selvsagt en slavetilværelse for den andre. Walmart-samfunnet viser det, hvor de arbeidende fattige er gode eksempler. Uten et sosialt samfunn er frihet for alle illusorisk. I dag ser vi hvordan liberalismen ødelegger EU, tidligere så vi det i Asia og Latin-Amerika. Nærmest oss ser vi hvordan høyre regjeringen i Sverige ødelegger det svenske velferdssamfunnet. Der sørget de for at fagforeningene ble små og svake, deretter ødela de det som var av sosiale velferdsordninger. Og resultatet er tusenvis av svenske ungdommer som arbeider for lav lønn i Norge fordi det ikke finnes et verdig liv for dem i Sverige. Høyre liker å framstille seg som en av velferdssamfunnets garantister og pådrivere. Det er ingen ting i historien som dokumenterer det. Høyre har alltid kommet etter når arbeidsfolk, fagforeninger og sosialistiske partier har gått foran. FRP liker å framstille seg som partiet for folk flest, men fagforeningene vil de svekke gjennom forbud mot sentrale avtaler og lønnsoppgjør. FRP forstår ikke at vår fordeling av goder er avhengig av sterke fagforeninger som gjør avtaler med arbeidsgiverne. Fordeling er klassekamp. Høstens valg er et klassevalg. Der høyrepartiene, thatcheristene og de liberale får makt tar folk til gatene. Store deler av Europa er preget av klassekampen. De rike kjørte økonomiene i grøfta, ble reddet av liberalistene som tok pengene fra fellesskapet, et fellesskap som nå møtes med tåregass og vannkanoner når de tar til gatene. Klassekampen er tilbake. Kanskje blir det nødvendig med en ny revolusjon. Sørg for sosialistisk seier i valget, så slipper vi vold og overgrep på folks rettigheter og sosiale goder.

Inge Jørgensen

Sosialist

Flyfett

Publisert i Varden 04.04.13 og TA den 08.04.13, PD 16.04.13

Den ultimate motivasjonen for slanking er nå oppfunnet. Flyturer betales pr. kilo og ikke pr. person. En fantastisk ordning som vil motivere for et liv med en sunn livvidde og et mer beskjedent akterspeil. Om et par tre år vil vi ikke lenger skue ølmager, hengebucker

og sidromper. Friskvernsenteret i Porsgrunn vil få et oppsving, bydelsbassengene må fylles på nytt og åpnes for frokost-trimmerne, bymarka blir tett befolket hele sommersesongen, mens

lysløypene blir utvidet med dobbeltspor og nye varselskilt; kø foran neste motbakke. Bergby og Mac Donald endrer sine menyer etter at kundene har forsvunnet til de nye sushisjappene i Storgata. Samoa Air har gått foran, Ryanair og Norwegian kommer raskt etter. Sjø! er jeg takknemlig for endelig å få en pekuniær straff for mitt vellevnet. Strevet med å klippe tåneglene har ikke vært nok.

Inge Jørgensen

Motivert

Porsgrunns nye ansikt

Publisert i TA, Varden og PD den 03.04.13

Ælvebredden skal fornyes. Det ble fortalt på Venstre's møte på Kafé K rett før påske. Det skal bygges en utstikker utfor Rådhustrappa med plass til store båter og en scene i enden slik at det kan arrangeres store konserter utendørs. Kjempeflott blir det, og med sikker suksess. Langs ælvebredden er det nå sikret med stein, og nå skal det komme ei langsgående brygge med plass til gjestebåter. Har jeg forstått det riktig er det rom for nye ideer. Ordføreren hadde folkeavstemning i kafeen og kom til at det ikke blir noen gågate i Porsgrunn. Det må satses på parkeringsplasser, og forsamlingen var skjønt enige om at folk flest vil kjøre så nærme som mulig. Sjø! har jeg nylig vært i Woodlands nord for Houston i Texas og sett hvordan det ble lagt til rette for bilen samtidig som gående kom seg fram på en god måte. Hos oss ville det bety parkering langs hele storgata, på begge sider. Det er mulig, og det bør skje. Men la gata være enveiskjørt som nå. I Woodlands gikk også Tøffe-Tøffe-Toget rundt i byen. Det kan vi også ha. I Storgata fra Down Town via jernbanen til Osebro, og tilbake langs ælvebredden. Tøft hva? Vinterstid bør kommunen sørge for isfrie fortauer så vi eldre tør bevege oss uten fare for lårhalsbrudd. Ælvebredden bør ha utstikkere for gjestebåter hele veien fra Osebro til Minneparken. Og så bør det være vann og strøm, dusj og doss på veien. Da blir det turistvennlig da. Langs bryggene kan kommunen sørge for å sette opp sjøbuer som kan selges eller leies ut til småhandel, kafeer og restauranter. En visjon av og for havnestyret. Helt til slutt, det bør bygges gangbru over utløpet av Lilleælv over til Café Osebro som også rullestolbrukere kan benytte. Har vi ikke hatt en fin ælvebredd før, så får vi det nå. Om noen år.

Inge Jørgensen

Tålmodig

Vinnere og tapere

Publisert i PD 19.02.13 og Varden 21.02.13

Sentralbanksjefen gir oss det råd å jobbe mer, flere timer i året. Begrunnelsen er at Norge får en større andel eldre i årene som kommer, så for å finansiere økte utgifter til denne gruppen, må vi jobbe mer og stå lengre i arbeidslivet. Staten har lagt fram sine prognoser for lønnsutviklingen fram til 2060 og funnet at vi vil ha 80% økt kjøpekraft når den tid kommer. Når vi ser disse to tingene i sammenheng, så er det mulig å tenke alternativt. Det bør være mulig å senke økningen i kjøpekraft og dermed finansiere de økte utgiftene alle vi eldre utgjør. Med økt kjøpekraft vil presset på miljøet bli så stort at vi ikke vil ha glede av det. For eksempel har bilbruken i Bergen ført til så dårlig klima at de vil innføre datokjøring, og antall hytter i Vrådal er blitt så stort at kloakkanlegget bryter sammen. Hvilken glede vil vi ha av å vinne 80% kjøpekraft dersom vi taper miljøet?

I fjor la Statistisk Sentralbyrå fram en oversikt over lønnsutviklingen fra 2002 til 2011 (Teknisk beregningsutval). Den viste en systematisk skjevutvikling som ga de rikeste av oss stadig mer, mens de lavlønnte fikk mindre. Den viste at de 10% lavest lønte lønnstakerne hadde 32,4% lønnsøkning i perioden. Det tilsvarte ca.62.000 kroner. De 10% høyest lønte fikk hele 53% lønnsøkning, tilsvarende 312.000 kroner. De høyest lønte økte sin andel av lønnsmassen fra 18,6 til 19,7%, mens de lavest lønte reduserte sin andel av lønnsmassen fra 6,1 til 5,5%. Tenkt om det hadde vært omvendt, og de lavest lønte hadde vunnet i lønnskampen? Tenk også på om noe av lønnsøkningen hadde gått til skatt? Da ville sentralbanksjefen ha fått dekket inn de økte kostnadene, og vi ville sluppet å jobbe flere timer og flere år.

Nylig ble det dokumentert at barn i fattige familier og familier med lave inntekter sov mindre enn andre barn. Nok søvn er en forutsetning for en god utvikling. Barn i fattige familier er overrepresentert i alle statistikker som dokumenterer behov for hjelp. Det være seg tannhelse, barnevern, psykiatri eller spesialundervisning. Hvorfor skal disse barna tape når vi renner over av penger?

Når skal Erna Solberg, Siv Jensen og Jens Stoltenberg forstå at vi må snu trenden med stadig økende forskjeller i samfunnet? Når skal de ubemidlede bli lønnsvinnere, få et bedre liv og dermed spare oss for en mengde reperasjonstjenester? Når skal vi rike betale nok skatt til å finansiere de offentlige til gode tjenester og ikke bare forvente økt lønn og lavere skatt? Høyre og FRP vil senke skattene og De RødGrønne har ikke økt dem på åtte år. Den private rikdommen flommer over og gir oss større biler og flere hytter, i Vinje i Telemark økte hytteantallet med 73% i årene 2000 til 2011. Og fortsatt er helsekøene lengre enn vi liker, barnevern under press og spesialundervisningen i økning. Hvorfor?

Vi må gå for en ny politikk, ikke fortsette i samme sporet som til nå, og heller ikke gå til høyre, med en redusert offentlighet, økt privatisering, En ny politikk som tjener ALLE, og ikke bare oss rike.

Inge Jørgensen

En vinner

Hva er galt i Skien?

Publisert i PD og Varden 12.02.12, TA den 16.02.13

Noe må det være når vi kan lese om et eldre ektepar at de «Vant over kommunen», eller det påvises at barn med ekstra behov ikke lenger skal få støttepedagog i barnehagen. Spør du meg så handler det om flere ting. Den ene er den hodeløse pengebruken, som på Odd Stadion, bygarasjen og Geitryggen flyplass. Den andre er troen på at omorganisering og stadige organisasjonsendringer skal gi innsparinger, ev. bedre tjenester. I Skien tror en at mange forvaltningsnivåer gir bedre tjenester. Videre tror en at konsulentfirmaer som Agenda Kaupang forvalter sannheten og handler som om det var riktig. Hvis alle kommunene går for samme tjenestenivå som den billigste kommunen, hvem er det da som gir de beste tjenestene og hvem er det som taper?

Det ville vært fint med ærlige politikere og ærlige ledere. De kunne sagt som sant var at det er ikke penger til alle rettighetene og alle gode ønsker. Det er ikke mulig for kommunen å gi innbyggerne de tjenester som Storting og Regjering har vedtatt. Dette er ikke mulig for sosialistene, og heller ikke for de konservative, og slett ikke for de liberale. Det er heller ikke mulig for kommuneadministrasjonen. La meg skyte inn at privatisering ikke løser problemene fordi det, som vi har sett, fører til noen rikere enkeltpersoner med høye lønninger eller stort utbytte, lavere inntekt for arbeidstakere, mindre skatteinngang til stat og kommune fordi private firmaer ikke alltid betaler skatt siden de er registrert i skatteparadiser.

Man kan ikke lenger bare late som, det må kreves lojalitet til innbyggerne og ikke bare til ledere og politiske vedtak. Noen må si i fra. Ja, vi har forvaltet våre skattepenger dårlig og brukt for mye penger. Ja, vi må stramme inn. Nei, du kan ikke få dine rettigheter oppfylt. Men, ja, vi skal gjøre så godt vi kan.

Inge Jørgensen

Gjør så godt jeg kan

Urnestedet i Skien

Publisert i Varden og TA den 18.01.13

I Skien er vi i beit for gravsteder. Nå er det snakk om å bruke matjorda i Gjerpen. Det synes jeg er et dårlig valg. Vi må nok tenke nytt og jeg har et forslag. På Li har vi en kirkegård hvor det er noen få graver og ennå færre besøkende. Hele den inngjerdede gården framstår som et mørkt og lite innbydende jorde. På dette området bør det være mulig å reise en vakker, tre etasjers gravlund i tradisjonell norsk byggestil (ikke som de nye Rema1000-byggene og heller ikke som NAV-bygget), gjerne i trevirke. Inne i bygget gjøres det plass til urner, enerom og familierom. Vakkert lyssatt og hvor det også er plass til lys og blomster, ekte og uekte alt etter de etterlattes ønsker. Når dette realiseres vil vi enda kunne brødfø gravrøkten på Li med mat fra jordene i Gjerpen. Dét var vel noe å tenke på?

Inge Jørgensen

Nytenkende

Børs og katedral

Publisert i PD og Varden 10.01.13 og i TA den 18.01.13

Porsgrunn kommune vil gi penger til investorene på Down Town. Det er snakk om 48 millioner kroner. Det må da være mulig for de søkkrike å hoste opp disse pengene selv, så kan vi bruke pengene på noe mer fornuftig. På barna f.eks. Porsgrunn menighet mangler penger til ny kirke på østsida. Det er snakk om 40 millioner. Nå har kirke og stat skilt lag og menighetsbarna er stinne av penger etter de siste 10 årenes reallønnsøkning. Kommunen sliter med å få endene til å møtes. Så hvorfor ikke la menigheten betale selv, så kan vi bruke pengene på noe mer fornuftig. Aktivisering av eldre f.eks.

Inge Jørgensen

Investeringsvillig

Skatt i paradiset og andre historier til høyre

Publisert i TA 21.12.12 og i PD 27.12.12

Vi leser at stadig flere formuende oppgir sine formuer som er registrert i skatteparadis. De får nemlig amnesti. Dvs. at de slipper straffeskatt og fengsel. Det er bra at de rike oppgir sine formuer og dermed bidrar til fellesskapet gjennom formuesskatten. Det er bra at statens skattejegere får gode avtaler med skatteparadisene om å oppgi navn på de formuende. Nå har også Høyre forstått at skattereduksjoner for de formuende ikke er noen vintersak ved valg. Det er kommet en erkjennelse av at ingen bør fritas for personlig beskatning i et samfunn for alle. Om det vil bli realiteten når Høyre/Frp kommer til makta er jeg usikker på. Også i Sverige framsto høyresida som "folkehemmets" beskyttere. Der lot høyresida løfter være løfter, forlot utjevningspolitikken, senket skattene og reduserte de sosiale støttetiltakene, med det til følge at mange unge ble arbeidsledige og invaderte Norge for skrelle bananer og pushe drinker. Her hjemme prøvde Høyre i høst å framstille seg som det nye Arbeidspartiet, med egen hjemmeside i regi av Torbjørn Røe Isaksen. Innholdet var hentet fra Høyres hjemmeside, så det var et klart lurei. Isaksen forstod det og sida forsvant. Nå har Høyre forlatt retorikken om skattefritak for de formuende. Men målet består, formue skal ikke beskattes, på lang sikt. Dessverre er det slik at det er så mange i Norge som ser seg selv som formuende, og som ønsker seg mindre skatt, at de stemmer Høyre/Frp.

Høyre/Frp ligger godt an til å vinne valget til høsten. Det vil bety omveltning for de fleste, eller en "overhaling" av den norske modellen, slik Kristin Clemet i den liberalistiske tankesmia Civita uttrykker det. Der beskylder de venstresida for "reformvegning." Overhalingen vil bestå i svakere arbeidsmiljølov, lengre normalarbeidstid, flere deltidsstillinger, lønninger som er konkurransedyktige med Øst-Europa. "Arbeidslinja" vil regjere i NAV-systemet, noe som betyr mindre utbetalinger til arbeidsledige slik at det vil framstå som mer attraktivt å komme seg i jobb. Og det vil bety karensdager ved sykdom, slik Michael Tetzschner foreslår for Høyres program. Overhalingen her i Norge vil følge Sverige med stor arbeidsledighet blant unge. Der arrangerer de jobbkurs for de som til Norge. Hvor norske ungdommer skal søke blir det spennende å se. Kanskje til Sverige?

Alternativet til overhalingen til Clemet vil være en overhaling av skattesystemet slik at velferdsstaten får et bedre fundament. Og da må ALLE bidra med personlig beskatning så det monner.

Inge Jørgensen

Reformvennlig

346 fattige barn

Publisert i TA lø 08.12.12, Varden ma 10.12.12.

Grenlandsavisa kom nylig til å melde at Porsgrunn har 346 vedvarende fattige barn. Det er Oddrun Goksøyr i NAV som melder dette. Det er ikke et tall vi bør være stolte av. Det bør heller ikke vår regjering, som sier de gjør det godt, så godt de kan. Men så skylder de på innvandringen. Det er mulig det. Det er sikkert også mulig å endre definisjonene slik at fattigdomsfenomenet blir borte, statistisk sett. Realiteten blir ikke borte, lav inntekt er problemet. Det vi vet, er at det blir færre fattige når grunnstønadene til barnefamilier øker. Barnetrygd, bostøtte, sosialsatser og slikt er grunnstønader som kommer alle eller trengende til gode. Det er her en kan satse, ved siden av å øke sysselsettingen. Pengene til de økte grunnstønader kan f.eks. hentes fra de rikeste, de med høyest inntekt eller høyest formue. Porsgrunn har helt sikkert 346 med millioninntekt som bør kunne bidra. Men da må vi ha politisk vilje og ikke ha skattereduksjoner som en prioritet.

Inge Jørgensen

Bemidlet

Brotorvet i våre hjerter

Publisert i PD tirsdag 04.12.12

Da jeg var i Russland nå sist, var byggeaktiviteten voldsom. Overalt var det stillaser og kraner. Og alle stillasene var skjermet med et nett. Slik vi også kan se det i Norge. Her hjemme dominerer grønne nett, med variasjon i grått. I Russland var det annerledes. Der var nettene dekorert som en tro kopi av bygningen bak slik den hadde vært, eller slik den skulle bli. Det burde da være mulig å få til noe slikt på Brotorvet også. Da mener jeg på de dominerende murene mot øst. Hva med å dekorere murene med bilder fra gamle Stathelle? Slik der er gjort på de store vinduene i Schankebygget i Porsgrunn. Der er bildene i svart-hvitt. Mens på Brotorvet bør det være mulig å dekorere med fargebilder. Gjerne fra dagens Stathelle.

Inge Jørgensen

Med båt på Marinaen

Barn taper

Publisert i Varden 18.10.12, TA 19.10.12 og PD 20.10.12

Skien kommune vil kutte i spesialundervisningen og tilbudet til funksjonshemmede. Det er den nye bibelen til Skienspolitikere som viserveien. Agenda Kaupangs rapport forteller om et «overforbruk» på disse områdene. Og da må det kuttes. Det er sjelden en opplever at et så tynt og svakt fundert dokument får så stor betydning. Dersom denne bibelen har rett, så skulle det bety at barn og unge i Skien kommune har fått undervisning i Rolls-Royce-klassen i mange år. Noe vi vet at de ikke har. Resultatene på de nasjonale prøvene viser det, svake som de er. Foruten at behovet for spesialundervisning i Skien er høyere enn andre steder. Og det er det fordi barn og unge ikke trives, lærer og utvikler seg tilfredsstillende med den ordinære undervisning.

Det vi ellers vet er at Skien kommune har vært underfinansiert fra staten i alle år. Rolf Erling Andersen har vært en sterk talsmann for det, også i Arbeiderpartiets indre sirkler, uten

å bli hørt. Det må likevel være riktig at politikerne i alle avskygninger jobber for å endre den statlige finansieringen av Skien, også de to «ungdomsaktivistene» Bård Hoksrud og Torbjørn Røe Isaksen. Og selvsagt bør vår lokale, velformulerte Emilie Schäffer, øve press i sitt eget parti for at Skien skal få sin rettmessige del av de statlige bevilgningene. Det er mulig at politikerne må gå i seg selv og slutte å overføre innbyggernes midler til meningsløse prosjekter som 4-nivå-forvaltning, flyplass og Odd stadion. Forvaltningen er endret

etter få år, mislykket som den var. Mens næringslivet bør sørge for flyplassen og Odd stadion, dersom det er slik at disse to har så stor betydning for dem selv. Det kan umulig være blant kommunens primæroppgaver å sørge for slike vernet arbeidsplasser.

Det er kommunens primæroppgave å sørge for at barn og unge får en opplæring som de kan lære, trives og utvikle seg av. Derfor er det feil å kutte der pengene trengs mest. La

derfor ikke barn og unge tape, men sats offensivt der skoen virkelig trykker.

Inge Jørgensen

Spesialpedagog

Facebook Bank

Publisert i PD september 2012

Nå kommer snart Facebook med banktjenester. Det blir fint å ha frihet til å kunne overføre

småbeløp (under en million kroner) til venner på Facebook, nærmest på straksen. Nå har vi lenge hatt et mobbeproblem blant barn og unge på Facebook, som det viser seg vanskelig å takle. Omtrent en måned etter at banktjenestene er lansert, vil vi få oppslag om barn og unge som er ranet, eller truet til å overføre penger til sine "venner" på Facebook. Jeg antar at både Facebook og bankene vil anføre at overføring av penger er den enkeltes ansvar. Og så har vi sysselsatt politi og rettsvesen, skoleverk og alle hånede gode krefter til nok et unyttig arbeid for å tekkes de finansielle friheter vårt samfunn holder seg med.

Inge Jørgensen - Nei til Facebook Bank

Skjønn og vurderingsgrunnlag i psykiatri, psykologi og pedagogikk

Publisert i TA og PD 30.08.12 og i Varden 03.09.12

Så har den stein gærne, hvite, kristne, høyreekstreme nordmannen fått sin dom. Psykiatrien har fått et tilbakeslag. Den er ikke til å stole på. Det er ikke å forundres over. Grunnen til det er at psykiatrien, som psykologien og pedagogikken, er atferdsvitenskap. Psykiatri, psykologi og pedagogikk skal forstå atferd. Det gjøres gjennom observasjon av handlinger, samtaler med observanden og nærpersoner, tale, skrift eller tegn og bilder skapt av observanden. Det tas ikke blodprøver, gentester og en scanner ikke hjernen. Det lyttes, leses og ses. Ofte brukes standardiserte tester og observasjonsskjemaer. Dette utgjør vurderingsgrunnlaget, som så blir tolket av de skolerte psykiatere, psykologer og pedagoger. De innsamlede data blir tolket og forstått ulikt. I saken mot den stein gærne, hvite, kristne, høyreekstreme nordmannen var det én del av virkeligheten som ikke ble tatt med i vurderingsgrunnlaget av de to første sakkyndige, det var politikken. De sakkyndige sa seg uskolert i politikken, som i denne saken var en helt klar premiss for de grusomme handlingene. Den stein gærne, hvite, kristne, høyreekstreme nordmannen tok et klart politisk standpunkt og påberopte seg rett til å drepe sosialistene på Utøya for å unngå det som i hans øyne var en trussel mot det norske samfunnet. Det var her psykiaterne sviktet. De så ikke politikken som relevant som en del av sitt vurderingsgrunnlag. Det var her de burde ha forstått at de ikke hadde et tilstrekkelig bredt vurderingsgrunnlag, og så burde de ha trukket seg og sin rapport tilbake.

Dette er ikke et ukjent fenomen. I min egen praksis som spesialist i pedagogisk-psykologisk rådgiving har jeg flere ganger opplevd at psykiatere, psykologer, nevropsykologer og mine egne kolleger (jeg selv ikke unntatt), har levert rapporter på sviktende grunnlag. Vurderingsgrunnlaget er for snevert. Det siste har vært gjenstand for større avisoppslag det siste halvåret hvor psykiatrien i Telemark har måttet erkjenne at en av deres ansatte har satt diagnoser på sviktende grunnlag. Det er et mindre problem når spesialisten erkjenner dette og redegjør for at det kan være mangelfullt, og dermed rom for annet skjønn. Det er ille når spesialisten selv ikke erkjenner at vurderingsgrunnlaget svikter. La oss håpe at norsk psykiatri, psykologi og pedagogikk kan lære av dette slik at vi kan gjenopprette det som måtte være tapt av tillitt. Det kan gjøres om en erkjenner at atferdsforståelse krever en stor grad av ydmykhet.

Inge Jørgensen - Ikke feilfri

Kommentar

Publisert i PD tirsdag 28.08.12

I dag, mandag, kan en lese at FRP-eren Ketil Solvik-Olsen mener vi kunne unngått 22.juli med borgerlig regjering fordi de ville hatt bedre gjennomføringsevne enn de rød-grønne. Han har sikkert rett i at vi ville unngått 22.juli, men begrunnelsen ville vært en annen. Den norske, hvite, kristne, høyreekstreme terroristen ville hatt tidligere partikolleger og meningsfeller i regjering.

Inge Jørgensen - oppgitt

La oss privatisere!

Publisert i Varden 28.08.12

Vi får mer for pengene når de private utfører tjenester som hittil har vært forbeholdt det offentlige. Sykehjem og barneverntjenester for eksempel. Da slipper vi å sette av penger til pensjoner og vi kan ha et minimum av sykelønnsordninger. Det er god butikk for oss forbrukere. Det er kanskje ikke like god butikk for de ansatte, men de har jo jobb, så hvorfor klage? De kunne jo vært arbeidsløse. De private bedriftene er riktig nok registrert i skatteparadiser. Som Attendo Care/IK investment Partners som er basert på Jersey, hvor vi også finner Norlandia Omsorg/FSN Capital Limited Partnership, sammen med Unicare, mens Aleris har sin base på Guernsey. Og siden de er registrert i skatteparadis, så blir det jo litt mindre skatt til Norge, men det er jo så lite, så det kan da ikke gjøre noe, siden vi likevel får mer tjenester til brukerne. Nå er det siste ikke helt sant. I Sverige har de privatisert i større skala enn hos oss, uten at det har gitt flere og bedre tjenester. Men Sverige er Sverige, og det er ingen grunn til å tro at det ikke skal gå bedre her hjemme. Det er jo typisk norsk å være gode, også når det gjelder å overføre penger fra folk flest til de få driftige. De fleste av oss ønsker oss fri fra statlig styring, ønsker oss større frihet til å velge og bestemme over oss selv, og da gjør det ikke noe at noen blir rikere på bekostning av de ansatte. Så la oss stemme på FRP og Høyre, privatiseringskameratene i politikken. La Oslo gå foran som et godt eksempel med privatisering av Sjømannskolen på Ekeberg. Den ble solgt for 35 millioner kroner, et betydelig beløp som Oslo fikk frigitt og rett i pungen. At Oslo siden må den leies tilbake med en avtale på 25 år, til en pris på 437 millioner kroner, er kanskje ikke så god butikk. Men ideologisk er det riktig, overfører skattebetalernes penger til de private. Slik blir det mer dynamikk i økonomien og frihet fra statlig og kommunalt eierskap. Kommunalt eierskap likner på kommunisme, flytti rakker'n, la oss slippe. La oss si som Gordon Gekko i filmen Wall Street; Grådighet er godt. Så slipp liberalismen løs, stem på Høyre og FRP. At din pengepung blir slunken betyr lite her, din frihet betyr mer.

Inge Jørgensen - Alvorlig bekymret

PST overvåker som før

Publisert i Varden 18.08.12 og TA 21.08.12 og PD 23.08.12

PST overvåker venstresida og de ekstreme muslimene. Slik var det før 22.juli 2011 og slik vil det fortsatt være, har PST-lederen sagt. At det var en høyreekstrem, hvit, kristen, norsk mann som gjennomførte aksjonene 22.juli endrer ikke på det. Det er kanskje naturlig at det er slik, i og med at venstresida har som klar målsetting å endre samfunnet fra et kapitalistisk diktatur hvor akkumulering av kapital er det eneste som gjelder, til et samfunn for alle, hvor kapitalen spres og alle får del i overskuddet. På den annen side er det trist at PST ikke har tatt innover seg at samfunnet trues nettopp av de høyreekstremerne. Etter siste verdenskrig er det utelukkende de høyreekstremerne som har brukt våpen mot befolkningen i sin kamp mot de vantro. Det gikk utover en venstrebokhandel i Tromsø på 1970-tallet, vi fikk Hadelandsdrapene på 1980-tallet, å nå 22.juli hvor 69 ungdommer på en sosialistisk leir måtte bøte med livet.

I rapporten fra 22.juli-komiteen kan vi lese (side 449): «–Med en bedre arbeidsmetodikk og et bredere fokus kunne PST ha kommet på sporet av gjerningsmannen før 22/7. Kommisjonen har likevel ikke grunnlag for å si at PST dermed kunne og burde ha avverget angrepene». Det er dette «bredere fokus» som PST ikke har tatt inn over seg når de sier de vil fortsette som før. Vi kan lese at PST har fått tredoblet budsjettene sine de siste ti årene. Det hjelper ikke med penger når fokus er feil. Videre kan vi lese (side 452): «Storsamfunnet må ta sin del av ansvaret for manglende risikoforståelse». Storsamfunnet betyr oftest de ledende klasser. De ledende klassers fokus er å bevare, og dermed slipper de høyreekstremerne unna, som vil bevare, eller kanskje helst reversere. De ledende klasser erkjenner ikke at de høyreekstremerne må passes på, og dermed vil PST få fortsette med sitt skjeve fokus og den neste høyreekstremerne, hvite, kristne, norske terroristen vil få arbeide i fred. Allerede nå ser vi hvordan denne sviktende erkjennelsen av høyreekstremerne gir rom for nye trusler mot sosialister. Så våkne opp, hør den høyreekstremerne argumentasjonen som vil stenge grenser og legge alt ansvar for elendigheten i samfunnet på sosialister, kommunister og muslimene. Våkne opp og se at det er den kapitalistiske kulturen som skaper grobunn for høyreekstremismen og den nye fascismen. Kapitalistene tar ikke ansvar for den situasjonen verden er kommet i, de gjemmer sine penger i skatteparadisene og krever at folk flest betaler gildet. PST er et instrument i deres hender, og det er bare du og jeg som kan endre det.

Inge Jørgensen – ennå ikke overvåket

Rasisten Siv Jensen

Publisert i PD 4.august 2012

Så er hun frampå igjen med rasistiske uttalelser. Om Romfolket. De bør stoppes på grensen fordi alle romfolk driver organisert kriminalitet. Hun slår alle over en kam fordi enkeltindivider er kriminelle. Det er rasisme. Skulle vi kanskje forby FRP fordi de har rasistiske medlemmer, kriminelle medlemmer, horebukker for eksempel. Det er jo ulovlig å kjøpe sex i Norge, og for norske statsborgere i utlandet. Skulle vi forby FRP sin virksomhet fordi noen kjøper sex i utlandet? Siv Jensen bør anmeldes, eller er allerede anmeldt for rasistiske uttalelser. Fy skam deg!

Inge Jørgensen

Ikke hellig

Feriebyen Porsgrunn

Publisert i Porsgrunns Dagblad 24.07.12

I PD Lørdag 21.juli heter det at Porsgrunn blir aldri noen turistby. Odd Syvertsen på Vic hotell har det stille om sommeren. Det er sikkert sant at vi ikke er noen turistby, men må det være sånn? I Porsgrunn har vi mye å by på som også turister kan ha glede av. Vi trenger bare en aktiv informasjon om det. Vi kan starte med Bymuseet (med en perle av en hage) og Sjøfartsmuseet og fortsette med cruise på Porsgrunnselva med servering, omvisning i Herøya industripark med vekt på historien, omvisning i Bjørntvedtbruddet og Kjørholt gruver (jeg var selv på en kjempefin tur for noen år tilbake), Diplomisanleggene (en suksess for barna), cruise i skjærgården med servering, fiske og badestopp, tracking i bymarka, Bjørkedalen med milene, Langangen med steinalderboplassene, Brevik sommerby og alle kafeene og restaurantene langs elvebredden i Porsgrunn, for ikke å snakke om Porsgrunn Internasjonale Teaterfestival, Baccalaofestivalen og alle de andre kulturarrangementene byen har å by på. Og er vi frimodige nok inkluderer vi det Skien og Bamble også har å tilby, og vi får et ennå mer fristende tilbud til turistene. Det krever et godt forarbeid, stor innsatsvilje og langsiktig satsing. Lykke til.

Inge Jørgensen

Turist i egen by

Valget i Hellas

Publisert i TA og PD 20.06.12

Her i Hellas var det stor spenning søndag kveld. Ute på barene fulgte mennene stille TV-skjermen. Ingen debatt. Konstantin ønsket seg en klar vinner og en leder som kunne vise veien ut av elendigheten. I dag er det klart, Ny demokrati vant, og de som førte grekerne ut i krisen, vil fortsette den pålagte kuttpolitikken. Konstantin sier ikke om det var et godt valg. "Tiden vil vise", sier han, diplomatisk. Da er Costas tydeligere. "Innen et år har vi borgerkrig", sier han. Og utdyper at det var frykten for kommunistene som gjorde utslaget. Mandag ettermiddag er alt rolig her på øyene, og ingen entusiastiske smil. Annet enn til oss turister, som gjør som best vi kan, og legger igjen en haug med Euro.

Inge Jørgensen - fra Hellas.

Valg i Hellas

Publisert i TA 15.06.12

Greske, eller var det griske, rikfolk overførte sånn ca. 650 milliarder kroner fra greske til sveitsiske banker for et par år siden. De hadde da tjent grovt på den liberalistiske økonomien. Da bankene fikk alvorlige vansker måtte folket betale i form av lønnskutt, pensjonskutt, privatisering av fellesgoder, arbeidsledighet mm. De rikes overføringer var mer penger enn det som skulle til for å redde den greske økonomien. Men de rikes eiendomsrett ble respektert og vi fikk sosialisert gjelden. De rike går fri og folk flest lider. Vi ser det samme i Spania. De rike har også der ført sine rikdommer ut av landet med det resultat at spanske banker må låne penger av Verdensbanken og EU-banken. I Hellas tar folk flest ut sine penger fra bankene. I Spania er det ikke kommet så langt, ennå. Hellas går til valg på søndag og jeg drar for å overvære valget. Med nok Euro i kontanter til å overleve en bankkrise. Jeg håper grekerne har mot nok til å stå i mot, og ikke legger seg under lenkene slik som irene har gjort, som godtok EU-betingelsene. Konflikten, eller krigen, står mellom pengemakt og demokrati. EU overfører makt fra folkevalgte til finanselitene, uten at folkene har fått bestemme selv. Godt valg, grekere!

Inge Jørgensen - ringside

Høyres sykehuspolitikk, løgn eller fakta. Varden 09.06.12

Emilie Schäffer er en høyrepolitiker jeg har stor respekt for, kunnskapsrik og tydelig som hun er. I Varden 05.juni skriver hun innsiktsfullt og etterrettelig om helsevesenets svakheter og utfordringer. Dessverre skriver hun også at jeg lyver, og det liker jeg dårlig.

Min påstand er at Høyre vil privatisere helsetjenestene og Schäffer skriver: "En løgn som gjentas flere ganger blir allikevel aldri til en sannhet. Høyre kommer aldri til å privatisere det gode helsetilbudet vi har i Norge i dag." Når Høyre i sitt Stortingsprogram 2009-13 skriver at de vil privatisere, så vet jeg ikke helt om jeg kan tro på Schäffer. Høyre vil: "• gi flere pasienter mulighet til å benytte **private helsetilbud** for det offentliges regning, slik at den som trenger nødvendig helsehjelp, kan få et tilbud så raskt som mulig. • gi **private aktører** mulighet til å utføre flere oppgaver på vegne av den offentlige helsetjenesten, f.eks. drifting av sykehus,..." Høyre vil at det offentlige skal ha ansvaret for helsetilbudene og kjøpe tjenester av de private. Det er selvsagt god Høyrepolitikk å sørge for en betydelig pengeoverføring fra det offentlige til det private. Private aktører jakter på nye pengekilder nå som finansakrobatene har kjørt den vestlige økonomien på dunken. Ved siden av råvarer og matvarer er søkelyset kommet til offentlige midler. Det jaktes på både penger til helse, pleie- og omsorg, barnehage, skole og barnevern. Høyre finansieres av de rike av den enkle grunn at de tjener de rikes sak. Slik har det alltid vært, og slik vil det fortsatt være, selv om Schäffer mener jeg lyver.

Inge Jørgensen – sannferdig

Høyres sykehuspolitikk, løgn eller fakta. TA 08.06.12

Emilie Schäffer er en høyrepolitiker jeg har stor respekt for, kunnskapsrik og tydelig som hun er. I TA 07.juni skriver hun innsiktsfullt og etterrettelig om helsevesenets svakheter og utfordringer. Dessverre skriver hun også at jeg lyver, og det liker jeg dårlig.

Min påstand er at Høyre vil privatisere helsetjenestene og Schäffer skriver: "En løgn som gjentas flere ganger blir allikevel aldri til en sannhet. Høyre kommer aldri til å privatisere det gode helsetilbudet vi har i Norge i dag." Når Høyre i sitt Stortingsprogram 2009-13 skriver at de vil privatisere, så vet jeg ikke helt om jeg kan tro på Schäffer. Høyre vil: "• gi flere pasienter mulighet til å benytte **private helsetilbud** for det offentliges regning,... • gi **private aktører** mulighet til å utføre flere oppgaver på vegne av den offentlige helsetjenesten, f.eks. drifting av sykehus,..." Høyre vil at det offentlige skal ha ansvaret for helsetilbudene og kjøpe tjenester av de private. Det er selvsagt god Høyrepolitikk å sørge for en betydelig pengeoverføring fra det offentlige til det private. Private aktører jakter på nye pengekilder nå som finansakrobatene har kjørt den vestlige økonomien på dunken. Ved siden av råvarer og matvarer er søkelyset kommet til offentlige midler. Det jaktes på både penger til helse, pleie- og omsorg, barnehage, skole og barnevern. Høyre finansieres av de rike av den enkle grunn at de tjener de rikes sak. Slik har det alltid vært, og slik vil det fortsatt være, selv om Schäffer mener jeg lyver. Schäffer er kanskje i feil parti, hun som har et stort hjerte for de som trenger noe ekstra.

Inge Jørgensen – sannferdig

Høyre og sykehus PD 05.06.12

I sitt svar til meg i fredagens PD skriver Torbjørn Røe Isaksen at han er for et offentlig eid og finansiert helsevesen i Norge. Han vil ikke ha et privatfinansiert helsevesen som i USA. Men han kan ikke forstå hvorfor staten ikke kan betale for at folk skal få ledig plass på et privat sykehus i steden for å stå i offentlig helsekø. Svaret er at det vil øke forskjellene mellom folk om private aktører får melke staten for helsekroner. I Sverige har en nettopp latt private aktører få større plass uten at en har fått mer ut av hver helsekrone. Den svenske staten er heller blitt fattigere i og med at de private tjenestene er registrert i skatteparadiser, og ikke skatter til Sverige. At Isaksen ikke forstår dette er naturlig, finansiert som hans parti er av private rikinger og ikke av folk flest. Inge Jørgensen-for folk flest

Høyre og private sykehus

Publisert i PD 31.05.12

Sykehus på amerikansk er en dyr affære. Dag Arne Tydal åtte ut med kr.900.000 etter å ha blitt bitt av en klapperslange og fått hjelp på et sykehus. Forsikringsselskapet Europeiske betalte heldigvis regningen til Tydal. Europeiske opplyser ellers at et legebesøk for influensa kan koste kr.15.000. Det er dette Høyre går inn for, privatisering av helsetjenester. Slik privatisering forutsetter at en har forsikringen i orden. Forsikring på amerikansk er også en dyr affære. Ikke alle tar seg råd til det. Slik vil det bli her i landet også, om Høyre får det som de vil. Forskjellene mellom folk vil dermed øke ytterligere. Nå vil sikkert nytalende høyrefolk som Torbjørn Røe Isaksen si at det er ikke dette Høyre vil. Men det er det vi får, når liberalistene og Ryandistene får det som de vil. Se bare på utviklingen i Sverige hvor private aktører med hovedkontorer i skatteparadiser har hatt en betydelig økning under høyrestyret.

Inge Jørgensen - Sosialist

Storkommunen Grenland

Publisert i Varden, TA og PD i mai 2012

Endelig snakker vi. Grenlandskommunene blir slått sammen. Det var på tide. Hvis vi lykkes med å få lagt ned Fylkeskommunen også, så vil innbyggerne kunne få et helhetlig tjenestetilbud og vi vil slippe de uendelige drøftingene om hvem som har ansvar for hva. Dette må bli bra.

Inge Jørgensen-Entusiast

Høyres språk

Publisert i Varden 08.05.12, TA 10.05.12 og PD 12.05.12

Høyre har suksess og gjør det godt på meningsmålinger denne våren. Høyre bruker ord som "valgfrihet", "mangfold", "maktspredning", "anstendige velferdsordninger". Ord er viktig, og høyres ord klinger godt i våre ører, vi vil så gjerne ha både frihet og makt, og sikkerhet når vi får vansker. Mangfold og valgfrihet illustreres med ulike typer tilbud, som ulike, private helsetjenester og fritt skolevalg. Så kan du velge å gå på en skole for kristne, muslimer, realfagsinteresserte, idrettsatleter, en skole for dukser eller en skole med en særlig pedagogisk plattform. Mangfoldet i en skole for alle er ikke tema. I helsetjenesten betyr frihet og mangfold f.eks. at du kan velge å få dine tjenester hjemme eller i institusjon. Maktspredning betyr at staten ikke skal eie, private skal eie. Folket skal eie, sier Erna Solberg. Hun vil selge staten ut av bedrifter som Statoil, Telenor, Norsk Hydro, Statskraft og mange andre profitable bedrifter. Kjøperne er "folket", i Høyres ordvalg.

Høyre har etablert sin egen hjemmeside for å fremme sin politikk. Jeg snakker ikke her om www.hoyre.no, som ville vært naturlig. Nei, nå heter det www.arbeidspartiet.no. Innholdet er kliss likt. Aldri har vi sett frekhetens nådegave så tydelig demonstrert. Det er som om Høyre ikke stoler på sin egen retorikk, men må stjele fra venstresiden for å få ut sitt budskap, et budskap om markedsliberalisme forkledd som sosialdemokrati. Alle vet at frihet og mangfold betyr frihet for sykepleiere til å sove i sykehjemmets kjeller mellom to dobbeltvakter. Alle vet at frihet betyr svekkelse av arbeidsmiljølov og inngåtte avtaler som binder arbeidsgiverne. Fagforeninger har for stor makt, og høyresiden vil begrense denne makten for å skape større frihet, for arbeidsgiverne. Anstendige velferdsordninger betyr et minimum av støtte til "late" sosialhjelpsmisbrukere, et forslag fra Høyre i vinter.

Høyre ser gjerne til Sverige hvor høyresiden stjal sossernes språk og vant valget. Resultatet er synlig for alle som vil se. 80.000 svensker har flyktet til Norge for å jobbe. Likevel har Sverige 22% ungdomsarbeidsløshet. Om Høyre vinner valget vil få "svensk" politikk i Norge også. Vår lave arbeidsløshet vil forsvinne, offentlig stimulans for økt sysselsetting vil forsvinne, minimumslønninger vil øke i antall, de rike vil bli rikere og de fattige vil bli fattigere. Slik er markedsliberalismen, og slikt ønsker vi ikke. Selv om Torbjørn Røe Isaksen er aldri så pen og sympatisk og Jern-Erna framstår i ny forkledning.

Inge Jørgensen

Vettskremt

Virtuell kirke i Porsgrunn

PD 28.04.12 og TA og Varden 30.04.12

Østre Porsgrunn kirke bør gjenoppbygges som en virtuell kirke, en friluftskirke med virtuelle rammer av laser. Oppdraget bør gis til de som lager Kontiki-filmen. De behersker

film, foto, data, laser og har kreativitet nok til å gjøre dette til et kjempeløft for menigheten og byen. Porsgrunn vil kunne få en turistattraksjon som Operaen i Sidney. Og vi alle vil

kunne føle at det er høyt under taket i guds hus.

Inge Jørgensen

Nytenkende

La Kirka betale Østre Porsgrunn kirke

PD 28.04.12

Porsgrunn kirkelige fellesråd vil ha en kirke på Kjerkehaugen som er dobbelt så stor som den gamle. Jeg håper inderlig han erkjenner at det vil koste Den norske Kirke mye penger. Porsgrunn kommune kan ikke ta seg råd til slikt. Vil ikke kirken selv betale, bør de ta til takke med et tilbud i Ælvespeilet kulturhus, som uansett koster Porsgrunn kommune mye penger og som det vil bli vanskelig å fylle med aktiviteter fordi husleia vil bli for høy. Kirken har penger og kan betale, nytt bygg eller husleie i Ælvespeilet.

Inge Jørgensen

Økonomisk

Gjenoppbygg Østre Porsgrunn kirke

TA og PD 26.04.12, Varden seinere:

Jeg er enig med Kjell Klevjer Aas og Tommy Sørbe, gjenoppbygg Østre Porsgrunn Kirke slik den var. Den var fin å se på. Den norske Kirke er styrtrik og bør selv ta de ekstra kostnadene til gjenoppbyggingen dersom forsikringssummen ikke strekker til. Porsgrunns befolkning har ikke råd til det, selv om politikerne "fant" 100 millioner "skjulte" kroner til en skole i Brevik. Dersom Kirken ikke vil betale selv, bør de tilbys å få leie Ælvespeilet som likevel koster mer enn det smaker, med 20 millioner i årlige utgifter.

Inge Jørgensen

Sjelden i kirken

Ny Skien vgskole

Eller "Med hodet under armen"

Publisert i Varden 23.mars 2012 og i TA 28.mars 2012

Det skal bygges ny videregående skole i Skien. Utvalget som utredet alternativene kom til at Klosterøya var det beste stedet å bygge på. Jeg kjenner ikke argumentene tilstrekkelig til å vurdere det. Men jeg tenker på noen av følgene dersom det blir bygget på Prestjordet, som fylkesrådmannen har gått inn for. De er katastrofale, på en eller flere måter.

Det er beregnet at ny Skien vgskole vil koste 600 millioner kroner. Det er mulig å bygge for hele beløpet dersom en bygger på Klosterøya. Dersom en bygger på Prestjordet må Skien vgskole leie lokaler over hele Grenland, for den nette sum av 120 millioner kroner, er jeg blitt fortalt. Hvor skal en ta de 120 millionene fra? Skal en bygge ny skole for 480 millioner og få en helt annen skole enn det som var ønsket? Eller skal en slanke skolebudsjettet i Telemark tilsvarende for å kunne bygge den framtidsrettede skolen en ønsker? Uansett hvilke av disse to alternativene en velger, vil de være dårlige valg. Telemark tåler ikke at skolebudsjettet slankes ytterligere. En tåler ikke de innstramninger som er gjort fram til nå heller.

I rive- og byggeperioden på Prestjordet vil elevene måtte spres. Det vil uvegerlig føre til lavere elevtall, for hvem ønsker å gå på en skole hvor hverdagen er preget av forflytning og usikkerhet? Det antas at en allerede nå kan se en nedgang i søkertallene til Skien vgskole. Og hva med lærerne? Hvor skal f.eks. det høyt kompetente musikk, dans, dramamiljøet gjøre av seg om det blir færre elever og større uro? De skal vel ikke i stillingsbanken inntil skolen er etablert og elevene tilbake på skolen?

Dersom en bygger på Klosterøya vil Skien vgskole kunne fungere som i dag, uberørt av byggeprosessen. Det er ikke noe maksimalt tilbud, det er jo derfor en bygger nytt, men det er langt bedre enn om de mange hundre elevene på Prestjordet må ut på legd.

Så "Hvad nøler I efter", kjære politikere? Skal dere rasere et skoletilbud i Telemark, ofre Skien vgskole, eller skal dere bygge for framtida?

Inge Jørgensen

Skolemann i 40 år

Folks helse

Publisert i Varden 21.mars 2012 og i TA 27.mars 2012

Kommunelegen i Skien bekymrer seg for folks helse og vil gjerne ta større ansvar. Det vil også lederen for psykologene i Telemark Simen Sulejewski. Begge bekymrer seg for folks psykiske helse og viser til stort forbruk av medisiner. Det er legenes remedier i det psykiske helsearbeidet. Folks psykiske helse hører ikke hjemme i psykiatrien, men i kommunen. Og da ikke bare hos fastlegene, men i kommunens samla hjelpeapparat, som bør styrkes på bekostning av spesialisthelsetjenesten. Kommunelegen vil at folk skal slippe å være ensomme. Og det er jeg helt enig i. Økt trivsel og velvære kommer med gode arbeidskolleger og et arbeidsmiljø en føler en lykkes i, samt familie og venner og en god fritid med mange hyggelige møtesteder. Kommunens hjelpeapparat er det som er lettest tilgjengelig når folk får vansker. Dette bør derfor være robust. Det er derfor med undring jeg registrerer at Skien legger ned dagaktivitetssentre for eldre, at bemanningen i oppvekst reduseres og at en flytter ressurser fra grunnplanet og opp til toppadministrasjonen i kommunen. Der har en nå fem-seks toppledere en tidligere klarte seg uten. Kommunelegen kan da ikke være ute i et lokalpolitisk ærend?

Inge Jørgensen

Livsglad, men bekymret

Spesialundervisningen øker - Ingen overraskelse

Publisert i PD 21.01.12 og en forkortet versjon i Varden 17.01.12

TA 12.januar tar opp økningen i rapporteringen om spesialundervisning fra 2006 til 2011. For oss som jobber i dette feltet er det ingen bombe, men en naturlig konsekvens av en bevisst politikk. Økningen har ingen enkle forklaringer. La meg vise noen faktorer:

Læreplanene sier at alle skal lære det samme. De sentrale målsettinger er at alle skal ha fag/svennebrev eller studiekompetanse. Det er liten differensiering i klasserommet, alle får den samme opplæringen. Lærernes kompetanse er for lav, faglig, pedagogisk/didaktisk og sosialpedagogisk. Det er blitt satset på en pedagogikk som ikke har dokumentert resultater, som MILL. Skolen byråkratiseres og lærere bruker mindre tid på elevene. Staten (departementet og Udir) oversvømmer skolen med forskrifter og rundskriv (Opplæringsloven er på 58 sider og rundskrivet om vurdering er på 90 sider). Ressursene flyttes fra klasserommet til toppadministrasjon og forvaltningsorganer, de totale ressursene i klasserommet reduseres. Forskerne framstår som lite troverdige når forskningsresultater tolkes forskjellig. Elevenes manglende læring forklares med individuelle begrunnelser og ikke svikt i skolen som system. Barn har flere foreldre enn før og familier har lite tid til barna. Skole-hjem-samarbeidet blir tillagt for liten vekt og er vanskeligere enn før. Elevene har mange tilbud om opplevelser med umiddelbar stimulering. Det legges stor vekt på individuelle rettigheter. Lærernes lønn og status er blitt lavere. Det er ikke konkurranse om å bli lærer. Guttene mangler rollemodeller i skolen.

En satsing på skolen må ta for seg alle disse faktorene. Men en kan begynne med det som ikke koster noe. Elevene må føle seg sett, så de bør bli møtt med et håndtrykk hver dag, se læreren i øynene og hilse. Lærerne kan hver time gi noen elever særlig oppmerksomhet, ikke bare faglig. En kan gjøre som på Heistad ungdomsskole hvor de har gode resultater av å samle seg om en rekke tiltak; Rektor følger opp personalet bl.a. med hvor viktig er om å kunne lese tekster, fortolke og reflektere over tekstene. Skolen satser på grunnleggende ferdigheter og gir elevene konsentrert opplæring med kvalifisert personell på tvers av fag. Alle undervisningstimer har en fast struktur: introduksjon, læreren underviser (10 min), elevene arbeider, avslutning. Skolen involverer foreldrene i en drøfting om hvilken målsetting en skal ha mht. elevenes læring i sentrale fag. Skolen har forventninger til foreldrenes oppfølging av barna; at de viser interesse, har gode rutiner i hjemmet, har hyggelig omtale av skolen og lærerne. Hver elev har en samtale med læreren om sine målsettinger i skoleåret. Elever som får spesialundervisning deltar i klasserommet og gjør sine oppgaver som andre, men tilpasset av spesiallærer. Flotte tiltak.

Furumo bekymrer seg over ressursbruken til spesialundervisningen (han kunne bekymret seg over byråkratiseringen han er en del av) og kan ikke svare på om den har effekt. Svaret har Evensen, spesialundervisningen har ingen effekt. Ripegutten forteller at de økte ressursene til spesialundervisning kommer fra den ordinære opplæringen, rammene økes ikke. Det siste er viktig. Lærerne må bruke ytterligere tid på dokumentasjon når elevene skal ha spesialundervisning. Rektor Evensen er i godt selskap, men tar likevel feil. Når målsettingen er at alle skal nå målene om fag- og svennebrev eller studiekompetanse, og ikke tar hensyn til elevenes ulike forutsetninger, må målsettingen være feil, og dermed også forståelsen av spesialundervisningen som feilslått.

Evensen vil satse på basepedagogikk. Wikipedia definerer; "Basepedagogikk henviser ofte til den formen for pedagogikk som foregår på en baseskole. Slike skoler har ofte en arkitektur som skiller seg fra de tradisjonelle «klasseromsskolene». Resultatene viser at baseskoler og tradisjonelle skoler med klasserom gir samme læringsutbytte for elevene." Evensen vil altså satse på noe som ikke gir bedre læringsutbytte, hvis han ikke har et ekstra kort i ermet? Skal en få gitt elever med behov for spesialundervisning et større utbytte, bør en satse annerledes. God struktur i klasserommet og på timene, kompetente lærere og spesiallærere, lærere som ser elevene og har et nært samarbeid med hjemmet. Flott hva? Så kommer stat og kommune med sine strukturelle tiltak, til beste for elevene og ikke for å sysselsette et administrativt apparat.

Inge Jørgensen Spesialist i pedagogisk-psykologisk rådgiving

EU, demokrati og finans

Publisert i TA og Varden 04.01.12, PD 05.01.12

På årets siste dag leser jeg nok en gang om Norge utenfor EU. Jan B Paulsen i Europabevegelsen i Telemark skriver at de leder an i vekkelseskampanje for EU, som har "utviklet seg til noe langt mer enn bare et marked for norsk olje og andre eksportprodukter." Europabevegelsen går for nye forhandlinger om EU-medlemsskap. Og inntil partiene tar ansvar for dette vil "Europabevegelsen, selve spydspissen på jasiden, "trå vannet" som beredskapsorgan for jasiden." Demokratiforståelsen i Europabevegelsen synes forsvinnende liten. Det ville vært redelig om Europabevegelsen respekterte to folkeavstemninger som sa Nei til EU og lot seg redde til land slik at de slapp å trå vannet til de ble stive og druknet.

Videre leser jeg at utenriksminister Jonas Gahr Støre bekymrer seg for demokratiets stilling under den økonomiske krisa. Det er NTB som melder dette. Støre "understreker at målet ikke er å redde kapitalismen i seg selv; målet er å redde demokratiets legitimitet og en markedsøkonomi som fungerer for menneskene, ikke mot menneskene." Det er nesten så jeg ikke tror mine egne øyne. Det burde være betryggende. Han deler jo mine synspunkter, at målet må være å redde demokratiet og ikke kapitalismen. Nå er min tiltro til markedsøkonomien ikke særlig stor, særlig ikke min tiltro til finansmarkedet. Det er tross alt finansmarkedet som har kjørt den vestlige økonomien i grøfta. Det er finansøkonomien som truer demokratiet med sin tro på en dollar en stemme, og ikke ett menneske en stemme. Det er finansøkonomien som kjøper seg politikere, både i USA og Europa. Det er finansøkonomien som stoppet den demokratiske prosessen i Hellas hvor det skulle stemmes over finanspakkene. Der fikk de finansokraten Lukas Papademos som statsminister etter sosialisten og demokraten Giorgos Papandreou. Papademos er innsatt av finanseliten og ikke demokratisk valgt. Også Italia har fått en finansokrat som leder, og heller ikke han er demokratisk valgt. Jeg deler Støres bekymring for demokratiet i Europa. Det burde Paulsen også gjøre. Paulsen og Støre burde også bekymre seg over at vår intellektuelle elite ser på demokratiet som et problem for finansmarkedet. Økonomiprofessor Rögnvaldur Hannesson ved Norges Handelshøgskole skriver i E24.no om at det at "finansmarknadene overstyrer de demokratiske prosessene (...) er ikke nødvendigvis noe å beklage, heller tvert imot." Hannessons eksempler på vellykka ikke-demokratiske stater er Chile under Pinochet og Italia under Mussolini. Det var stater med høy vekst og "rask reduksjon av offentlig gjeld." Folkets frihet og demokratiske rettigheter kommer i annen rekke.

Det er tegn på at Europa igjen går mot fascismen og diktaturet. I Ungarn skrives nye lover som begrenser demokratiet og i Italia vokser bevegelser som Casa Pound, en fascistisk, ytre høyre-bevegelse som vinner støtte fordi de sørger for hus og mat til de som ikke har. Folkets vel har aldri vært finanselitens anliggende, og dermed ligger veien åpen for andre. Heller ikke sosialdemokratene makter å stille opp et alternativ, men fortsetter å stimulere det kapitalistiske diktatur. Norges bidrag er 50 milliarder kroner til IMF som skal lånes ut til de trengende statene med diktat om nedbygging av sosiale programmer og privatisering av eiendom og tjenester.

Som Paulsen, er Jonas Gahr Støre for norsk EU-medlemsskap. Er han troverdig når han sier at målet ikke er å redde kapitalismen, men demokratiet? Jeg mener nei og finner to grunner til det. Den ene har jeg nevnt, 50-millionerslånet til IMF. Lånet gis uten noen som helst krav fra Støre og Norge om å

sørge for folkets vel, for demokratiske prosesser og en regulert finansverden. Det andre er at han har underskrevet på at Norge skal gå for en uinnskrenket markedstilgang verden over. Det skjedde i under WTO-forhandlingene, og uten at det var foretatt en demokratisk behandling av et slikt standpunkt her hjemme. Uinnskrenket markedstilgang er en gave til finanseliten og et ran av verdier for folk flest.

Occupy-bevegelsen har som sin ledesnor verdige jobber, verdig lønn, verdig liv. Finanseliten vil slavebinde folket og går motsatt vei av Occupy-bevegelsen. Finanspakkene til WTO, Verdensbanken og EU-banken gis med ublu renter og innebærer at folket ikke kan ha håp om verdighet. Det manglende håpet vil medføre at Norge oversvømmes av arbeidsasylanter fra Sør-Europa, slik vi er blitt oversvømmet av svenske emigrantarbeidere etter at høyresiden i Sverige overtok regjeringsmakt og nedbygde den svenske velferdsstaten. Skal folk i Europa ha håp om verdighet må finansmarkedene temmes. En kan begynne med å forby hedgefond, stenge skatteparadisene (også vårt eget skatteparadis for skipsredere) og skattlegge finans hardt. I dag betales det lite skatt fra finanseliten, hvor kreativiteten er stor for å unngå å bidra til fellesskapet. Videre må en tro på og respektere demokratiet. Det gjelder Europabevegelsen som må respektere to folkeavstemninger om EU, og det må gjelde Støre og andre politikere, som må stille krav om demokratiske prosesser og folkelig medvirkning når en skal bidra til å løse finanskrisa.

Jonas Gahr Støres bekymring gir grunn til håp for 2012. Flere slike erkjennelser vil føre til en endring i politikken. Det tar bare litt tid. Troen på demokratiet må være rettesnoren. Ett menneske, en stemme. Demokratiet har alltid sørget for sosialisme, for verdighet for alle. Demokratiet må seire over kapitalismen, ellers kommer det kinesiske, kommunistisk/kapitalistiske diktatur og tar oss. Godt nytt år.

Inge Jørgensen

Demokratiforkjemper

Finans, demokrati og fascisme

Publisert i PD og TA 09.12.11 og Varden 17.12.11

Et privat kredittvurderingsselskap skremmer Europa. Standard and Poor vurderer finansverdens kredittverdighet, også stater. Omtrent som Lindorff her hjemme vurderer deg og meg når vi vil låne penger eller skaffe oss et kredittkort, og som bommer stygt fra tid til annen uten at det får noen konsekvenser for selskapet. Nå er det eurolandene, inklusive Tyskland, som skjelver. Kanskje faller Tyskland fra toppstatus som kredittverdig land. Tidligere i år var USA selv gjenstand for en nedvurdering fra et slikt firma. Til stor irritasjon fra Obama og til skade for verdenssamfunnet. Standard and Poor er en kreftsvulst i verdensøkonomien. Slik flere amerikanske finansinstitusjoner er det. Banken Goldman Sachs ga Hellas lån og hjelp til å skjule sine underskudd. Seinere har banken lånt Hellas store summer for at de skal kunne betjene de lånene Hellas urettmessig er blitt gitt. Og nå krever banken dette tilbake, til tross for at banken er godt kjent med at det kan Hellas ikke. Hellas ledes nå av en finansokrat, Lukas Papademos, med bakgrunn både i Goldman Sachs og i EU-banken. Hans demokratiske sinnelag er ikke som hos sosialisten Papandreou som ville ha folkeavstemning om diktatene til finansverden. Sammen med Italias tilsvarende finansokrat, Mario Monti, sørger Papademos for at Goldman Sachs og andre kapitalister får sine kroner tilbake. Til skade for landet og en katastrofe for folket. Folket og fellesskapet betyr lite for finanseliten. Som et apropos har Manifest Analyse regnet seg fram til at greske kapitalister har gjømt bort opp til 600 milliarder Euro i sveitsiske banker. Det er nok til å redde Hellas fra krisen. Men er de villige? Gjett en gang! Den samlede finanseliten står steilt mot folkene i Europa.

Kapitalismens vinner er for tida Kina. Det kommunistiske diktatur har de riktige midlene til å sørge for effektive arbeidere og maksimering av profitten. Der er de kjent med at stillhet på arbeidsplassen gir mer produktive arbeidere, så de vedtok stillhet på arbeidsplassen. Jeg antar vedtaket var et diktat fra bedriftsledelsen. Kinesisk barndom er en forberedelse til det produktive voksenlivet, ikke en verdi i seg selv, og i alle fall ikke en opplæring i demokrati. Så Kina vinner den kapitalistiske striden og de vestlige kapitalistene gremmes. Her må alt drøftes og stemmes over. Demokratiet er en hemske for kapitalens maksimering.

Arbeidsløsheten i Europa går mot historiske høyder. Høyreregjeringer settes nå til å styre landene fordi venstresida ikke har noen gode svar. Høyreregjeringene har større omsorg for finanseliten enn for folket, som vanlig. Se bare til Sverige hvor det sosiale sikkerhetsnettet er kraftig nedbygd og ungdommen går arbeidsledig eller kommer til Norge. Reinfeldts regjering er av beste blå merke. Advarslene om sosial uro og dyp nød kommer nå fra Norges diplomatkorps i Hellas, Italia, Spania og Portugal. Fire land med fascistiske tradisjoner. Og siden reaksjonene mot finanseliten kommer fra Occupy-bevegelsen, som er en bevegelse og ikke et venstreparti, ikke en retningsgivende kraft og som heller kommer ikke opp med løsninger, kun protest, som blir møtt av klassepolitiet med kuler og gass. Skal Europa igjen bevege seg mot fascismen, venter vi bare på en ny galning som får et åpenbaring fra himmelen med ordre om å redde folket fra fortapelse? Eller må vi gå for en ny væpna revolusjon siden Mahatma Gandhis lære ikke finner gjenklang i vår del av verden?

Inge Jørgensen

Skremt

Kan vi stole på psykiatrien?

Publisert i TA 08.12.11 og i PD 17.12.11

Svaret er nei, og jeg skal begrunne det med to argumenter. For det første er psykiatri atferdsvitenskap. Det handler om å forstå atferd, enten den kan observeres som handlinger eller den er språklig, gjennom tale, skrift eller tegn og bilder. Man tar ikke blodprøver, gentester eller scanner hjernen. Man lytter, leser og ser. Ofte med standardiserte tester og observasjonsskjemaer. Dette blir så tolket av de skolerte, psykiatere, psykologer og pedagoger. De innsamlede data blir tolket og forstått ulikt. Dermed får de også ulike merkelapper, diagnoser, valgt ut fra ulike et eller flere felles diagnosesystemer. Ulike diagnoser medfører ulike tilnærming, behandling. Og hvem vet hva som er riktig? Min påstand om ikke å stole på psykiatrien illustreres i disse dager av de sakkyndige i saken mot den norske terroristen. Her blir en hvit, kristen, høyreekstrem norsk mann sykeliggjort av to psykiatere. Som syk kan han ikke stå til ansvar for sine handlinger. Andre, psykologer og psykiatere, tar til motmæle og kritiserer diagnostiseringen. Den viktigste kritikken handler om hvordan forstå diagnosen paranoid schizofren med psykose. Et kjennetegn skal være hallusinasjon, som psykiaterne i dette tilfelle ikke har funnet. Hvorfor vårt samfunn holder seg med en så vidt svak "vitenskap" kan vi bare spørre om?

For det andre, og det er kanskje svaret på det siste spørsmålet, psykiatrien er tett forbundet med legemiddelindustrien. Legemidler er big business. Vi ser det på utbredelsen av medisiner i psykologisk/psykiatrisk behandling. Medisinbruk har eksplodert i vår del av verden. Nå revideres USA's diagnosesystem og vi får DSM-V, med totalt ny forståelse av diagnostisering og behandling. Tentative diagnoser får plass og gjøres til gjenstand for medisinerings. Dvs. at psykiateren har en hypotese om at pasienten vil utvikle en uønsket psykisk fungering en gang i framtida, og tidlig behandling vil kunne forhindre dette. Normalitetsforståelsen blir smalere og aksept for variasjon i befolkningen blir mindre. Hvilken gullgrube for legemiddelindustrien.

Terroren til den stein gærne, hvite, kristne, høyreekstremer og norske unge mannen har satt psykiatrien under lupen. Julkerød klarte ikke det, "paranoid" som han var. Det var ikke et øyeblikk for tidlig.

Inge Jørgensen

Pensjonene og sjøpungen

Publisert i TA og PD 22.11.11 og Varden et par dager seinere. Klassekampen 02.01.12

Pensjonsreformen medfører en gedigen overføring av penger fra trygden til friske, arbeidsomme og motiverte 60-åring. Trygd og pensjon har inntil nylig vært forbeholdt de eldre som ikke er i jobb, uføre som trenger noe å leve av og seinest, de slitne som ønsker å gå av med verdighet før de blir uføre. Slik er det ikke lenger. Nå kan "alle" gå av med AFP fra fylte 62 år, få utbetalt sin alderstrygd samtidig som en er i jobb. Det betyr at friske mennesker nyter godt av fellesskapets midler og dermed får overført en pen lottogevinst hver eneste måned i årevis. Hvordan har det vært mulig?

Bjørn Vassnes har i boka "Sokrates og sjøpungen" problematisert kunnskapsmangelen i vårt samfunn. Sjøpungen mister sin hjerne når den har etablert seg i sitt miljø. Hjernen har ikke lenger noen funksjon. Er det blitt slik med oss også? At vi ikke evner å analysere, trekke slutninger og se sammenhenger? Pensjonsutbetalingene er svært store og en overraskelse for byråkrater og politikere. Har sjøpungen fått en artsfrende i maktens korridorer? Mye kan tyde på det. Kampflysaken f.eks. Kampflyene er fortsatt uten prislapp, men vi vet at de blir så dyre at vi ikke kan opprettholde et tilstrekkelig forsvar på alle områder slik vi kjenner dem i dag. Godkjenningen av Hedgefond under finanskrisa er en annen sak. Fondenes funksjon er å øke overskuddet til investorene, rein gambling. De har ingen betydning for forskning og industriutvikling. Oljesandprosjektet i Canada er et tredje eksempel. Forurensningen av kloden er betydelig. Oljesand betyr forurensning ganger tre.

Er det for seint? Pensjonsreformen må reformeres. Friske, arbeidende mennesker kan ikke ha rett til trygdemidler. Enklere blir det ikke.

Inge Jørgensen

Snart pensjonist

Kapitalismens diktatur

Publisert i Varden 17.11.11 og i TA 18.11.11 og i PD 19.11.11

EU-banken, Det internasjonale pengefondet og Verdensbanken har diktert Hellas, Spania, Portugal, Irland og Italia til å selge statlige selskaper og eiendom og til å redusere pensjoner og sosiale programmer. Nå har tiden kommet til Frankrike. Ingen av disse tre finansinstitusjonene er underlagt demokratisk kontroll. Snarere tvert imot. EU-banken er spesifikt unndratt politisk styring gjennom sitt mandat, å sørge for stabil rente. Alt annet er uinteressant for banken. Når det utstedes diktat, må det kunne kalles et diktatur. I dette tilfelle kapitalismens diktatur. Nå som dette diktaturet rammer europeere blir det protester også i vår verdensdel. Tidligere har vi passivt sett på når afrikanere, asiater og amerikanere rammes av diktatene til pengefondet og Verdensbanken. Men bedre seint enn aldri. Kapitalistene skapte finanskrisa i den rike, vestlige verden. Folk flest må betale, mens kapitalistene går fri og får beholde sine rikdommer. Det er på tide å ta demokratisk kontroll over finansmarkedet viss eneste fokus har vært å skape og akkumulere rikdom. Forskerne Vitali, Glattfelder og Battiston har påvist et nettverk av global bedriftskontroll (søk på nettet og du vil finne). 147 multinasjonale selskaper kontrollerer 40% av den årlige globale inntekten og 11171 andre selskaper kontrollerer ytterligere 40%. Da gjenstår 20% til resten av verdens selskaper. Dette er et stort demokratisk problem. Resultatene er synlige for alle som vil se.

En annen side ved kapitalismens diktatur er bruk av våpenmakt mot folket. I både USA og Europa møtes folkets protester av politi med tåregass, gummikuler og vannkanoner, og med arrestasjoner. Derimot har politiet vært herlig fraværende da kapitalistenes mobb, Tea-partybevegelsen, demonstrerte i Arizona. En demonstrasjon der ble toppet med drapsforsøket på en senator på høylys dag. Det er ikke uten grunn at det blir kalt klassepolitiet.

Så må vi se det i øynene. Kapitalisme er diktatur, ikke demokrati. Venstresida må igjen ta ledelsen og tøyte kapitalen slik det ble gjort etter finanskrisa i 1929 gjennom lover, reguleringer og skatter som monner.

Inge Jørgensen

Hobbyrevolusjonær

Anders og Lena og skatten vår

Publisert i PD og TA 25.10.11 og Varden 26.10.11

Det står respekt av Anders og Lena. Disse to hardtarbeidende artistene betaler mye skatt. Det framgår av avisenes skattelister. De bidrar til fellesskapet og har tydeligvis ikke skaffet seg finansakrobatisk rådgiving. Slik er det ikke nødvendigvis med de rikeste i Telemark. To av dem har null i inntekt. Det betales skatt også av dem, heldigvis, selv om skatten virker lav når en beregner den opp mot den oppgitte formuen. Vi snakker da om et ensifret prosentbeløp. Og formuen er kun en brøkdel av de reelle verdiene, som Trygve Hegnar har påvist. Nå vil de rike si at de skaper arbeidsplasser av den sparte skatten. Slik Dostojevskij lot Pjotr Petrovitsj argumentere for egen vinning: "Når jeg anskaffer noe ene og alene for meg selv, så anskaffer jeg derved på sett og vis noe for alle, og på den måten bidrar jeg til at min neste får litt mer...., ... på grunn av en allmenn velstandsutvikling." Dostojevskij harselerer med denne argumentasjonen, på samme måte som økonomer har gjort.

Skatten er vår måte å vise at vi tar ansvar for fellesskapet. Dessverre synes ingen politikere å være klare til å skattlegge de rike i særlig grad, selv om SV skryter av at de har endret reglene så de rike bidrar mer en før. Og de rike selv ønsker ikke å bidra. Unntakene kan være Petter Stordalen og Olav Thon som sier de betaler sin (lille) skatt med glede. Med alle klagene fra de rike på høyt skattenivå i Norge, skulle en tro at de ville flytte sine formuer utenlands, slik Jon Fredriksen og Stein Erik Hagen har gjort. Men sannheten er at Norge har et lavt samlet skattenivå. Så hva klager de for? Det sosiale sikkerhetsnettet vi har bidrar også til lav økonomisk uro blant folk flest. Noen kaller det kommunisme at vi har et bedre sikkerhetsnett og en bedre fordeling enn andre land, som et skjellsord. I dette ligger at de økonomiske liberalistene ikke er demokrater. En dollar, en stemme, det er deres devise. Økonomisk liberalisme er ikke forenlig med demokrati. Det ses tydeligst i USA hvor de rike kan kjøpe seg en politisk politikk som forfordeler dem selv. Slik vil vi ikke ha det her hjemme. Krev samfunnsansvar av de rike gjennom en rettferdig skattlegging.

Inge Jørgensen

Hobbyøkonom

Økte forskjeller gir mindre velferd

Publisert i Varden 02.09.11, PD 03.09.11 og TA 04.09.11

Nyliberalismen har gitt økte forskjeller i samfunnet. De 0,1 prosent rikeste har økt sine inntekter mer enn den rikeste prosenten, som igjen har økt sine inntekter mer enn de fem prosent rikeste. De rikeste har nå like stor del av den samlede rikdommen som før det store krakket i 1929. Nyliberalistene har hatt et langsiktig prosjekt, med en vedholdende kamp mot alt som smaker av fellesskap, velferd og statlig styring. Etter andre verdenskrig var kampen rettet mot Roosevelts new deal, omtalt som kommunisme av de nyliberale. Ayn Rands bok "De som beveger verden" fra 1957 var et stygt angrep på det samme, bl.a. med et sideblikk til "folkestatene" i Europa og særlig i Norden. Hun foretok en sidestilling av sosialdemokratiene med Stalins Sovjetrussiske diktatur. Nyliberalistenes definitive gjennomslag kom med Thatcher i England i 1979 og Reagan i USA i 1980. Dereguleringen av finansmarkedet hadde allerede startet, og fikk et kraftig skyv framover med disse to. Her hjemme var det Høyre med Kåre Willoch som ga markedet større plass på bekostning av fellesskapet.

Nå har finansmarkedet vist seg fra sin styggeste side ved helt å koble seg fri fra realkapitalen og skape nye finansbobler med kriminelle virkemidler. Dvs. de ville vært kriminelle under tidligere regelverk. Finansinstitusjonene ble ikke stilt til ansvar for sine ugjerninger i 2008, men ble tvert i mot reddet av politikerne med fellesskapets penger. Statene låner nå penger av de samme finansinstitusjonene de selv reddet og befinner seg i dyp gjeld. I stedet for å nedskrive gjelda slik de gamle grekerne forsto nødvendigheten av (rente og rentes rente kan ikke overleve i det lange løp), eller å øke skattene for de som har evne til å betale, må de offentlige budsjettene beskjæres og velferdstaten nedbygges. Det blir mindre til de som trenger det og fattigdommen brer seg. Resultatene ser vi i England hvor ungdom i de fattige bydelene tyr til voldelige protester. Om ikke lenge vil Spania oppleve det samme. Ungdomsledigheten der er skyhøy. USA omtales nå som en forfeilet stat. Landet har den høyeste fattigdomsraten av 20 større i-land, den største ulikheten i inntekt, de laveste statlige investeringene i sosiale programmer for de dårligst stilte, den laveste sosiale mobiliteten (men kanskje de høyeste drømmene), de største kostnadene til sykdomsbehandling, den korteste forventede levealder (etter Danmark og Portugal), den høyeste barnedødeligheten, hyppigst fedme, høyest forekomst av psykiske helseproblemer. Flere forhold kunne vært nevnt. Dette landet er forbilde for en rekke politikere her hjemme. Hvordan er det mulig?

Snart er det valg. Vårt valg står mellom en fortsatt liberalisering, overføring av verdier fra det offentlige til det private, om konkurranseutsetting og privatisering, og en forvaltning og utvikling av et sosialt fellesskap og fellesskapsverdier. Med privatisering ville Skagerak Energis milliardoverskudd gått til de få aksjeeierne og ikke til fellesskapet, og dermed bidratt til økte forskjeller mellom folk. Med økt privatisering vil vi få flere selskaper som Alleris og Adecco med hovedkontor i skatteparadiser. I Porsgrunn foreligger planer for privatisering av vanntilførselen, en "vare" som vesten gikk til krig på i Libya (ikke bare oljen var av interesse). Siden dette er en sikker inntektskilde kan vi forvente at "markedet", dvs. du og jeg, er villige til å betale mer enn i dag, og eierne vil tjene mer, slik som Skagerak Energi.

Med økt privatisering vil vi også få lengre arbeidsdager, usikre arbeidsforhold, dårligere pensjoner og lavere lønn. FRP vil gjøre som i Winsconsin, å forby sentrale tariffavtaler, og som i Sverige, svekke fagforeningene. I Sverige har svært mange av folkehemmets sosiale sikkerhetsnett forsvunnet med den borgelige regjeringen, og arbeidsledigheten har skutt i været. Resultatet ser vi i alle de svenske ungdommene som jobber i Norge. Her hjemme må vi slå ring om velferdsgoder og velferdsstaten. Vi må ha mot til å høyne skattenivået for de fleste av oss som har fått økt realinntekten vår betydelig de siste ti årene. Skal vi opprettholde et velferdstilbud også i kommunene må vi stemme til venstre, for til høyre finnes nyliberalismens fanebærere.

Inge Jørgensen - Porsgrunn

Energi og skatt

Publisert i Varden og PD 20.08.11

Kraftverkene i Telemark går så det suser. 1,6 milliarder kroner i overskudd i 2010, nesten en milliard mer enn året før. En milliard er betalt ekstra fordi vi har deregulert kraftmarkedet i beste liberalistiske ånd. Det er ingen plikt til å sørge for nok kraft til enhver tid og "markedet" får bestemme prisen. "Markedet" er ikke lenger norsk, men internasjonalt. Kraftverkene har ikke lenger noe samfunnsansvar, men et ansvar overfor kapitaleierne. Tomme vannmagasin er en god illustrasjon på det. Enn så lenge er det stat og kommuner som er hovedeiere, men det er sterke høyrekrefter som gjerne ser at den økonomiske liberalismen får råde, og som dermed vil selge disse pengemaskinene til private eiere.

I dag går 80% av overskuddet tilbake til stat og kommune fordi de er eiere av kraftverkene i Telemark. Det kommer oss alle til gode. Men vi har alle bidratt likt inn i form av ublu strømreregninger, fattige som rike. Ublu må de være når overskuddet er blitt så stort, og de fattige kunne sikkert trengt pengene til andre nødvendige ting. Hadde vi i Telemark blitt presentert for en ekstraskatt på en milliard kroner, så hadde vi fått sterke protester. Dersom kraftverkene hadde vært privatisert, så hadde denne milliard gått fra folk flest til de som hadde råd til å kjøpe kraftaksjer. Dvs. at et lite antall rike mennesker ville blitt ennå rikere. Det er høyrepartienes siktemål, å ta fra de mange for å gi til de få. Det ligger i den økonomiske liberalismens natur å akkumulere og konsentrere kapital. Dessverre er det ingen partier (kanskje med unntak av promillepartiet Rødt) som rent og rett står i mot den økonomiske liberalismen, men sjansen for privatisering og konkurranseutsetting av tjenester er mindre med venstrepartiene i flertall. Så stem til venstre ved kommunevalget og bevar offentlig eierskap og anstendig fordeling av fellesskapets goder.

Inge Jørgensen

Medborger

Boligskatt og hår

I Porsgrunn vil Høyre avskaffe boligskatten. Hvordan de da vil opprettholde de nødvendige felles tjenestene vites ikke. Men sannsynligvis vil de, som FRP, privatisere. Noe som fører til lavere lønninger, dårligere regulert arbeidstid og stort utbytte til de private selskapene som gjerne er registrert i et skatteparadis. Høyre og FRP er så absolutt ikke partiene for fellesskapet. Men Høyre og FRP er for at vi skal få bestemme over lønna vår sjøl. Noen vil bruke de ekstra kronene til å sikre sin framtidige pensjon, mens andre vil bruke dem på hår. Etter at kvinnene i alle år har brukt store deler av sine inntekter på å pynte på hodehåret, etter hvert også fjerne kroppshåret, så er mennene nå kommet etter mht. å fjerne kroppshår. Mer enn en milliard kroner brukes av menn til å fjerne kroppshår. En prosess som må gjentas fra tid til annen. Så de som investerer sine kroner i hårbransjen er sikret god fortjeneste i åra framover. Siden reallønna øker og skattene senkes med Høyre og FRP, vil flere ha råd til å pynte på og fjerne hår. God investering. Men for fellesskapet er det neppe noen god prioritering. Høyere skatter derimot, vil sikre fellesskapet. Både skoler, eldreomsorg og helsevesen vil ha godt av det. Det er noe alle vil trenge før eller siden. Og da bør en ikke være overlatt til seg selv, men kunne forvente at vi alle stiller opp. Ordfører Beyer har lovet at vi ikke skal privatisere, og den nye rådmannen har foreslått å øke boligskatten. Det burde begeistre fordi det er noe som alle vil ha glede av, før eller siden. Hår vil alltid gro på oss mennesker, inntil naturen setter en stopper og vi går inn i evighetene uten verken hår eller boligskatt.

Inge Jørgensen

Glad skattebetaler

Mannen taper – PD 06.07.11

Det pågår en debatt om hvorvidt mannen taper i forhold til kvinner. Selv om menn har de fleste lederstillingene og den høyeste lønnen. I Danmark har de dokumentert det, at menn taper på mange av livets viktige arenaer. Her hjemme kan vi se det ved at 70% av barna som henvises til PP-tjenesten er gutter. Gutter som bekymrer fordi de ikke er like verbale som jentene, og som ikke oppfører seg like skikkelig som jentene. I grunnskolealder er tre av fire av de henviste til PP-tjenesten gutter. De fleste av de som ikke fullfører videregående opplæring med full kompetanse, er gutter. Disse blir taperne på arbeidsmarkedet i følge Kunnskapsdepartementet og NAV. Og vi er på vei til å skape en underklasse av menn, lite attraktive for de vellykkede kvinnene. Ved skilsmitter får de aller fleste kvinnene beholde barnet hos seg, mens mannen får forsørgelsesplikt og besøksrett. Økonomisk taper mennene. Følelsesmessig taper mennene også, men det telles ikke med i regnestykket. I konkurranse med kvinner taper dermed menn på de fleste områder. Ta bare konkurransen mellom menn og kvinner på lørdagskvelden. En kvinne og en mann konkurrerte om hvem som, ute på byen, først lyktes i å skaffe seg en partner for heftig sex. I likestillingens navn, stå på menn, krev mer.

Inge Jørgensen

Mann

Reduksjoner i skoleverket, hvem taper?

Publisert i Pd 08.04.11 og Varden 09.04.11

Telemark fylkeskommune skal slanke skoleverket med 25 millioner kroner kommende skoleår. Det til tross for at fylkeskommunen hadde et overskudd på 80 millioner kroner i 2010, men de går vel til alle de hullete veien her i fylket. Jeg går ut fra at Telemark fylkeskommune er underfinansiert av en stat som ikke helt ser sammenhengen mellom tildelte oppgaver og tildelte midler. Videregående skole har flere søkere til spesialundervisning enn noen gang, og alle vet at det koster å gi dem et tilfredsstillende tilbud. Når det er så mange søkere som ikke kommer inn på sitt førsteønske heller, så får vi heller ikke drahjelp med hensyn til motivasjon, og elevene har lett for å slutte på skolen selv om de ikke har noen gode alternativer å gå til. Det er elever som sliter i skolen som taper når 25 millioner skal spares. Det er elever med behov for spesialundervisning, elever med behov for alternative opplæringsarenaer og alternativt innhold, og mest av alle, elever med utvidet rett (4. og 5.skoleår) som ikke får de to ekstra årene for å nå sine opplæringsmål.

25 millioner kroner er mye penger, og særlig når vi vet at Telemark fylkeskommune har slanket videregående skole hvert år i mer enn 10 år (påvist av Asplan-Viak i mars i fjor). Så hvordan skal fylkeskommunen kunne oppfylle sin opplæringsplikt, når midlene ikke strekker til? De har da ikke tenkt at de bare skal late som om det er mulig?

Skien kommune skal slanke oppvekstsektoren med 15 millioner kommende skoleår. Akkurat som fylket har kommunen slanket skoleverket gjennom mange år. På denne måten øker på spesialundervisningen og andre hjelpetjenester. Skolelovene gir elevene rettigheter, men midlene strekker ikke til slik at rettighetene ikke blir oppfylt. Det er enkle regnestykker som ikke går opp, så la oss ikke late som om disse har noen løsning sånn uten videre. Fylkesmannen og Riksrevisoren holder tilsyn og påviser svikter. Men hvorfor late som om disse sviktene lar seg rette opp uten å gjøre noe med de grunnleggende misforholdene?

I Skien Voksenopplæring får en stor gruppe mennesker en god og tilfredsstillende opplæring uten å måtte vente på byråkratiets langsomme kvern. Fylkesmannen påpeker de forvaltningsmessige svakhetene og pålegger å rette opp "feilene". For å rette opp flere av disse feilene må en ta ressurser noe sted fra, siden en ikke får tilført nye midler. Skal en da flytte ressurser fra undervisning til forvaltning? Jeg antar at de som mister sin undervisning på grunn av dette, vil bli mindre fornøyde og komme til å protestere. Så Fylkesmannen og Riksrevisoren bør påvise statens svikt heller enn kommunens. Staten kaster blå i øynene på befolkningen.

La det til slutt være sagt. Pengene finnes. Det er bare å se rundt seg, på høyfjellet og ved sjøen. Statsminister Stoltenberg har i nyhetene vist til at reallønna vil øke med 30% noe fram i tid. Dersom vi øker skattenivået noe, slik at reallønna ikke blir fullt så høy, vil det være mulig å gi folket de tjenestene det nå er lovet. Eller se til kraftselskapene som driver rovdrift på ressursene og tar seg ublu betalt for strømmen de selger, overskuddene har aldri vært større. Så har vi Statoil og Norsk Hydro. Statoils overskudd fra virksomheten her hjemme blir investert i forurensende oljesand i Canada eller i diktaturer som Aserbadjan. Norsk Hydro likedan, legger ned virksomhet i Norge og lar de ansatte få sin "lønn" av det offentlige, mens selskapet henter ut store overskudd av kraftproduksjon og investerer i verdens største aluminiumsverk i et arabisk diktatur hvor det ikke er lov å organisere seg og langt mindre lov å si hva du vil. Investeringer som kunne kommet vår egen næring til gode.

Våre mest trengende elever taper på at det offentlige ikke er i stand til å gi gode nok tilbud. Sånn er det bare. Noen av oss velger private skoler hvor kommunen mister styringsmulighet, og vi andre sitter igjen med en dårligere offentlig skole. Ønsker vi dette?

Inge Jørgensen

Gretten gammal gubbe i skoleverket

Jørgen Kosmo og spesialundervisningen

Varden og PD 15.03.11

Riksrevisjonen har i sin visdom funnet ut at elevenes rettssikkerhet er truet fordi PP-tjenesten bruker for lang tid til saksbehandlingen ved vurdering av behov for spesialundervisning, fordi vedtakene er mangelfullt konkretisert og fordi internkontrollen i skoleverket er for svak. Det har ikke slått herr Kosmo at Staten lover mer enn den kan holde? Lærerutdanningen sier lite eller ingen ting om spesialundervisning, rettighetene følges ikke av de nødvendige pekuniære midler, kommunene må slanke skolebudsjettene og har gjort det i en årrekke, byråkratiekravet fra et autistisk Utdanningsdirektorat flytter fokus fra den profesjonelle skole til forvaltningsskolen, PP-tjenesten bedriver flere fornuftige virksomheter og ikke bare saksbehandling av rettigheter, og statens menn i fylkene bringer ingen insitammenter i sin "veiledning". Så en oppfordring til Kosmo; se nærmere på statens rolle i dette spillet. Kanskje også din egen.

Inge Jørgensen – PP-tjenesten i 25 år

Stolt og glad

Publisert i PD 18.01.11 og i Varden 22.01.11

I januar 1983 åpnet Grenland Fritidsklubb for psykisk utviklingshemmede på Stridsklev. Jeg var stolt og glad da jeg møtte en stolt og glad gjeng første klubbkveld. Nær 25 år etter ble klubben lagt ned til store protester fra den ellers glade gjengen. Kommunen hadde nå bevilget 35 millioner til rideleir på Vallermyrane. Hvordan henger slikt sammen?

I fjor fikk vi vite at Porsgrunn kommune måtte beskjære budsjettet til spesialundervisning, og det gikk utover logopedene. Lørdag den 8.januar kunne TA melde at PP-tjenesten ga foreldre beskjed om at barn med behov for logoped måtte henvende seg til helsevesenet. PP-tjenesten var meldt til Fylkesmannen ved Utdanningsdirektøren for kreativ lovfortolkning med lovbrudd som resultat. Nå har Utdanningsdirektøren i andre saker redegjort for at barn kan ha rettigheter etter flere lovverk samtidig. Retten til spesialpedagogisk hjelp etter skoleloven faller ikke bort selv om barnet har rettigheter også etter helsetjenestelovene. Logoped er spesialpedagogisk hjelp. Så her har PP-tjenesten vært vel kreativ i sin lovfortolkning, presset som de har vært fra politikerne til å redusere budsjetter og fra Fylkesmannen til å redusere saksbehandlingstida for nye saker. Det er ikke lenger grunn til å være stolt og glad.

På fredag kunne Varden melde at Saturnveien barne- og familiesenter muligens må stenge i tre uker i sommer for å spare 300.000 kroner. Saturnveien gir en uvurderlig hjelp til familier med funksjonshemmede barn, familier som hver eneste dag har store utfordringer og dermed behov for avlastning for å kunne finne krefter og finne sammen. Dette skjer samtidig som Porsgrunn kommune bevilger 1,5 millioner kroner til rideleieren på Vallermyrane. Hva er grunnen til slik prioritering?

Det gjøres mange uforståelige prioriteringer. Ælvespeilet til 200 millioner kroner skal vi ha råd til. Mens vi mangler 300.000 kroner til Saturnveien. Jeg er ikke lenger stolt og glad over å bo i Porsgrunn, Nå er jeg bare trist og lei.

Inge Jørgensen - Porsgrunn

De NYE hvite båtene til Gaza

Høsten 2010

Reuwen Moskovitz (80) er på vei til Gaza i en ny hvit båt. Moskovitz er overlevende etter Holocaust. Han reiser sammen med sju andre aktivister og ser det som "en hellig plikt for en overlevende som meg å beskytte mot forfølgelsen, undertrykkelsen og innestengningen av så mange mennesker, inkludert 800.000 barn i Gaza." Referansen er Klassekampen 28.09.10 og Al-Jazeera. Det blir spennende å se hvordan israelsk militære vil handtere denne situasjonen.

I forrige uke kom rapporten fra FN's menneskerettsråd som fastslår at Israel brøt folkeretten og menneskerettighetene da de angrep Gazakonvoien. Denne uka har Israel igjen begynt å bygge på palestinsk land. Israel søker på denne måten å realisere sionistenes drøm om ett land for jødene kun, uten plass til andre religiøse grupper.

Og vi andre står og ser på og tåler så inderlig vel den urett som ikke rammer oss selv. Norge tjener på det også, gjennom utstrakt handelsvirksomhet og profitt fra det voksende, norske militærindustrielle kompleks. Vakkert?

Inge Jørgensen - Porsgrunn

Støtt jødene

Juni 2010

Da jøden Alfred Dreyfus ble dømt til livsvarig deportasjon på Djebeløya 1894 startet en annen jøde, Theodor Herzl, den politiske sionistiske bevegelsen hvis mål var et hjemland for jødene. Det kristne Europa var ingen plass for jødene. Forfølgelsene var mange, pogromer var kjent og utryggheten stor. Europa var etter hvert blitt nasjonalstatenes verdensdel, så tanken om et hjemland for jødene var ikke så fremmed. Det britiske imperiet tilbød jødene et landområde i dagens Uganda, men det ble avvist. Det var Palestina som gjaldt. Jøder flyttet til Palestina etter hvert, særlig etter at England fikk herredømme over området da det ottomanske riket falt. Engelskmennene var stadig i konflikt med sionistene som ikke så seg for gode til å benytte terrorisme i å nå sine mål. For eksempel har tidligere statsminister og fredsprisvinner Menachem Begin bakgrunn i en jødisk terrororganisasjon. Han var leder i Ingun Zvai Leumi og ledet sprengingen av King David Hotell i Jerusalem og massakren mot landsbyen Deyr Yassin. Brittene ettersøkte han, men valgte heller å trekke seg ut av Palestina og overlate landet til sionistene. Min kilde er Store Norske Leksikon.

I våres har jeg lest boka "Forsvunnet" av David Mendelsohn, en gripende fortelling om jakten på familiemedlemmer som forsvant under Hitler. Men også en bok om de mange overgrep jødene er blitt utsatt for opp igjennom historien. De fleste, og mest omfattende, er blitt gjennomført av de kristne og i de kristne samfunnene. Nazistenes holocaust er udiskutabelt den verste historien om jødernes lidelser. Jødene fikk aldri sin Bartolomé de las Casas, indianernes apostel som talte til Isabel og Ferdinands arveprins om spanjolernes behandling av de innfødte, som stort sett bestod av drap og utnyttning. De las Casas har fått sin statue i Trinidad på Cuba, mens jødene har fått sine museale konsentrasjonsleire etter nazismens herjinger for at vi ikke skal glemme. Mendelsohn forteller også om sekulære jødiske samfunn med andre syn på Palestina enn sionistenes.

Da sionistene opprettet staten Israel i 1949 ble de angrepet av araberstatene som ikke hadde anerkjent denne staten. Araberstatene tapte krigen i 1949. Mange palestinere flyktet og andre ble fordrevet av sionistene som også ødela landsbyene deres. De fikk ikke komme hjem. De var den gangen 800.000 mennesker. I 1956 sa Ben Gurion på den jødiske verdenskongressen: "Hvis jeg var en arabisk leder ville jeg aldri forhandle med Israel. Det er naturlig. Vi har tatt landet deres. .. Det har vært antisemitisme, nazisme, Hitler, Auschwitz, men var det deres feil? De ser bare en ting; vi har kommet hit og stjålet landet deres." Seinere har Israel blitt angrepet flere ganger av araberne, og de har slått tilbake angrepene hver gang. Og de har erobret nytt land, okkupert nytt land, bygd nye bosettinger, bygget nye veier, gjerdet inne eller ute palestinere, og nå har de som uttalt mål å gjøre hele Palestina (som er navnet jeg finner i mitt Atlas for folkeskolen 1955) til en jødisk stat. Mens Vestbredden blir okkupert og delt opp, har Gaza vært blokkert lenge. "Tanken er å sette palestinere på slankekur, men ikke å sulte dem i hjel," sa Ehud Olmerts rådgiver Dov Weinglass i 2006 om blokaden. Redd Barna dokumenterer at folket sulter og FNs spesialreporter for menneskerettigheter, Richard Falk, kaller beleiringen av Gaza en forbrytelse mot menneskeheten. Vi snakker tross alt om 1,5 millioner mennesker, halvparten barn som ikke lever et verdig liv med nok å spise. At Gaza er blokkert ble utmerket demonstrert forrige mandag da israelsk marine angrep hjelpeconvoyen. Convoyen ble stoppet med drap og vold, og alle internasjonale avtaler ble brutt. Slik sionistene også tidligere har vist forakt for internasjonale regler og avtaler. Jøden Richard Goldstone rapporterte for eksempel for FN i fjor høst hvordan Israel brøt folkeretten i Gazakrigen og derfor bør etterforskes for krigsforbrytelser.

Det er ikke likhetstegn mellom jøder og sionister. Jeg får nesten daglig e-post fra organisasjonen "Jewish Voices for Peace" som ber om en slutt på den rådende sionistiske politikken. Den siste uka har de vært svært opptatt av at sionistenes voldspolitikkk fratar staten Israel enhver verdighet, anerkjennelse og støtte. I New York protesterer jøder fra organisasjonen "Woman in Black" mot den rådende politikken, og med stadig større oppslutning. I Israel er organisasjonen "Peace Now" aktive arrangører av fredsmarsjer som protesterer mot sionistenes politikk av samme grunn. Sist søndag deltok 10.000 mennesker i en protestmarsj i Tel Aviv. Generaldirektøren i Peace Now, Yariv Oppenheimer, uttaler "Vi er bekymret for staten og er gjort skamfulle av regjeringen som leder oss ut i fortapelsen. ... Det er en følelse blant mange sionister som har fått nok at regjeringens politikk". Så er også sionister blitt bekymret for at den uforbeholdne volden staten utøver skal føre til en isolasjon av Israel. Politikken til sionistene, med okkupasjon, gjerder, isolering, drap, krig med mer, fører staten Israel ut i en situasjon som en "failed state", uten livets rett.

Helt til slutt. Det finnes ingen Israelloobby i Telemark slik vi finner den i USA hvor deres virksomhet skader landets interesser (overveldende dokumentert i Mersheimer og Walts bok The Israel Lobby). I Telemark finnes det noen kunnskapsrike tilhengere av Israel som også illustrerer flere dilemmaer i den bestående konflikten. Og det finnes en del kristensionister med blind tro. Dessverre ser de ikke at sionistenes politikk fører til fortapelsen. Og dessverre benytter enkelte samme taktikk som Israelloobbyen i USA, og kaller alle som protesterer mot overgrep og drap for antisemitter. Det er da godt å vite at et stadig større antall jøder protesterer mot sionistenes voldspolitikkk og slik gjør seg til sitt eget folks Bartelomé de las Casas. La oss støtte disse jødene.

Inge Jørgensen
Porsgrunn

Skolen i dag – 07.05.10

Det er stort fokus på skolen i dag, særlig på det fenomenet at det er så mange elever som ikke kvalifiserer seg med fag-, svennebrev, kompetansebevis eller studiekompetanse. Forskningen dokumenterer at mange elever har svakt kunnskaps- og ferdighetsgrunnlag fra grunnskolen og at det er sammenheng mellom svake karakterer og frafall. Likevel består mange av de som faller fra både vg1 og vg2 på videregående skole. Jeg jobber i PP-tjenesten hvor vi møter de fleste av de elevene som ikke fullfører skolegangen fullt ut. Det både forundrer og forundrer ikke at mange elever ikke får sluttført sin utdanning. Sentrale politikere bruker store ord om satsing på skolen og også gjør noen grep som skal bedre forholdene, men så barberer både kommuner og fylkeskommuner nok en gang skolebudsjettene. Og jeg gjør meg noen tanker om de motsetninger som her gjør seg gjeldende. La meg nevne tre.

I både grunnskole og videregående skole for elever låne lærebøker og skolemateriell. Disse må leveres tilbake rene og pene. Lærerne underviser i ulike studieteknikker, som er helt nødvendig for at elevene skal klare å tilegne seg kunnskaper og ferdigheter ved eget læringsarbeid. Et par av teknikkene er å lage gule streker eller å streke under viktige ord, setninger og avsnitt. En annen er å skrive stikkord i marginen av boka. Men det er jo ikke lov. Så utlån av bøker har slik sett begrenset verdi når vi snakker om læring.

Elever blir gjerne delt i mindre grupper for at lærerne bedre skal nå fram til hver enkelt elev med personlig veiledning eller for å nivådifferensiere undervisningen. Når lærertimene forsvinner blir gruppene større og elevene mister nødvendig tilpasset opplæring. På videregående skole slår en sammen grupper i noen fag slik at en sparer lærertimer, og elever som ville ha klart seg i mindre grupper taper på det. Det samme fenomenet ser en i grunnskolen.

Leksehjelp er en uvurderlig hjelp for flere elever som opplever vansker med å få hjelp hjemme. Men om alle skal ha leksehjelp på skolen, vil de da lære å streve, å mengdetrene, å vise utholdenhet i læringsarbeidet? Jeg møter altfor mange elever som sier de har gjort leksene på skolen og derfor ikke jobber hjemme. Men de kan ikke det de hadde i lekser, så leksene er gjort, men mengdetreningen er borte, og dermed mister tiltaket sin effekt på læringen.

Det finnes ingen lettvinte løsninger. Slagord er definitivt ingen løsning. Dagens motsetninger må løses. Solid økonomisk investering må til, sammen med en god pedagogisk innsats.

Inge Jørgensen

Porsgrunn

Mobbing 2010

Dagsnytt melder at unge katolikker føler seg mobbet. Er de blitt utsatt for seksuelle overgrep av pavekirkens representanter i Norge? Et utilbørlig spørsmål. Både i fjor vinter og nå i vinter ble det meldt at unge jøder følte seg mobbet og det ble ropt om antisemittisme. Det var etter at de sionistiske krigsforbryterne hadde brukt sin krigsmaskin mot sivile palestinere. I vinter ble også unge muslimer utsatt for mobbing. Forsvar av terror fra deres egne rekker motiverte det. Så katolikkene er i godt lag. Det er flere religiøse som mener seg styrt av andre lover enn rettslovene. Både pavekirkens lover, toraen og koranen synes å legge grunnlag for overrettslig praksis. Mobbing er ikke svaret, men debatt og meningsutveksling må være på sin plass.

Inge Jørgensen

Porsgrunn

Noe å lære av Jewish Voice For Peace

Denne organisasjonen ble grunnlagt i 1996 for å tale åpent om rettferdighet i Israel og Palestina. En av grunnleggerne, Howard Zinn, døde onsdag, 87 år gammel. Organisasjonen skriver om dødsfallet at det er et stort tap for jødene, "som progressive, som mennesker som engasjerer oss dypt for verden og alle mennesker på jorden. Historikeren Zinn var en stor tilhenger av JVPs arbeid og visjon om rettferdighet og full likestilling i Israel og Palestina. Han talte på vegne av Shministim, Israels unge, bevisste protestanter som satt i fengsel for å ha nektet for å tjene okkupasjonen. Han talte åpent om det utålelige overherredømmet over millioner av palestinere, og hvordan dette skadet begge folk. Og han sto opp for full anerkjennelse av alle mennesker overalt. Han talte alltid sannheten med humor og håp. Hvor heldige vi var som delte denne verden og denne tiden med ham. Han skrev i sin biografi (You can't be neutral on a moving train – 1994): "Fra starten var min undervisning infisert med min egen historie. Jeg ville forsøke å være rettferdig overfor andres synspunkter, men jeg ville være mer enn "objektiv"; jeg ville at studentene skulle forlate mine timer ikke bare bedre informert, men bedre forberedt til å motstå sikkerheten som ligger i fortieelse, bedre forberedt til å snakke ut, til å handle mot urettferdighet hvor de enn så den."

Vi er alle hans elever, og vi i JVP vil fortsette å gjøre vårt beste for å leve opp til hans lære."

Hva kan vi andre lære av www.jewishvoiceforpeace.org? Vi kan lære å åpne øynene, lytte og engasjere oss der urettferdighet pågår selv om det smerter oss at det er "våre egne" som står for urettferdigheten.

Inge Jørgensen

Porsgrunn

De hvite båtene til Gaza (Fiksjon) kort versjon i Varden

Vi dro fra Larnaka på Kypros kl.16.00 med Gaza by som mål. Ti stykker 45 fots Princess med 10 mennesker i hver, rekvirert av den russiske-amerikanske jøden David Ibramovitch. Davids religiøse og politiske basis er organisasjonen "Free the jews", som er rettet mot sionismens tvangstrøye; "Landet er gitt oss av gud". Hundre mennesker fra hele verden reiste på en opplevelsesferd for å se, for å lære, for å vise et engasjement, for siden å fortelle og for ikke å glemme. Prosjektet var spennende. Ville israelsk marine slippe oss inn til Gaza?

Det var et år siden Israel angrep Gaza, skjøt på alt som rørte på seg, på soldater, politimenn, voksne, barn, kvinner, på sykehus, skoler, administrasjonsbygg, og private hjem. De skjøt med fly, kanoner, droner, og de brukte ikke bare bomber, men også hvitt fosfor. Jøden og menneskerettsadvokaten Richard Goldstone kaller det krigsforbrytelser. Siden krigen har Gaza vært lukket, stengt av israelsk militære med hjelp av egyptisk politi. Det foregår ingen gjenoppbygging, ingen humanitær innsats av betydning. 1,5 millioner mennesker befinner seg i en konsentrasjonsleirliknende situasjon. De blir ikke ført til gasskamre, og heller ikke brukt i åpenbare medisinske forsøk, men de blir systematisk fratatt sin frihet og sitt håp om en bedre framtid. Det gjør noe med menneskene, og det er helt sikkert ikke positivt.

Kursen var ikke lett å lese, for retningen var mot en liten egyptisk havneby. Overfarten var beregnet til 12 timer. Da ville vi være framme før morgengry. Da vi nærmet oss Gaza endret vi kurs, satte opp farten og nådde den lille havnen i Gaza by kl.05.00. Alle båtene kom inn uten vansker. Den israelske marinen var straks etter rett utenfor havna, hvor de la seg til og ventet.

Det var ingen mottakelseskommité, men likevel mange mennesker som ønsket oss velkommen. Det var stor undring i byen da 100 mennesker plutselig befant seg på vei inn i byen. Vi delte oss i grupper på 4. Hver gruppe skaffet seg en taxi eller en privatsjåfør. Så bar det i vei, rundt i Gaza by, ut mot grensene til Israel, inn til private. Det ble mange møter i og ved ødelagte hjem, mange besøk i teltene. Youlanda bor i sitt gamle hjem, nå sammenrast og med åpent tak. Hun har satt opp et telt over senga. I denne bor hun med sine tre barn, alle under ti år. Der har de bodd siden krigen sist vinter. Mannen hennes ble drept mens han var ute og handlet. Det skilles ikke på militære og sivile, barn eller voksne. Yousefs bror var på taket og lekte med to venner da det smalt. Yousef går på skolen hvor skolegården er i bruk. Telt er satt opp og stoler og bord skaffet til veie og ei tavle er funnet i ruinene.

Rettferdighet, demokrati og menneskerettigheter er velkjente ord. Også i Gaza. Det er ingen som forstår hvorfor muslimene og de kristne i Palestina må lide for den kristne vestens dårlige samvittighet overfor jødene. I 1492 ble muslimer og jøder fordrevet av Los Reijos Christianos fra Spania, av Isabel og Ferdinand som krevde omvendelse til kristendommen og ellers før hardt fram mot annerledes tenkende. Jødene et nytt hjem i det muslimske Tyrkia. I det kristne vesten har jødene aldri oppnådd full aksept. Men hvorfor svikter vesten demokrati og menneskerettigheter nå når sionistene gjør mot muslimene det de selv er blitt utsatt for. Her hjemme protesteres det mot overgrep verden over. Men bare når de utføres av fiender og ikke av venner. Venner får støtte, lån og investeringer. Kritikken av "terroristene" i Hamas er obligatorisk. Mens krigsforbrytelsene til Israel blir

godtatt. Goldstonerapporten ble tiet i hjel her hjemme. Riksadvokaten ville ikke etterforske de israelske lederne, som nå likevel ikke tør reise utenlands fordi de kan risikere som Pinochet, å bli stilt til ansvar for sine forbrytelser, om ikke i Norge, så i andre rettsstater i vår vestlige sfære. Norge har økt sine investeringer i Israel etter krigen i Gaza, som en anerkjennelse av denne statens rett til å drive på som de gjør, med rensking av landet for alle ikke-jøder og utbygging av okkupert område både i Jerusalem og på Vestbredden. Det er en skam.

Vi ble i Gaza i to dager. Den andre dagene spilte vi fotball med guttene i gatene, hoppet tau med jentene, lekte gjemsel i ruinene, slo på ring med både gutter og jenter. Det var smil, latter og glede, heiarop og fyrop, engasjement og høy temperatur, iblant forelskelse og sjalusi å se. Det var normalt og bar håp om en framtid når noen bare ser, er sammen, og blir kjent.

Da vi reiste ut dagen etter var den israelske marinen borte. Vi var lettet.

Inge Jørgensen

Porsgrunn

De hvite båtene til Gaza (Fiksjon) Lang versjon i PD

Vi dro fra Gardermoen kl.08.00 og landet i Larnaka på Kypros kl.13.00. Derfra ble vi kjørt til havna og kl.16 stevnet vi ut med Gaza by som mål. Det var ti båter med ti personer i hver, pluss mannskap. Ti stykker 45 fots Princess, rekvirert av den New York baserte, russiske jøden David Ibramovitch. David er en kjent størrelse på Wall Street, også etter finanskrisen. Hans økonomiske basis er russisk gass og Nigeriansk olje, så det var penger nok. Hans religiøse og politiske basis er organisasjonen "Free the jews", som er rettet mot sionismens tvangstrøye; "Landet er gitt oss av gud". Hundre mennesker fra hele verden reiste på en opplevelsesferd for å se, for å lære, for å vise et engasjement, for siden å fortelle og for ikke å glemme. Prosjektet var ikke så spektakulært som legene Fosse og Gilberts året før, men spennende nok. Ville israelsk marine slippe oss inn til Gaza, eller ville vi måtte snu?

Det er et år siden Israel angrep Gaza, skjøtt på alt som rørte på seg, på soldater, politimenn, voksne, barn, kvinner, på sykehus, skoler, administrasjonsbygg, og private hjem. De skjøt med fly, kanoner, droner, og de brukte ikke bare bomber, men også hvitt fosfor. Richard Goldstone kaller det krigsforbrytelser som bør undersøkes av uavhengige, og ikke av den israelske staten. Siden krigen har Gaza vært lukket, innhegnet av israelsk militære med hjelp av egyptisk politi. Det foregår ingen gjenoppbygging, ingen humanitær innsats av betydning. 1,5 millioner mennesker befinner seg i en konsentrasjonsleirliknende situasjon. De blir ikke ført til gasskamre, og heller ikke brukt i åpenbare medisinske forsøk, men de blir systematisk fratatt sin frihet og sitt håp om en bedre framtid. Det gjør noe med menneskene, og det er helt sikkert ikke positivt.

Båtene våre spredte seg ut i skjønn uorden. Kursen var ikke lett å lese, men retningen var mot en liten egyptisk havneby. Det var mørkt, så båtene gikk for fulle lanterner og inne var det godt lys og god stemning. Overfarten var beregnet til 12 timer. Da ville vi være framme før morgengry. Det viste seg å stemme. Da vi nærmet oss Gaza endret vi kurs, satte opp farten og nådde den lille havnen i Gaza by kl.05.00. Alle båtene kom inn uten vansker. Den israelske marinen var straks etter rett utenfor havna, hvor de la seg til og ventet. Fra land var vi observert og i havna var mange nå i full gang med å få småbåtene ut for å hjelpe oss i land.

Det var ingen mottakelseskomité. Det var derfor stor undring i byen da 100 mennesker plutselig befant seg på moloen og på vei inn i byen. Vi delte oss i grupper på 4. Hver gruppe skaffet seg en taxi eller en privatsjåfør. Så bar det i vei, rundt i Gaza by, ut mot grensene til Israel, inn til private. Det ble mange møter i og ved ødelagte hjem, mange besøk i teltene. Youlanda bor i sitt gamle hjem, nå sammenrast og med åpent tak. Hun har satt opp et telt over senga. I denne bor hun med sine tre barn, alle under ti år. Der har de bodd siden krigen sist vinter. Mannen hennes ble drept mens han var ute og handlet. Han var ikke medlem av Hamas, men gikk med et grønt tørkle rundt halsen. Alle "Hamas" er legitime mål for de israelske militære. Alle med grønne tørkler er "Hamas". Det skilles ikke på militære og sivile, barn eller voksne.

Inne i byen møter vi Yousef. Hans bror var på taket og lekte med to venner da det smalt. Nå er broren borte, de to vennene også. Yousef går på skolen. Ikke deres gamle skole, den er borte. Men skolegården er i bruk. Telt er satt opp og stoler og bord skaffet til veie. Til og med ei tavle er funnet i ruinene. Men trist er det, for en nordboer hvor skolenes inneklima er et stort drøftingstema.

Rettferdighet er et yndet tema, demokrati og menneskerettigheter også. Også i Gaza. Det er ingen som forstår hvorfor muslimene og de kristne i Palestina må lide for den kristne vestens dårlige samvittighet overfor jødene. Allerede i 1492 ble muslimer og jøder fordrevet av Los Reijos Christianos fra Spania. Mens Isabel og Ferdinand krevde omvendelse og ellers før hardt fram mot annerledes tenkende, fant jødene et nytt hjem i det muslimske Tyrkia. I det kristne vesten har jødene aldri oppnådd full aksept. Men hvorfor svikter vesten demokrati og menneskerettigheter nå når sionistene gjør mot muslimene det de selv er blitt utsatt for. Her hjemme ynder en å protestere mot overgrep verden over. Men bare når de utføres av fiender og ikke av venner. Venner vises forståelse, støtte, får lån og investeringer. Kritikk av "terroristene" i Hamas er obligatorisk. Mens krigsforbrytelsene til Israel blir godtatt. Goldstonerapporten ble tiet i hjel her hjemme. Riksadvokaten ville ikke etterforske de israelske lederne, som nå likevel ikke tør reise utenlands fordi de kan risikere som Pinochet, å bli stilt til ansvar for sine forbrytelser, om ikke i Norge, så i andre rettsstater i vår vestlige sfære. Norge har økt sine investeringer i Israel etter krigen i Gaza, som en anerkjennelse av denne statens rett til å drive på som de gjør, med rensking av landet for alle ikke-jøder og utbygging av okkupert område både i Jerusalem og på Vestbredden. Det er en skam.

Vi ble i Gaza i to dager. Den andre dagene spilte vi fotball med guttene i gatene, hoppet tau med jentene, lekte gjemsel i ruinene, slo på ring med både gutter og jenter. Det var smil, latter og glede, heiarop og fyrop, engasjement og høy temperatur, iblant forelskelse og sjalusi å se. Det var normalt og bar håp om en framtid når noen bare ser, er sammen, og blir kjent.

Da vi reiste ut dagen etter var den israelske marinen borte. Vi var lettet. Israelske fengsler er ikke noen søndagsskole, ikke de heller.

Inge Jørgensen

Porsgrunn

Ja, vi kan

”Ja, vi kan”, sa Obama før han ble president i USA. ”Forandring”, sa han også. Og for det fikk han Nobels Fredspris. Dvs. at han sa også at han skulle redusere beholdningen av atomvåpen. Og han skulle respektere de Latin-Amerikanske landenes rett til selv å velge retning for sin samfunnsutvikling. Hugo Chavez var av dem som tok i mot den utstrakte hand. Muslimene skulle også få respekt og en ny behandling av ham og det amerikanske samfunnet. Hans tale i Kairo i våres ble godt mottatt i den muslimske verden. Overalt fikk folk håp om en bedre verden. Han er god med ord, Obama. Men hva med handling? Forsvarer den fredsprisen? Selv mener han at han ikke fortjener den. Han ble bare nesten overbevist om at han fortjente den etter Torbjørn Jaglands begrunnelse ved overrekkelsen.

Atomvåpnene er kanskje redusert, kanskje ikke ennå. Men modernisert blir de. Det er ikke løgn når antallet reduseres. Men er det ærlig å love en tryggere verden når de våpen som er tilbake blir mer effektive?

I Latin-Amerika er de vant med USAs trakassering og omfattende støtte til voldelige regimer. Obama har bidratt til ny spenning i området ved å etablere sju militære baser i Columbia, sju baser som kan benyttes i eventuelle kupp i Venezuela. Der har de jo erfaring med kuppforsøk støttet av USA. Og i Honduras har Obama støttet kuppgeneralene og ikke den lovlig valgte presidenten. Mens hele den latinamerikanske verden for øvrig viser sin avsky. Her finner vi da også en ironisk motsetning i ordene til Obama. ”America has never fought a war against a democracy, and our closest friends are governments that protect the rights of their citizens”, sa han i Oslo. Som om kuppet i Honduras ble gjennomført i god demokratisk ånd. Dette er den samme ironien vi finner når Nobels fredspris gis til en som trapper opp en ulovlig krig i et land som aldri har angrepet USA.

Krigen i Afghanistan har aldri vært en krig for demokrati, samme hva retorikken sier. Som andre presidenter støtter Obama undertrykkende regimer. Saudi-Arabia er et godt eksempel der den regjerende kongefamilien nyter stor støtte for sin støtte til USA, mens folket, og særlig kvinnene, er uten rettigheter. Og han støtter Egypt, hvor demokratiet stadig blir avvist. Mens han viderefører boikotten av den lovlig valgte regjeringen til palestinerne. Den eldre, kloke Willoch har oppfordret Obama til å snakke med Hamas. Noe som vil være å vise respekt overfor demokratiet.

Respekten for de muslimske folk og land kommer til uttrykk på underlige måter. Den militære opptrappingen i Afghanistan er nevnt. Obama flytter krigen til Pakistan hvor de bruker førerløse droner i angrepene på sivilbefolkningen, mens de valgte styresmaktene protesterer. Protesterer gjør muslimene i Israel også, både mot krigsforbrytelsene til Israel i Gaza og de folkerettsstridige utvidelsene av okkupasjonen i Øst-Jerusalem og på Vestbredden. Obamas reagerte på FN-rapporten om Gaza med avvisning og fordømmelse. Den jødiske dommeren Richard Goldstein som påviste krigsforbrytelsene, er fordømt og fratatt all ære av Israel-lobbyen, Obama og hans utenriksminister Clinton. Det til tross for sin lange og høyst respekterte virke i Sør-Afrika og for den internasjonale domstolen som behandlet både Rwanda og Jugoslavia.

Obama har nå godtatt okkupasjonen av Øst-Jerusalem og Vestbredden. Der fordrives fortsatt ikke-jøder, og deres hjem overtas av jødiske Israelere. Infrastruktur og offentlige bygninger utvides og oppføres som før, med Obamas støtte. Hans kraftige tale om å stoppe all utbygging på okkupert område ble effektivt gjort til skamme av Israellobbysen og den israelske regjeringen. Hans handlinger er uteblitt og viser at han er mann av ord, og ikke helt til å stole på. Videre har Obama økt trykket på Iran og truet med angrepskrig dersom de ikke danser etter hans pipe. Dobbeltmoralen skriker i mot en når han truer Iran for å ville utvikle atomvåpen, mens Israel i 50 år har fått gjøre det samme uten at noen har protestert, men snarere hjulpet til. Som Norge med sitt tungtvann, sitt Oljefondinvesteringer og sine gode diplomatiske forbindelser. Iran er tross alt omgitt av fiendtlige atommakter. Respekt for den muslimske verden bør kunne vises på andre måter enn med trusler.

Obama fikk i Oslo en talestol for krig. Han viste med all ønskelig tydelig at han er en retoriker av rang, og en kriger som alle andre amerikanske presidenter. Han sa at han ikke kunne la seg lede av ideene til Gandhi og King, og heller ikke av ideene om en rettferdig krig, en krig som bare forekommer som svar på angrep. Angrepskrig kan også være rettferdig, var hans devise. Han har god støtte i norske folkevalgte, selv om de gjerne bruker nytale om våre egne krigshandlinger og kaller dem operasjoner, tilstedeværelse og humanitær hjelp. Så vi sier med Obama: Ja, vi kan. Vi kan bringe skam over oss selv. Forandring, ja vi kan gjøre om Alfred Nobels fredspris til Torbjørn Jaglands krigspris. Gråten tar meg og jeg ser ingen lysende stjerner i vest.

Inge Jørgensen

Porsgrunn

Mennesker til glede for oss alle

Publisert i TA 07.10.2009 kl 07:44 Oppdatert 07.10.2009 kl 07:44

Hanne Mathiassen fra Skien har nylig kommet med en CD, "Livet er nå". Denne er behørig omtalt i lokalavisene. Hanne ble i 2005 tildelt Livsvernprisen av organisasjonen Menneskeverd. Prisen fikk hun for "sitt mot, engasjement og bidrag i debatten om sorteringssamfunnet. Hun formidler viktige tanker om livet og menneskeverdet i diktsamlingen "En bok om livet". Hanne har Downs Syndrom, og viser hver dag at også mennesker med Downs syndrom har mye å bidra med i samfunnet.

Det er flere enn Hanne i Skien som har Downs syndrom. De er ikke så mange, men antallet går ikke ned, som en kunne ha forventet nå som fosterdiagnostikken har vært i gang noen år. Ved Skien PP-kontor har en registrert hvor mange som fødes med Downs syndrom de siste 30 årene. Det er en til fem pr.femårsperiode, og ennå er ikke den siste femårsperioden over.

Disse menneskene gjør en jobb i samfunnet. For eksempel kan vi møte flere av dem i noen av våre butikker i byen, foruten i GREP-bedriftene eller på dagsentra hvor de alle sørger for en nyttig produksjon. Flere er også kunstnere som Hanne, billedkunstnere eller musikere, som enkelte i Fargebandet.

Nå er det slik at mennesker med Downs syndrom har behov for noe hjelp fra familie, pårørende og fra samfunnet fordi de ikke klarer seg selv. Hjelpet behovet varierer og kvaliteten på samfunnstjenestene varierer. Hjelpen har en økonomisk kostnad. I følge avisene er kommunens kostnader til voksne mennesker med funksjonshemninger svært høye. Det drøftes hvor vidt kvaliteten på tjenestene kan forsvares, når en sammenlikner med det øvrige hjelpebehovet i befolkningen. Det er litt leit at en må drøfte slike størrelser. Livskvaliteten til mennesker med Downs syndrom og andre funksjonshemmede i sin beste alder settes her opp mot livskvaliteten til mennesker mot slutten av livet. En har de samme drøftingene i skoleverket, hvor kostnadene til de funksjonshemmede relativt sett er ennå større. På begge områder ser det ut til at en lykkes i Skien (selv om det fortsatt er mye som kan gjøres for å gi ennå bedre tjenester). Det forstår en når familier med funksjonshemmede velger Skien som bosted framfor andre kommuner. Foreldre og pårørende som likevel må ta hovedansvar for både barn, unge og voksnes liv.

Det finnes ingen lettvinte løsninger på disse dilemmaene. Vi som arbeider i dette feltet beundrer foreldre og pårørende, gleder oss over at det utvises stort engasjement og ønske om å gjøre det beste for de som trenger hjelp, og så gleder vi oss over at de menneskene som mottar hjelpen viser livsmot og livsglede som smitter. Samtidig er det et godt tegn at fosterdiagnostikken ikke gir oss et mer ensartet samfunn.

Inge Jørgensen – 26 år i Skien/Grenland

Sin City, eller etterpåklokskapens komfortable losje

Båten Sin City, i avisene omtalt som Catastrophic City, gikk på grunn utafor Langesund. Båten drives av den norske stat gjennom oljefondet, via et kinesisk operatørselskap. Siden operatørselskapet går med milliarder i overskudd vil ikke opprydningsarbeidet være noe problem for den norske stat. Hvis arbeidet bare blir gjort skikkelig. Men det er ikke så sikkert.

Stormen som senket Sin City var lenge varslet. Andre båter som lå på vent utafor Langesund ble henta inn i Frierfjorden. Et fornuftig valg. Men altså ikke Sin City. Er det noen ansvarlige her?

Så kom stormen, men kapteinen gikk ikke ut for å "stå han av". Ikke varslet han heller, da båten kom i drift. Opplæringen av kaptein må ha vært så som så. Lønna var vel ikke noe å skryte av og båten var ikke i helt god stand den heller. Noe som forklarer operatørselskapets store overskudd. Men sånn blir det vel, når pensjonene våre skal sikres. Kapteinen har ansvar, klart det.

Redningsskøyta varslet om at Sin City var i drift. Men slepebåtene fra Brevik kom ikke. Hvem har ansvaret for det?

Etter ulykka skulle vi begrense skadene. I Rognsfjorden kunne barna bade både fredag og lørdag, mens på søndag var fjorden full av olje. Hvor ble det av oljelensene som kunne stoppet oljen? Hvem var ansvarlig for oljelensene som ikke kom på plass?

I Kragerø var den handlekraftige Ellef Ellegård, nettopp våknet av bryllupsrusen og med full oppmerksomhet mot katastrofen. Allerede fredag påpekte han at oljen ville nå Kragerøskjærgården om kort tid og at lenser måtte ut. Kravene om oljelenser ble stilt til de statlige myndigheter. Der i gården la de på røret og sa til hverandre at "Han må'kke komme her og komme her, det vi som bestemmer om lensene skal brukes både her og der." Hvem var ansvarlig for avvisningen av Ellegård?

Ellegård var opprørt og skreiv åpnet brev. Han glemte å sjekke kommunens egne ressurser. Oljelenser lå klare på kaia, men ble ikke tatt i bruk. Det er selvsagt tryggere å bare prate og skyte på staten enn å ta grep selv. Ellegård er ansvarlig folkevalgt. Har han et ansvar her, for mer enn å være misfornøyd?

Tilbudet om kjemisk rensing av kystlinja fra Skien Såpefabrikk har Kystverket har sagt nei. Er det ansvarlig?

Det er mange ansvarlige her. Noen tar gode grep, andre mer unyttige. Vasking av fugl må da være det minst nyttige i denne situasjonen, men det tar seg unektelig godt ut. Statsminister og kystminister vil sørge for at framtida skal bli lysere. Med en ny slepebåt i beredskap i Sør-Norge. Som

om det vil gjøre den store forskjellen. Og forbud mot tungolje, som går som en seiersvind over landet. Kanskje var det bedre med et påbud om lettolje?

Porsgrunn, min by, er lykkelig forskånet for katastrofen. Båten min på Stathelle Marina slipper også unna. Hvis da ikke en kriminell idiot finner ut at han skal spare noen tusenlapper på å slippe ut spillolje nord for marinaen. Slik det vel har skjedd både i Brevik og i Mandal. Nå som vi slipper havn på Auenlandet også, kan vi i Porsgrunn gå vinteren i møte i trygg forvisning om at den siste olje befinner seg utenfor kommunegrensene.

Inge Jørgensen, fra glasshuset

Sirkuset er i gang

Hurra! Sirkuset er i gang. Frps Siv Jensen tok en Angela Merkel i Porsgrunn og viste fram Frps fortrinn.

Publisert i TA 17.08.2009 kl 08:32 Oppdatert 17.08.2009 kl 09:26

Sånn skal det være og sånn har det ikke vært siden Terje Søviknes var i Badeparken med den yngre garde. Jeg må si jeg gleder meg. Det har vært altfor lite flørt i denne valgkampen. Selv om også de røde og de grønne burde ha kjent til Angela Merkels knep som nå skaffer henne en betydelig oppmerksomhet i tysk valgkamp. SVs utmerkete frontfigur har ennå ikke utnyttet sitt potensiale. Vi venter i spenning.

Men altså, politikk. Om få år har vi fri konkurranse på arbeidsmarkedet. Ingen sentrale tariffavtaler, kanskje lokale avtaler, mens helst bare personlige avtaler mellom bedriftseier og arbeider. Det blir saker. Hver enkelt er sin egen lykkes smed. Så vi sier som Ibsen; Sterkest er den som står alene. Eller som Maggie Thatcher sa, «There is no such thing as society». At vi ikke har forstått det.

Finnmarkingene er framsynte folk. Eller kanskje mindre sidrompa enn telemarkingene. Der går de til høyre alle sammen, eller i alle fall halvparten. Her er vi mindre bevegelige, skjønt Bård Hoksrud, Torleif Vikre og Ellef Ellegård har sine tilhengere. Mer til næring og mindre til folk flest. Det har Stein Erik Hagen forstått. Så har han da også gitt millioner til Frps valgkamp. Mer til privat virksomhet og mindre til de trengende. Det fikk de erfare på Ammerudhjemmet, en privat aldersinstitusjon med to eldre på hvert rom. Frp i Oslo unnskylder seg. De har jo ingen instruksjonsmyndighet som kunne bevare verdigheten i privat omsorg. Profitten bestemmer, og profitten er hellig. I liberalismens navn.

Skatter er noe dritt. Det er derfor en i Norge har halve formuesskatten av OECD-landene, mens EUs formuesskatt er ennå høyere. Det har økonomiprofessor Terje Hansen vist. Det er helt toppers, nå når kaksene viser til at Norge har så høy skatt, ca 2 promille av reell verdi for de rikeste. Jeg tror jeg griner. Hagens barn flytter utenlands for å slippe skatter. La dem dra, og kanskje Hoksrud, Vikre og Ellegård kan flytte med, siden de lider så sterkt her hjemme. Da har jeg mer sansen for den aldrende kapitalisten Aubert som blir her i landet. Noen fordeler har det da, å bo i et land med sikkerhetsnett. Noen kaller det sosialisme, andre solidaritet. Det er i alle fall ikke egoisme. Som en like gjerne kan kalle liberalismen.

Forpliktelser er noe dritt, som skatten. Skal du nyte, må du yte. Skal du yte, må du få anledning. Mange får nyte, men får ikke yte. Av den enkle grunn at bedriftene må maksimere overskuddet. Ikke bare ha overskudd, men maksimere overskuddet. Mye vil ha mer. Oljefondet er en slik institusjon. Ingen produserende bedrift riktig nok, men en betydelig aktør for maksimering av overskudd. Posten skal konkurranseutsettes for å maksimere overskudd. Ansatte blir sagt opp, og de som blir igjen får mindre i lønningsposen. Helsevesenet likeså. Folk flest får mindre. De private tjener og gleder seg over de lave skattene. Under liberalismen, enten den er blå eller rød. Det er ikke ansvarlig.

Heller da et regulert samfunn hvor alle yter og alle får. Det er kjent økonomisk historikk at alle må ha, for at hjulene skal kunne gå rundt. Når for mange ikke har, ikke tjener, og ikke forbruker, så går samfunnet i stå. Minstelønn er en god ting. Avtaler er gode ting. Reguleringer er gode ting. Øst-Europa gikk til helvete, fordi alt ble deregulert, fordi den radikale liberalismen fikk slippe til. Ikke fordi de endelig slapp fri fra statlig styring, reguleringene og lenkene. I dag er det en økonomisk erkjennelse, bare ikke hos liberalistene.

Fortsettelse følger. Liberalismen må ikke slippe ikke unna, verken i blå eller rød forkledning.

INGE JØRGENSEN
fra Glasshuset

Liberalisme = økt ledighet og økte forskjeller

FLERE ARBEIDSLEDIGE: Salg og konkurranseutsetting av statlige og offentlige tjenester skaper ikke flere arbeidsplasser. Det skaper arbeidsledighet og lønnsnedslag, skriver Inge Jørgensen.

FOTO: SCANPIX

Høyre og Frp vil selge statsbedrifter og statlig eierskap. De vil også innføre alle EU's direktiver, selv om de vil skape økt ledighet og kraftig lønnsnedslag. Høyre og Frp vil senke skattene, Frp vil endog ha flat skatt. Siv Jensen har vist at hun tilhører den store gruppa som i dag ikke mestrer de krav til regneferdigheter dagens samfunn krever. Hun har ikke forstått at det gir større prosentvis gevinst å senke skatten for millionærer enn for en som tjener 300.000. Erna Solberg aspirerer til den samme gruppa med matematikkvansker. Hun har i tillegg lesevansker. Hun mestrer ikke å lese OECD's statistikker som dokumenterer at private helsetjenester er dyrere enn offentlige. Erna Solberg har sagt hun har lese- og skrivevansker, noe en ikke skal harselere med. Men her antar en det handler om en liberalreligiøs ordblindhet, og ikke virkelige lesevansker. Hun mener private helsetjenester er mer effektive enn offentlige, men glemmer at effektiviteten har en kostnad. Og kostnaden blir altså høyere med private helsetjenester. Hvem skal betale de økte kostnadene? Folk flest.

I Norge har vi et godt utbygd avtaleverk, et avtaleverk som sikrer både arbeidstakere og arbeidsgivere betingelser for stabilitet og utvikling.

Land med et svakt avtaleverk har flere ledige og flere fattige enn oss. En finner også større arbeidsledighet. I EU var ledigheten i sommer på 9,5%, mens den i Norge var på 3 %. Det er misnøye med ledigheten i Norge, men jeg antar at folk flest ville vært mer misfornøyd om ledigheten hadde vært på 9,5 %. Det er nemlig folk flest som ville vært ledige, ikke de rike. Salg og konkurranseutsetting av statlige og offentlige tjenester skaper ikke flere arbeidsplasser. Det skaper arbeidsledighet og lønnsnedslag.

Folk flest står foran et valg. Valget mellom liberalismen og solidaritet.

Valget mellom hver og en for seg eller en for alle og alle for en.

Inge Jørgensen

Porsgrunn

Liberalistene vil ribbe oss

Det er nå helt klart. FRP og Høyre vil selge våre verdier, gjerne til kineserne. Vannkraft, oljeselskap, kontinentalsokkel med mer. Samtidig vil de slippe konkurransen fri på alle områder. Konkurransen om arbeidsoppdrag og å få en ansettelse. Konkurrentene kommer fra lavkostland. Med utenlandsk eierskap blir overskuddet ført ut av landet. Med fri konkurranse på arbeidsmarkedet rases lønningene. Lønningene blir så lave at sosialstøtte blir nødvendig. Slik vi ser i USA hvor WallMart har ødelagt for alle ledd i kjeden fra produksjon til salg. Hoksrud og Rød-Isaksen kommer nok på Stortinget, men ødeleggende blir det. For folk flest.

Inge Jørgensen – Porsgrunn

Valgordningen og det gode mennesket fra Bamble

Bård Hoksrud omtales av politiske tilhengere og motstandere som et godt menneske. Han har hjartet på rette staden. Men regne kan han ikke. Han krever en ny valgordning, men vet ikke helt hvordan. Det er naturlig det, siden den valgordningen er den beste som finnes, så langt. Den er faktisk bedre enn i USA, hvor en kriminell Jeb Bush kom unna med valgfusk som plasserte broren George Walker på tronen. Selv om han tapte valget, hva antall stemmer angikk. Det gode mennesket fra Bamble bekymret seg ikke en døyt. I Norge veier alle stemmer likt. Det er utjevningsmandatene som gir oss de underlige utslagene. Fordi vi har hele landet som valgkrets, i realiteten. Dersom alle stemmer skulle telle likt, ville Venstre ha seks representanter på Stortinget og ikke to som nå. Og det ville vel ikke Hoksrud likt, selv om han er god på bunnen. Så, vær så snill og god Hoksrud, la valgordningen være. Du har alt å tape, og selv om vi ønsker nettopp det, synes vi ikke det er noen god tanke. Vi demokrater.

Inge Jørgensen - Porsgrunn

Videregående skole på vei til stupet

Telemark Fylkeskommune skal igjen slankes, denne gangen med et for meg ukjent antall kroner. I 2003 var det snakk om 100 millioner kroner. Jeg antar at tallet realiseres nå.

Publisert 27.08.2009 kl 13:42 Oppdatert 27.08.2009 kl 14:18

Mange av disse pengene er allerede tatt fra videregående skole, og på nytt skal skolene slankes. Det har medført at klassene er blitt større, det er blitt færre lærere pr. elev og dermed mindre tid til både faglig hjelp og sosial kontakt. Flere elever faller ut av skole og kvalifiserende opplæring. NIFU-STEP har dokumentert at 30% av elevene har ikke sluttført kompetanse etter videregående opplæring, Det antas at mange av disse har vansker i samfunn og arbeidsliv.

Senter for leseforskning annonserer at 20% av skoleelevene har vansker med å lese og skrive med de krav som stilles til denne kunsten i dag. De fleste av dem kan både lese og skrive, men de mestrer verken lærebøkene, instruksjonsheftene eller det skjemavelde som møter en borger av i dag.

Senter for atferdsforskning og psykiatrien annonserer et tilsvarende antall mennesker med psykiske lidelser av ulik grad. Tallene er høye og antas å speile den råskap som preger dagens konkurransesamfunn.

Årsmledingen til Skien PP-kontor forteller at en hvert år behandler 80-90 søknader til særinntaket i videregående skole fra elever i ungdomsskolene i Skien. Det utgjør ca.15% av elevkullet i Skien. I tillegg er det mange elever som selv melder til de videregående skolene om sine vansker uten at de kommer innom PP-tjenesten. Når de videregående skolene får større klasser og mindre mulighet til å hjelpe elevene i det daglige, går antallet skolesluttere og ikke-kvalifiserte opp. Antall trygdede og antall unge på tiltak fra NAV øker. Dette debatteres nå i valgkampen, og da ikke alltid i hyggelige ordelag. Enkeltpersoner blir stilt til ansvar for de samfunnsmessige nedskjæringene. Tiltakene fra NAV medfører en større samfunnsmessig kostnad enn å satse på en kvalifiserende utdanning. Så her går noen med hodet under armen og synes å ha mistet forståelsen for sentrale sammenhenger i samfunnet.

Elevene i videregående skole må oppleve mestring, læringsglede og utvikling. Da nytter det ikke å slanke skolen slik Telemark Fylkeskommune igjen legger opp til. Skolen må ha rom for sosiale relasjoner, tid og refleksjon. Uten disse elementene vil stadig færre elever oppleve skolens om meningsfull og som et godt alternativ til lediggang eller tilfeldige jobber. Uten skolegang har det demokratiske velferdssamfunnet mistet sitt eksistensgrunnlag og sin berettigelse. **TELEMARK HAR IKKE RÅD TIL Å SLANKE DEN VIDEREGÅENDE SKOLEN ENNÅ EN GANG.**

Inge Jørgensen
Porsgrunn

Velferdsstatens tapere

(Sidsel Kløverød, Bourdieu og taperne)

Inge Jørgensen - Høgskolelektor Høgskolen i Telemark

Publisert i Klassekampen 8.juli 2004 s.3

Høgskolelærer og student Sidsel Kløverød (sidsel.kloverod@hit.no) har skrevet en hovedoppgave i sosialt arbeid om taperne med tittelen "Tap av verdighet i møte med offentlig forvaltning" (Høgskolen i Oslo 2004). Det er en oppgave som berører meg som leser dypt. Det er flere grunner til det. Den ene grunnen er forståelsen av taperne og taperforeningen i det moderne samfunn. En annen grunn er betydningen av denne forståelsen for samfunnets hjelpeapparat. Og til slutt, selve beskrivelsen av forskningsprosessen som en personlig utfordring og utvikling som ikke slipper leseren utenom en refleksjon over egen praksis og forståelse.

Kløverød har møtt taperne gjennom Stiftelsen Rettferd for taperne. Hun har intervjuet åtte tapere og seks tillitsvalgte og ansatte i taperforeningen. Vi får ikke høre annet enn antydninger til deres historie, men det er likevel nok til å forstå og føle deres smerte og lidelse i møte med offentlig forvaltning, her representert ved sosialtjenesten. Deres historier handler om å overleve på den hjelp sosialtjenesten kan gi dem. Å overleve økonomisk, det er det viktige prosjektet. Ikke å overleve dialogen, relasjonen eller møtet med sosialarbeideren, selv om det er viktig nok. Taperen ser det økonomiske utkommet [i oppgaven beskrevet som "det materielles betydning"] av møtet med sosialtjenesten som det viktigste, ikke hvor vidt sosialarbeideren behandler en med respekt, anerkjennelse eller forståelse. Følgende sitat viser dette tydelig: "Regnestykket viste at jeg hadde 750 kroner i måneden å leve for. Det ble sagt til meg at en måned kan du kjøpe deg mat, en annen måned må du belage deg på bare grøt. Egentlig fortalte de meg at jeg ikke skulle ha noe å leve for. Jeg dro hjem og gråt, jeg klarte ikke mer." Sosialtjenesten styres av lover, forskrifter, økonomi og skjønn. En gjennomgående holdning, som gjelder for hele samfunnet, er at enhver skal ha som et av sine mål å være selvforsørget. Den enkelte sosialarbeider har dette som grunnholdning, og handlingene deres følger denne holdning som en naturlig konsekvens. Når Kløverød skriver; "Fraværet av selvforsørgelseslogikk i tapernes kapital [deres materielle og sosiokulturelle forhold] og handlingsberedskap ble et påtrengende spørsmål", blir en nødvendig slutning at partene snakker forbi hverandre. Den hjelpsøkende blir ikke tatt på alvor, sett og forstått ut fra sine forutsetninger fordi disse forutsetningene ikke er "gyldige" i sosialtjenestens logikk. Å få uten å yte er ingen anerkjent regel. Den hjelpsøkende må tape i møtet med samfunnet som legger premissene og som derfor framstår som sterkere og dominerende. Kløverød viser liten optimisme når hun skriver; "Det går an å tvile på at realisering av menneskeverdige kår for alle er mulig, og at sosialarbeidere på vegne av andre bidrar særskilt til realiseringen." Når hun også lar taperne stille spørsmålet "Hvorfor tror de meg ikke?" som et grunnleggende siste spørsmål hvor de forsøker å posisjonere seg for økte ytelser, sitter også jeg som leser tilbake med en følelse av håpløshet. Kløverød har etablert taperne og taperforeningen som et felt [som et særskilt rom innenfor det sosiale rommet] som ikke dekkes av velferdsstatens begrepsapparat og fenomenforståelse. Velferdsstaten vil hjelpe, vil gi alle muligheter, vil sørge for et minimum til et verdig liv slik at ingen taper. Samtidig vil den samme velferdsstaten at den hjelpsøkende skal åpne seg, legge fram alle sine forhold til innsyn og vurdering. Sammen med de to ulike prosjekt, taperens "å få uten å yte" og sosialtjenestens "mål om selvforsørgelse", finner vi

her grunnlaget for tap av verdighet. Velferdsstatens krav til de hjelpsøkende kolliderer med disses posisjoner som trengende. Bare kravet om utlevering antyder at de kan være uverdige trengende. Avslutningen av oppgaven antyder at velferdssamfunnets grunnholdning rokket ved, at kunnskapsutviklingen hittil ikke befatter seg med eller tar inn over seg tapernes erfaring og spørsmål (om troverdighet), og at framtida ikke ser lys ut uten en endring på begge områder.

Jeg har selv lang erfaring fra hjelpeapparatet. En erfaring som har gitt meg en betydelig handlingskompetanse for målretta arbeid. En gjennomgang av Kløverøds oppgave har satt i gang mange tanker om hvorvidt jeg har maktet å ta den hjelpsøkendes situasjon inn over meg, å høre hva han sier, ønsker og drømmer om, som kan være noe annerledes enn de rammene som gjelder for den virksomheten jeg selv er en del av. Det er hovedsaken gjennom hele Kløverøds oppgave å beskrive og stille seg kritisk og reflekterende til egne forutsetninger, tanker, erfaringer og posisjoner gjennom hele forskningsprosessen. Oppgaven framstår som en lang, smertefull og utviklende prosess i Bourdieus beste tradisjon. Forskningen er ikke forutsetningsløs, verdinøytral og objektiv, og det er dette som er grunnlaget for at Kløverød framstiller seg åpent og ærlig, til skue og for hogg. Kløverød stilte i en artikkel (Klassekampen 26.02.03) spørsmålet om Bourdieu fortjente en teoretisk debatt. Den teoretiske debatten stoppet etter det. Hun har nå selv vist at forskning kan foregå etter nettopp de retningslinjer Bourdieu har foreskrevet. Åpenhet, ærlighet, refleksjon og endring gjelder ikke bare for tema, metode, data og resultat. Det gjelder også for forskerens historie, habitus og utvikling. Slik framstår Kløverøds oppgave som en lærebok i bourdieusk forskningsmetode. Hun benytter hans "teori" og begreper hele veien. Leseren vil ha glede av og kunne føle egen smerte mht. både taperne som forskningsfelt og forskerens posisjon og utvikling.

Ikke tidligere publisert:

Sånn kan det gå

Ikke publisert Sommeren 2010

Nei Øystein. Det hjelper ikke at du henvender deg til meg. Jeg lot det regne bare i 10 dager. Ikke i 40 sånn som sist. At du ikke har sørget for at det er forståelse for svakhetene i din kommune, kan ikke jeg ta ansvaret for. Det må du jo skjønne. Dessuten var det du som ville speile deg i ælva, og nå kan du det.

Men herregud, det er jo katastrofe. Halve byen er jo borte. Og den speilinga kan jeg se langt etter. Rådhuset ligger jo under vann. Som en annen demning. Einar sa det var trygt. Og Torbjørn støtta han. Og med NAV-bygget oppå, det hadde jeg aldri trodd.

Jo, jo. NAV-bygget var så stygt at det måtte få stå noen måneder så alle kunne skjønne at det går noen grenser, også for meg. Jeg har også konsultert Tommy, som mener han har bedre kjennskap til den slags enn de fleste andre. Tommy har stor stjerne hos meg.

Men herregud, vi hadde jo ingen beredskap. Ikke har vi fått hjelp av ministeren heller. Oppdemminga ved bryggene og elvebredden var ikke kommet i gang, og så skulle Tor absolutt i gang med det dærre Skagerakbygget. Det var visst feil. Fylt med vann hver gang det regnet i høst. Og nå har jeg fått Rolf Erling på nakken også. Ælva er demma opp og Borgestadholmen står under vann. Svea fyr står heller ikke til å redde. Sjøl er jeg mest lei meg for Kafé K hvor vi så romslig har latt dem få bygge over vannet og skjenke øl litt utenom det vanlige. Og så Siren da, som nettopp var i gang med å bygge tak for å kunne servere øl ute til røyken uten tanke for regnvær. Det var forresten på vår grunn. Vi er greie vi. Men nå er alt borte. Faenrøske meg hele ælvebredden ned til minneparken er bare minner. Det var godt vi ikke hadde bygd Ælevespeilet. 200 millioner kroner ut av vinduet. Det hadde vært fælt det. Det var ille nok med det flotte amfiet, unnskyld, trappa. Så nå har vi penger på bok. Eller i aksjer. Som vi er blitt kritisert for. Det var bare én i hele byens som syntes det var flotte plasseringer. Men han regnes ikke, sigarrøyker som han er.

Men Øystein, ikke vær lei deg du. Selv om både Lars Iver og Petter og Lars sikkert er akkurat det. De som har forsøkt å få deg til å endre mening i lange tider. Du vet det begynte under teaterfestivalen som de helt uforberedt hadde flytta til St.Hans. Det er min dag det, og ikke teaterets. Da skulle jo Lars Steinar og Tommy få rule på Kafe K, som jeg også liker, sett her oppe fra mener jeg. Der er det høyt under taket der.

Du skulle ha advart oss. Jeg mener, selv om vi så på bildet av Flodeløkka på St.Hansaften hvordan kvikkleira tyter fram og vannet trenger seg opp, så kunne du jo ha gitt et hint om at regnværet ville være som i Bergen på de verste dagene. Ti dager regn i bøtter og spann. Porsgrunnsælva (unnskyld Rolf Erling) gikk så høy som under storflommen i 1927. Gjerpensdalen var som et svømmebasseng og

Lillælva var så høy og gjørmete at til og med Lillælvkata blei stengt. Jeg skjønnte det var noe gærnt det vannet stod høyt opp på veggene i bygget til Tor, og da ælva gravde seg inn ved Falken og vannet strømmen inn i jernbaneundergangen ble jeg alvorlig bekymra. Du vet det, da var ikke veien lang til NAV-bygget. Kvikkleira er vond å stoppe. Det tok bare tre dager fra den begynte å flytte på seg og til alt var borte.

Ja, Øystein, dere var treige. Det var demokratisk tempo over beslutningene her. Jeg hadde forventet lederskap fra første stund. Men det er vel ikke så lett så mange filibustere du må slite med.

Nei, herregud. Men jeg er glad vi fikk evakuert alle. Til og med de som liker å kose seg på benkene i Minneparken fikk vi unna. Så kom ikke her og snakk om manglende ledelse. Vi får det til når vi først trår til. Se bare Teaterfestivalen, de får til ting de. Så nå som vi skal bygge opp igjen med tobakskronene våre, så vil de få et ord med i laget. Kanskje til og med Petter får være med. Sjøl om han redda brygga si. Det bar så vidt. Men brister demningen med alle de store bygga fra Gamle Posten til leilighetene i Stangsgate, så går nok brygga til Petter også. Og så ber vi han andre Petter om hjelp til hotell. Vic ser jo ut som det skeive tårn i Pisa, og Trygve har alt casha inn fra katastrofefondet.

Dere har pågangsmot i Porsgrunn. Våger å se framover. Det liker jeg. Så nå som kvikkleira er borte, så kanskje jeg kan låne dere noen lavastrømmer fra Island, for å få fast grunn under føttene. Men bare en gang, mener jeg Ellers blir det fort utrygt igjen. Du vet, mine veier er uransakelige, så du får sjøl leite etter meningen med det hele.

Inge Nostradamus Jørgensen

Finansiell instrumenter

Ikke publisert Januar 2011

Porsgrunn, denne lille byen ved ælva, har fostret en av verdens mest innflytelsesrike menn. Torsdag 27.januar i år var han hjemme hos mamma, gikk på ski på Stridsklev og holdt foredrag for en liten gruppe interesserte med en stolt ordfører i spissen. Erik Lie, økonomiprofessor i Iowa, fikk ikke holde foredraget i mammas bibliotek på Stridsklev slik han ønsket, men ordføreren ønsket velkommen til det nest beste, biblioteket i sentrum. Der kunne vi, mamma, NHO-direktør, næringslivstopp i Arbeiderpartiet, Vekst i Grenland og andre dødelige, høre at vi kunne forsikre oss mot tap dersom en av hans barndomskamerater kjørte like galt med bilen som han gjorde i barndommen. Det var altså ikke bare han som eide bilen som kunne forsikre seg, men vi andre også, mange av oss, på en gang. Erik Lie kalte det opsjoner. Det var denne type opsjoner som førte til finanskrisa i 2008. Det var nylig etablerte finansielle instrumenter som ingen kjente til, og som ingen kunne forklare. Det var svært kreativt, men helt uten rot i realøkonomien. Rein gambling. Som heller ikke bidro til fellesskapet. Snarere tvert i mot. I USA fikk vi en omvendt Robinhoodpolitikk, eller omvendt kommunisme. De mange gir til de få. De fattige gir til de rike. Det var et gripende foredrag.

Erik Lie ble utnevnt til en av verdens 100 mest innflytelsesrike menn av Times Magazine i 2007, på plass nr.84. Dessverre var ikke pressen til stede torsdag kveld, derfor dette bilde fra Times. I foredraget viste han hvordan andre typer opsjoner benyttes kriminelt i næringslivet. Næringslivsledere får opsjoner som oppmuntring for å drive et firma godt. Opsjonene har en registreringsdato og en innløsningsdato. I USA må firmaet oppgi registreringsdato, men først en stund etter at opsjonen er gitt, og ikke samme dag. Erik Lie påviste da at registreringsdato ble satt i etterkant, og ikke samme dato som den ble gitt. For eksempel går et firma dårlig og skal legge fram regnskap, så kan de sette opsjonsdato etter at regnskapet er lagt fram og firma har tapt seg på børsen. På den måten få lederen opsjonene billig. Når firmaet så går godt igjen sitter lederen med en betydelig gevinst. Det skjedde med Steve Jobs i Apple for noen år siden. Han tjente nærmere en milliard kroner på denne måten. Går firmaet godt, vil opsjonen bli gitt før regnskapet blir lagt fram for kursen vil stige med et godt regnskap. Tegningen er fra Wall Street Journals artikkel "The perfect payday" 18.mars 2006. Artikkelen bygde på Erik Lies forskning og førte til at Wall Street Journal fikk Pulitzerprisen i 2007. Erik Lie fikk ingen ting. Applaus og beundring fikk han i biblioteket. Han ville at Leger uten grenser skulle få en sjekk, sa ordføreren. Og vi merker oss at finansnæringen i landet ikke ønsker å betale skatt til fellesskapet som må betale dem ut når de spiller bort pengene våre. Og vi merker oss at Erna og Siv er enige om at finansnæringen ikke bør betale slik skatt som Finansutvalget nettopp har foreslått. Så er der vi der vi alltid har vært. De fattige skal betale for de rike. Slik er høyresidens ideologi, som den alltid har vært. Og snart er det valg.

PS. Erik Lie sa at han ikke syntes noe om opsjoner i næringslivet. Aksjeprisene går opp eller ned uten at lederens innsats har noen betydning. Det er flaks eller uflaks. Han har alternativer, men de liker ikke næringslivet. Så da så.

Inge Jørgensen

Med interesser i finans